

சாயி மார்க்கம்

Sai Markam

மலர்: 19 ஒரே ஒரு மதம் அது ஜீலை - செப்டம்பர்
இதழ்: 49 அன்பள்ளும் மதம் 2012

ஆசிரியர்:

Dr.R.கணேசமுர்த்தி
659, நாவலர் வீதி,
நல்லூர், யாழ்ப்பாணம்
தொ.பே. 021 222 2832, 5580

துணை ஆசிரியர்:

திரு. S.R. சுவண்பவன்
பிள்ளையார் கோவிலடி
தாவடி, கொக்குவில்
தொ.பே - 021 222 5442

இலங்கையில் தனிப்பிரதி ரூபா 50.00
வருடச் சந்தா ரூபா 200.00 (4 பிரதிகள்)

வெளிநாடு:
வருடச் சந்தா 15 அமெரிக்க போல்

சந்தா அனுப்ப வேண்டிய முகவாரி
ஆசிரியர்,
சாபி மார்க்கம்,
659, நாவலர் வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

காசோவை:

Sai Markam.
Sathy Sai Seva Organisation (NZ)
A/C No: 013010004771
Hatton National Bank
Jaffna, Sri Lanka.

உள்ளே.....

ஸ்ரீ ஸங்கா தேசிய சாயி இளைஞர் மாநாடு	2
தேசியமாநாடு வரவேற்புரையும் அறிமுக உரையும்	3
அங்குரார்ப்பன உரை - பாக்டர் ரெட்டி	4
கேள்வி - பதில் மாநாட்டின் போது ரெட்டி அவர்களிடம் விளாவப்பட்டது	9
விவேகானந்த சாக்ஷவின் முதலாவது உரை	12
விவேகானந்த சாக்ஷவின் இரண்டாவது உரை	20
விவேகானந்த சாக்ஷவின் மூன்றாவது உரை	24
விவேகானந்த சாக்ஷவின் நான்காவது உரை	29
தலைமைத்துவம்	32
செல்வம் அனைத்திலும் மனிதவளமே சிறப்பு மிக்கது	34
முகாமைத்துவம்	36
அன்பினால் இதயம் நிற்பியிருக்கும் அனைவருக்கும் சாயிராம்	38
பாக்டர். நரேந்திரநாத் ரெட்டி அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தில் நிகழ்த்திய பகிரியக் கூண்டிகள்	40
பாக்டர். நரேந்திரநாத் ரெட்டி அவர்கள் கொழும்பு பாளை பிளேசில் வழங்கிய போள் மொழிகள்	41
பாக்டர். நரேந்திரநாத் ரெட்டி அவர்கள் கொழும்பில் நிகழ்த்திய ஆண்டிகள் உரை	45
விவேகானந்த சாக் அவர்கள் கல்முனையில் ஆற்றிய நீண்ட உரை	49

ஆசிரியர் தலையங்கம்

ஹீலங்கா இதசிய சாயி இளைஞர் மாநாடு - 2012

இரண்டாவது தேசிய சாயி இளைஞர் மாநாடு 2012 ஜூலை மாதம் 13.14.15 திகதிகளில் யாழ்ப்பாணம் சத்திய சாயி சேவா நிலையத்தில் பகவானின் ஆசியாலும் அருளாலும் இனிது நடந்தேறியது. மாநாடு ஒன்றை நடத்த வேண்டுமென்ற என்னை வருட ஆரம்பத்திலேயே தேசிய இளைஞர் அணியின் இளைப்பாளர் சாயி சகோதர் ச.ஹரிதர்வன் அவரால் முன் வைக்கப்பட்டது. யாழ்ப்பாணத்தில் நடாத்துவதற்கு போதிய வளப் பற்றாக்குறை உண்டு என முன்வைத்த போதும். அவர் மிகவும் சிறப்பாக நடத்தவாம் என்று கூறி அனைவரையும் உற்சாகப்படுத்தினார். தீர்மானம் நிறைவேற்ப்பட்டதுடன் இதற்குரிய முதல்கட்ட ஆயத்தமாக குழுத்தலைவர்களும், முக்கிய இளைப்பாளராக சிவோதயனையும் நியமித்து திறமையாக வழிகாட்டினார். மாநாட்டிற்குரிய தொனிப்பொருளையும் இளைஞர்களையே தெரிந்தெடுக்கும்படி ஆலோசனை கூறினார். அவர்களே “பகவானின் பணியைச் செய், பகவான் உன்னுடைய வேலையைச் செய் வார்” என்ற தொனிப்பொருளைத் தேர்ந்தெடுத்தார்கள். நாட்டில் சகல பாகங்களிலுமிருள்ள இளைஞர் அணியிடனும் பிராந்தியத் தலைவர் களுடனும் மின் ஊடகத்தினுடாக மிகவும் தீவிரமாகச் செயற்பட்டார்கள். தேவையான பொழுதெல்லாம், தீர்வுகள் எடுக்கப்படும் போதெல்லாம் பெரியோர்களின் ஆலோசனைகளையும், அனுமதிகளையும் கேட்கத் தவறவில்லை. இளைஞர்களின் தலைமைத்துவ ஆற்றல், ஓற்றுமை மனப்பாங்கு, தன்னியக்கம், ஆக்க முயற்சி, அனைத்தும் இம் மாநாட்டை ஒழுங்கு படுத்தியதால் விருத்தியளைந்தன. இது மாத்திரமல்ல பகவானின் பிரதிநிதியான எமது நிறுவனத்தின் உலகத் தலைவருமான டாக்டர். நரேந்திரநாத் ரெட்டி, மற்றும் பகவானின் பல்கலைக்கழக முன்னாள் மாணவனான சாயி சகோதர் விவேகானந்த சாகோவின் வருகையினாலும் எல்லோரிலும் ஆங்கீகை ஏழுச்சி ஏற்பட்டது. பகவானும் தொடக்கத்திலிருந்தே எம்முடன் இருந்து வழிநடாத்தியதை படங்களிலிருந்து வீ்புகி சொரிந்தும், அமிர்தம் சொரிந்தும், களவில் வழிகாட்டல்களைக் கொடுத்தும் தனது பிரசன்னத்தை வெளிப்படுத்தி மிகவும் உற் சாகத்தைக் கொடுத்தார். இளைஞர்களிடமிருந்து கட்டுரைகள், கவிதைகள் மூன்று மொழிகளிலும் வரவேற்கப்பட்டன. இவற்றில் அநேகமானவை மாநாட்டில் வெளியிடப்பட்ட ஞாபகார்த்த நூலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. டாக்டர். நரேந்திரநாத் ரெட்டி அவர்கள், விவேகானந்தசாகோ, டாக்டர்.வி.ஜெகநாதன், திருபுவனேந்திரன் அவர்களின் உரைகள் உரைத்த பாணியிலேயே இச் சஞ்சிகையில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவ்வுரைகள் மூலம் தொனிப்பொருளின் ஆழந்த சுருத்தும், உண்மைச்சம்பவங்கள் மூலம் இதனைப் பிரீடியாக விளங்கப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

எம்முடைய தூரநோக்கு எமக்குள்ளே உள் உறையும் தெய்வீகத்தை வெளிக் கொண்டதலேயாகும். இதைப் பற்றிய விளக்கம் கிடைத்துள்ளது. சந்தேகங்கள் பெரும்பாலும் தீர்க்கப்பட்டுள்ளன. நாம் பகவானின் பணியில் தீவிரமாக ஈடுபடுவோம்.

ஜெய் சாயிராம்.

ஆசிரியர்

- 02

ஹீலங்கா இதசிய இளைஞர் மாநாடு சிறப்பிதழ் - 2012
திருவாந்தூர் மாநகரம் | திருவாந்தூர் மாநகரம்

சாயி சுகோதார் ஹரிதார்சன் அவர்கள் தேசிய சாயி
இளைஞர் மாநாட்டு (13.07.2012)
அங்குரார்ப்பண வைத்தின் போது நிகழ்த்திய

வரவேற்புணர்யின் சாரம்

ஓம் ஸ்ரீ சாயிராம்!

பகவானின் பொற்கமலப் பாதங்களில் எனது பணிவான அன்பு கலந்த சமர்ப்பணங்கள். மதிப்புக்குரிய பெரியோர்களே! இளைஞர்களே! அனைவரையும் அன்புடன் வரவேற்கின்றேன். இம் மாநாடு போர் மேகங்கள் கலைந்து, போர்த் தாக்கங்களிலிருந்து ஓரளவு விடுபட்டிருக்கும் வேளையில் நடப்பது மிகவும் பொருத்தமானதாகும். அகமாற்றத்தின் மூலமே நாம் நிரந்தர அமைதியை அடையலாம். தனிமனிதனில் சாந்தி ஏற்பட்டால்தான் குடும்பம், சமூகம், இனம், தேசம், உலகம் ஆகியவற்றில் சமாதானம் ஏற்படும். சுவாமியின் பிரசன்னத்தையும், அளவில்லாக கிருபையையும் நாம் உணர முடிகிறது. அளவில்லா அன்பைப் பிரதிபலிக்கும் கருவிகளாக ஆவதற்கு நான் யார்? விசாரணையில் இறங்க வேண்டும். அளவிலா அன்பு விரிவடைவதனால் நாம் பின்தங்கிய"இடங்களிலுள்ள கிராம மக்களுக்குச் சேவை புரியும் மனப்பாங்கு ஏற்படும். இம் மாநாட்டை ஒழுங்கமைக்க சில மாதங்கள் எடுத்தன. வடபிராந்திய இளைஞர்கள், பெரியோர்கள் மகத்தாக பங்களித்தார்கள். இதை ஆமோதிப்பது போல சுவாமி தன் படங்களிலிருந்து விபூதியைச் சொரிந்துள்ளார். மேலதிகமாக தனது பிரதிநிதியாகிய டாக்டர். ரெட்டி அவர்களை இதில் பங்கு பற்றவும் வைத்துள்ளார். மேலும் அன்பர்கள் திரு. ரோகான், பேராசிரியர் சுனந்த, சுகோதார் விவேகானந்த சாகு, சுகோதார் புகேந்திரன், டாக்டர் ஜெகநாதன் ஆகியோர்களின் வருகை ஆண்டவனின் வரப்பிரசாதமாகும். எதத்தனேயோ இளைஞர்கள் இருந்தாலும் குறிக்கப்பட்ட சிலராகிய நீங்கள் பாக்கியசாலிகள். உங்களின் அன்பே இதற்குக் காரணம். இம் மாநாட்டில் ஒவ்வொருவரும் ஏனையவர்களிட மிருந்து கற்றுக் கொள்வோம். சுவாமி எங்களுக்குத் தாயாகவும், தந்தையாகவும், ஆசிரியராகவும் இருந்து நேசிக்கின்றார்.

ஜெய்சாயிராம்

தேசிய சாயி இளைஞர் மாநாட்டு (13.07.2012) அங்குரார்ப்பண வைத்தின் போது டாக்டர். நாரேந்திராநாத் ராட்டி அவர்களை அறிறுக்கப்படுத்தி சுகோதாரி யோனா ஆற்றிய

அறிமுக உரை

Dr.Narendranath Reddy MD, FACP, FACE அவர்கள் ஆந்திராவிலுள்ள திருப்பதி மருத்துவக் கல்லூரியில் பட்டம் பெற்றபின்பு அமெரிக்கா சென்று புதிய ஜேர்சிக் கல்லூரி, மவுன்சினக் கல்லூரியில் (New Jersey College of Medicine, Dentistry. Mount finai School of Medicine) தனது மேற்படிப்பை முடித்துக் கொண்டு கலிபோர்னியா, மாநிலத்தில் கடந்த 30 ஆண்டுகளாக நரமட ஒமோன் சூரப்பியல் நிபுணராக பணிபுரிகிறார். 5 வயதிலிருந்தே சுவாமியுடன் பழகத் தொடங்கினார். அமெரிக்காவில் இவர்களின் இலவம் சாயி நிலையமாக 27 வருடங்கள் வரை இயங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அவர் அமெரிக்கா சாயி சங்கத்தின் தலைவராகவும், பிரசாந்தி சபையின் தலைவராகவும், சத்திய சாயி உலக சம்மேளனத்தின் பணிப்பாளராகவும் பணியாற்றுகின்றார்.

ஜெய் சாயிராம்.

(இவ் அறிமுகத்தைத் தொடர்ந்து அங்குரார்ப்பண உரையை டாக்டர். ரெட்டி அவர்கள் நிகழ்த்தினார்கள்.)

பாக்டர். நரேந்திராந் ரெட்டி அவர்கள் கேசிய
இளைஞர் மாநாட்டின் (13.07.2012) போது
ஆற்றிய

அங்குரார்ப்பண உரை

அன்புடனும், பயபக்தியுடனும், நன்றிய ணர்வுடனும் என்னை எங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற பகவான் பூா் சத்திய சாயி பாபாவின் தெய்வீகப் பாதங் களில் சமர்ப்பிக்கின்றேன். உங்கள் அனைவருக்கும் என் அன்பு கலந்த சாயிராம! இந்தச் சந்தர்ப்பத்தை அளித்த பகவானுக்கும், இளைஞர் அனித் தலைவர்களுக்கும் நன்றி கூறுகின்றேன்.

சுகோதரன் ஹுரி சொன்னது போல நீங்கள் எல்லோரும் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட பாக்கியசாலிகள். கோடான கோடி இளைஞர்களுள் நீங்கள் பகவானால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டு இம் மாநாட்டில் கலந்து கொள்கிறீர்கள்.

சுவாமி “நேரத்துடன் தொடங்கி மெதுவாக செலுத்தி பாதுகாப்பாகச் சென்றடைய வேண்டும்” (Start early, Drive Slowly and Reach Safely) என்று கூறியுள்ளார். நான் ஜூந்து நிமிடம் முன்பே இந்நிலையத்தை வந்தடைந்தேன். சுவாமியும் ஆசீர்வதித்தது போல் சிறு துளி மழையைப் பொழிய வைத்தார். இந் நிலையத்தை நோக்கி வரும் பொழுது, சுவாமியின் கூற்றைக் கொண்ட பதாதைகள் பல தொங்கவிடப்பட்டதைக் கண்டேன். அதில் கூறப்பட்ட ஒவ்வொன்றும் சுவாமியின் மந்திரமேயாகும். இக்கூற்றுக்களை ஆழ்ந்து படித்து கடைப்பிடித்தால் வாழ்க்கை உன்னதமாகிவிடும். மற்றும் பல வாசகங்கள். உதாரணமாக அன்பினால் நாளை நிரப்ப, வாழ்க்கையே ஒரு விளையாட்டு - அதை விளையாடு. அதை ஆனந்தமாக அனுபவி. கடவுள் முதல், ஏனையோர் இரண்டாவது, நீ

முன்றாவது என்ற வாக்கியங்களே சுவாமி தந்த மந்திரங்களாகும். இந்த இளம் வயதிலேயே சுவாமியிடம் வந்தது, உங்கள் பாக்கியம், சுவாமியின் சங்கல்ப்பமின்றி அவரைப்பற்றி கேள்விப்படவும் முடியாது. அவருடைய உரையைக் கேட்கவும் முடியாது, அமெரிக்காவில் எனது இல்லம் சாயி நிலையமாக இயங்கினாலும் அயவில் வசிக்கும் இரு நண்பர்கள் இருபது வருடத்திற்குப் பின்னர் தான் நிலையத்தில் காலடி வைத்தார்கள். நான் சிறுவயதிலேயே ஷ்ரீடி பகவானின் பக்தனாக இருந்தேன். இரண்டு சுகாப்தங் களுக்குப் பின்புதான் சுவாமி பரப்பிரமம் என்று உணர்ந்தேன். எனது முதல் நேர்காணலில் “சுவாமி எத்தனையோ வருடங்களாக கடவுளைப் பிரார்த்திக்கின்றேன். ஏன் உங்களை அறிய வைக்க இவ்வளவு தாமதம்?” என்று கேட்டேன். அதற்கு சுவாமி “எல்லாவற்றிற்கும் நேரம் வர வேண்டும். நீ ஒரு வைத்தியன். கண்ணில் வெண்வில்லையை எடுப்பதற்கு தகுந்த நிலை வரவேண்டும். அதற்கு முன் சத்திர சிகிச்சை செய்தால் கண் கெட்டு விடும். இதே போல உடலில் காயம் ஏற்பட்டால் அயர் விழும் வரை அதனை அகற்றக்கூடாது. உடனே அகற்றினால் இரத்தக் கசிவு ஏற்பட்டு பன்றை மாறாது. மரத்திலே காய்கள் இருக்கின்றன முற்றிப் பழுத்தால் தான் சுவையாக இருக்கும். சுவாமியை அனுகூவதற்கு சியான கால நேரம் வர வேண்டும்” என்று கூறினார். நீங்கள் இளவயதிலேயே சுவாமியை அனுகி விட்டார்கள், மிகவும் பாக்கியசாலிகள். உங்களுடைய பெற்றோரோ சுகோதரர்களோ சுவாமியிடம் அனுகவில்லையே எனக் கவலைப்பட வேண்டாம். எல்லாவற்றிற்கும் தகுந்த நேரமுண்டு. சுவாமி தான் எங்களுக்கு எல்லாமே. அவர்தான் தெய்வீகத் தாய், தந்தை, குரு, ஞானம். அவரே கடவுள். தாய் எங்களின் தேவை கடவுள் பூர்த்தி செய் வாள். தந்தை கட்டுப் பாடு ஒழுங்கைக் கற்பிப்பார். குருவானவர் முக்திக்கு வழி காட்டு வார். இம் மாநாட்டின் தொனிப் பொருள். “சுவாமியின் பணியைச் செய்தால், சு வா மீ எ ம து பணியைச் செய்வார்.” என் பதையாகும்.

சுவாமி எவ்வாறு இதைச் செயற்படுத்துகிறார் என்பதை சில நிகழ்வுகள் மூலம் அறியலாம்.

சுவாமியின் நெடுங்கால பக்தன் ஒருவர் எல்சல்வடோர் (El.Salvador) நாட்டைச் சேர்ந்தவர் அவர் ஒரு கம்பனியின் பொது முகாமையாளர். 20 வருடத்திற்கு முன்பு தரிசனத் திற் காக கோடைக்கானலுக்கு வந்திருந்தார். அவர் குறுகிய காலம் தங்கிப் போகவே ஆயத்தம் செய்து வந்திருந்தார். சுவாமி திருப்பிப் போக மூன்று மாதங்களாக அனுமதி கொடுக்கவில்லை. அவர் தனது வேலையும் பறிபோயிருக்குமென நினைத்தார். அனுமதி கிடைத்து கம்பனிக்குத் திரும்பியதும், கம்பனியின் தலைமைப் பணிப்பாளர் இவரைப் பாராட்டி, திறமையாகப் பணி செய்ததற்காக பதவி உயர்வையும் கொடுத்தார். **யார் வீவரின் வேலையைச் செய்தது?** சுவாமிதான் என்பதில் ஜயமேயில்லை.

பிகார் (Bihar) மாநிலத்தில் ஒரு பிரத்தியேகக் கம்பனியில் வேலை செய்யும் ஒரு பக்தா, ஒருகிழமை தங்கி நிற்கவே பிரசாந்தி நிலையத்திற்கு வந்திருந்தார். சுவாமி இவருக்கும் 6 வாரங் கள் புறப் படுவதற்கு அனுமதி கொடுக்கவில்லை. அவர் கம்பனி நிர்வாகிக்குத் தான் நேரத் திற்கு வரமுடியாததையிட்டு மன்னிப்புக் கோரப் போயிருந்தார். ஆனால் கம்பனி நிர்வாகியோ இவரைப்

பாராட்டி கம்பனிக்கு இவரின் வேலையால் அதிகளை இலாபம் கிடைத்தது என்று சொன்னார். **சுவாமியே வீவரின் வேலையைச் செய்துள்ளார்.**

சுவாமியின் பணியைச் செய்வது ஆரம்ப நிலையோகும். நாம் மேல் நிலைக்குச் செல்ல வேண்டும். அதாவது சுகல செயற்பாடுகளும் சுவாமியினுடையதென்ற மனப்பாங்கு எழ வேண்டும். **எல்லாம் சுவாமியின் வேலையோகும்.** நித்திரை விட்டெழுந்ததும், நாளாந்த செயற்பாடுகள் அனைத்தும் சுவாமியினுடையதேயாகும். குளிக்கும் பொழுது சுவாமிக்கே அபிஷேகம் செய்வதாக உணர வேண்டும். உணவு உண்ண முன் சுவாமிக்கே அர்ப்பணிக்க வேண்டும். நடக்கும் பொழுது சுவாமியை வலம் வருவதாக நினைக்க வேண்டும். எல்லாம் பிரார்த்தனையாக உணர வேண்டும். ஒவ்வொரு கணமும் பகவானின் சங்கல்பமே என்று சிந்திக்க வேண்டும். நித்திரையைக் கூட சமாதி நிலையென்றே கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். எல்லாம் அவன் செயல். **முன்னின்று கதைப்பவரும் சுவாமியென்றே நினைக்க வேண்டும்.**

பொது விருப்பங்கள் அனைத்தையும் சுவாமி தாய் போல திருப்தி செய்கிறார். எனது வாழ் வின் அனுபவம் சில வர் றைக் கூறப்போகின்றேன். நான் இங்கு தங்கியிருந்த விடுதியில் உருளைக்கிழங்குப் (French fries) பொரியல் பரிமாறினார்கள். அப்பொழுது 20 வருடங்களுக்கு முன்பு நடந்த சம்பவம் நினைவுக்கு வந்தது. அன்று ஒருநாள் சாயி நிலையத்திற்குப் போய்க் கொண்டிருந்தோம். இத்தருணத்தில் இங்குள்ள சுவாமியின் மேடை மண்டபம் எல்லாமே அழகாக அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. சுவாமியின் பிரசன்னத்தை நான் உணர்கிறேன். கதையைத் தொடருவோம்.... நிலையத்திற்குப் போகும் வழியில் உணவகம் தென்பட்டது. எனக்கு மிகவும் விருப்பமான கிழங்குப் பொரியலை விளம்பரத்தில் கண்டேன். போய்ச் சாப்பிடவேண்டுமென்று ஆசை எனது மனைவி ஆசைக்கு வரம்பு வைக்க வேண்டுமென்பதை நினைவு படுத்தினார். எனவே அதனை உண்ணாமல் சாயி நிலையத்திற்குச் சென்று பஜ்ஞையின் பின்பு பரிமாறப்பட்ட உணவுடன்

கிழங்குப் பொரியலும் இருப்பதைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். இது முன்னர் ஒரு போதும் பரிமாறப்படவில்லை. அன்று என் பரிமாறினார்கள்? தாயான சுவாமி என் இந்தச் சிறு விருப்பத்தையும் நிறைவேற்றினார் என்றே உணர்ந்து கொண்டேன்.

ஆசைக்கு வரம்ப வைக்க வேண்டுமென்ற மனைவியின் புத்திமதியை நான் ஏற்றுக் கொண்டேன். இதற்காகத்தான் சுவாமி மனைவி (wife) என்ற ஆங்கிலச் சொல்லின் விவிவாக்கத்தை Wisdom Invited For Ever என்று ஆங்கிலத்தில் சொன்னார். நான் கோமலே எனது ஆசையை சுவாமி பூர்த்தி செய்தார்.

டாக்டர். ராம் செட்டி (Dr.Ram Shetty) எனது இரண்டாவது மருமகன், ஓர் இருதய வைத்தியை நிபுணர். அவர் சுவாமியினுடைய உள்ளக மௌனானத்திற்கு பாரியளவில் பங்களித்தார். ஒரு முறை அவருடைய கண்கள் கடுமையாகச் சிவந்திருந்தன. எந்த வைத்தியத்திற்கும் குணமாகவில்லை. இதனுடன் பிருந்தாவனத்தில் நேர்காணலுக்கு எம்மைச் சுவாமி அழைத்தார். மாணவர்களும் அங்கிருந்தார்கள். கண் வருத்தம் காரணமாக எனது மருமகனார் பின்னால் ஓரமாக உட்கார்ந்திருந்தார்.

சுவாமி:

ஏய் அமெரிக்கா வா என்றார் - ஒருவரும் எழவில்லை. ஏய் கலிபோனியா வா என்றார் - ஒருவரும் எழவில்லை. ஏய் ராம் செட்டி வா என்றதும் எனது மருமகனார் முன்னுக்குப் போனார். அப்போது சுவாமி சிறிய போத்தவிலே மருந்தை சிருஷ்டித்து கண்ணிலும் விட்டார். கண்வையியும் மாறி சிவப்பு நிறமும் போகத் தொடங்கியது. அடுத்த நாளும் நேர்காணலுக்கு சுவாமி அழைத்தார். அப்போது மாணவர்களும் உள்ளே இருந்தார்கள். சுவாமி மருமகனின் கண் வியாதியைச் சொல்லி இப்படித்தான் சிவந்திருந்தது என்று ஒரு ஸ்ரோபேரி (Strawberry) சிருஷ்டித்தார். அது நாம் வசிக்கும் பட்டணத்திலிருந்து (Santamaria) ஏற்றுமதி செய்யப்படும் பழத்தை ஒத்திருந்தது.

எனது இரண்டாவது மகள் மருத்துவக் கல்லூரியில் இறுதிவருடம் படிக்கும் போது எந்தத் துறையை தான் தெரிவு செய்ய வேண்டுமென்று சுவாமியிடம் கேட்டுக் கூறப்படி என்னிடம் சொன்னார். நான் ஒரு எச்சரிக்கை விடுத்தேன்.

சுவாமியைக் கேட்டால், சுவாமி சொன்னபடியே தான் செய்ய வேண்டும். மாற்றமுடியாது என்றும் கூறினேன். அவருக்கோ பெண் னியல் மருத்துவத்தில் விருப்பமில்லை. ஆனால் சுவாமியோ அத்துறையைத்தான் பிரசவ பெண் நோயியல் தெரிந்தெடுக்கும்படி சொன்னார். அவர் அப்பாடத்திலே திறமை சித்தி பெற்று அத்துறையிலே நிபுணத்துவம் பெற்றார். எம்மைப்பற்றி எம்மைவிட சுவாமிக்கு நன்றாகத் தெரியும்.

எனது மகள் வேலைக்கு வீட்டிலிருந்து 300 கிலோ மீட்டர் தொலைவிலுள்ள நகரத்திற்கு போக வேண்டும். அவர் சுவாமியிடம் தன்னைப் பாதுகாத்து வழிநடாத்தும்படி வேண்டினார். சுவாமி அவருக்குப் பார்வையில் கவனமாக இருக்கும்படி அறிவுரை கொடுத்தார். பார்வை முதலில் தேவையில்லாது ஒருவர் மீது விழும். பின்பு புன்னகையாகவும், சிநேகிதமாகவும் வலுவான உறவாகவும் முடிவடைந்து விடும். தேவையில் லாதவர் களில் பார் வையைச் செலுத்துவதில் கவனமாக இருக்க வேண்டும். மகிழ்ச்சிகள்கூட இப் புலன்னால் தவறியினார்கள். இதற்காகத் தான் நான் எல்லா அமர்வுகளிலும் ஆண்களையும் பெண்களையும் தனித்தனியாக இருத்தியுள்ளேன். கதிரையில் இருப்பதோ, காலனியிடன் இருப்பதென்பதோ முக்கியமில்லை ஆண்களும் பெண்களும் கலந்திருக்கக் கூடாது என்பதே அதி முக்கியம்.

இரண்டாவது முக்கியமான புலன் நாக்கு; இதற்கு இரண்டு தொழில்களுண்டு. அதாவது உணவைச் சுவைத்து விழுங்குதல் மற்றையது பேச்சு. பேசும் போது பேணப்பட வேண்டியவை.

- தேவையிருந்தால் பேசுவும் அல்லது மெளன் மாக இருக்கவும்.

- பேசுவது உண்மையாக இருக்க வேண்டும்.
- மென்மையாகவும் இனிமையாகவும் இருக்க வேண்டும்.
- பேசப்போவது மற்றவரைத் துன்பறுத்தக்கூடாது.
- தேவையான அளவே பேசுவேண்டும்.

- இவற்றைப் பேணாவிடில் சக்தி விரயமாக ஏற்படும். உண்ணும் பொழுது பேணப்பட வேண்டியவை.
- பசியிருந்தால் சாப்பிடவும், நோயிருந்தால்தானே மருந்தேக்க வேண்டுமென்பதைப் போல)
 - உண்ண முன் அவசியமா என்று யோசிக்க வேண்டும்.
 - சிரியான அளவையே உண்ண வேண்டும்.
 - சாதவீக உணவையே உண்ண வேண்டும். வாசனைத் தீரவியங்கள் சேர்க்கக் கூடாது.
 - சிரியான முறையில் சுத்தமாக சமைத்திருக்க வேண்டும்.
 - நல்லவர்களுடன் சேர்ந்து சாப்பிட வேண்டும்.
 - ரிவிபார்ப்பதை தவிர்க்க வேண்டும்.

இன்னொரு மநுமகனுக்கு நேர்காணவின் போது அவர் அவஸ்திரேவியாவுக்குப் போவார். என்று சுவாமி கூறினார். இக் கூற்றைக் கிரகிக்க முடியவில்லை. அவர் அமெரிக்காவில் புகழ்பெற்ற பல்கலைக்கழகத்தில் பயின்றார். அங்கேயே வேலையும் கிடைக்கும் ஆகவே சுவாமியின் கூற்றை விளங்கிக் கொள்ள முடியவில்லை. இடையில் ஒரு வரும் நியுசிலாந்தில் உயர் பயிற்சிக்காக போயிருந்தார். இதைத்தான் சுவாமி அவஸ்திரேவியா என்று கூறியிருக்கலாமென்று நினைத்தோம். ஆறு வருடங்களுக்குப் பின்பு அவஸ்திரேவியாவிலேயே தலைநாகரில் வேலை கிடைத்துப் போயுள்ளார். **சுவாமியின் வாக்குப் பொய்க்காது** அவர் முக்காலமும் அறிந்தவராகையால் அவரின் கூற்றை அப்படியே நம்ப வேண்டும். இதைப் போல சுவாமியின் மகா சமாதிக்குப் பின் ஆலோசனைகளை எப்படிப்

பெறலாம்?

மகா சமாதியடை வதற்கு நீண்டநாட்களுக்கு முன் நான் சுவாமியிடம் “நான் உங்களின் அருகே வந்து ஆலோசனை கேட்க முடியா விட்டால் என்ன

செய்யலாம்” என்று வினவினேன். அதற்கு சுவாமி: “நந்தேகம் எழும் பொழுது பிரச்சனை எழும் பொழுது அமைதியான இடத்தில் அல்லது பூஜை அறையில் போய் மனதை 20 நிமிடங்களுக்கு அமைதிப்படுத்தி என்னைப் பிரார்த்திக்கவும். அப்போது தேர்வு அல்லது தெளிவு வரும்” என்று கூறினார்.

சுவாமி கூறிய 4F இல் ஒன்று Face the Devil அதாவது பிசாசை எதிர் கொள் என்பதாகும். இது எமக் குள் கேள்வே இருக்கிறது. ஒவ்வொருவிலும் 5 மனித மேம்பாடுகளுக்கும் 6 உள் எதிரிகளுக்குமிடையே போ எப்போதும் நடந்து கொண் டேயிருக்கும். சுவாமியின் அருளாலும் தீவிர முயற்சியாலும் இப் போலில் வெலவலாம். இன்னொரு கூற்று உடம்பை வளைத்து புலன்களைச் சீர்ப்படுத்தி மனதைச் செயலிழக்கச் செய் என்பதேயாகும். **நாம் சுவாமிக்கு செய்யும் கடமையாது?** அவர் நந்த 4F ஆகும். தெய்வீக ஆசானை முழு விசுவாசத்துடன் தாமதிக்காது. முழுமையாக சொன்னவற்றைச் செய்வதே எமது கடமையாகும்.

உடம்பை வளை - Bend the Body

என்பது தன்னவற்ற சேவையையே குறிக்கிறது. இதனைத்தான் கைகளை உலகிலும் தலையைக் காட்டிலும் வைத்துக் கொண்டே சேவை செய்ய வேண்டும் என்று சுவாமி கூறியுள்ளார். **Hand in the world, Head in the forest.**

புலன்களைச் சீர்ப்படுத்து - Mend the Senses

புலனடக்கம் முக்கியமாக இளைஞர்களுக்கு அவசியம். புலன்கள் பலம் வாய்ந்தவை. புலனினப்பம் ஓட்டைப் பாளையைப் போன்றது. தெய்வீக சக்தி வீணாக வெளியேறி விடும். புலன்களில் கண்கள், நாக்கு ஆகிய இரண்டிற்கும் சுவாமி முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார். பாளை உன்னதமானதாகவும், சிரியானதாகவும் இருக்க வேண்டுமென்று புத்தர் பெருமானும் கூறியுள்ளார். சுத்தம் பேணமுடியாவிட்டாலோ அல்லது எப்பவும் உணவருந்த முன்பு பிரமாங்களும் செய்ய வேண்டும். இதனால் உணவு பிரசாதமாக மாறும்.

மனதைச் செயலிழக்கச் செய்தல் - End the Mind

சுவாமி மனதை ஒரு திறப்புக்கு ஏப்படுகிறார். எந்தத் திசையில் அதைத் திருப்புகிறோமோ பூட்டு பூட்ப்படும். அல்லது திருக்கப்படும். இதே போல மனது உலகை நோக்கி செயற்பட்டால் துன்பம், கவலை போன்ற மனத்தாக்கத்துடன் பந்தத்தில் முடிவடையும். மனது கடவுளிலே பதிந்து செயற்பட்டால் பேராளந்தத்துடன் முக்கி நிலையும் ஏற்படும். அலை பாயும் மனதைக் கட்டுப்

படுத்துவதற்கு தொடர்ச்சியான நாமஸ் மரணையே இலோசனதாகும்.

சவாமி சொன்ன 4F இல் (Follow the master, Face the devil, Fight to the end and Finish the game) நோக்கை அடையும் வரை போராடு என்பதற்கு எனக்கு நடந்த நிகழ்வு ஒன்றைக் கூறுகிறேன். எனக்கு 30 வயதளவில் சவாமியால் நேர்காணலுக்கு அழைக்கப்பட்டேன். அங்கே சவாமியின் கையெழுத்தைப் பெற முயற்சித்த பொழுது மின்வெட்டு நிகழ்ந்தது. சவாமி இருட்டில் எப்படி எழுதுவார் என்ற எண்ணம் எழுந்த கணமே சவாமி நூன் இருட்டிலும் தூரத்தில் ஊர்ந்து போகும் ஏறும்பைப் பார்க்க முடியும். இந்த வயதிலேயே உனக்கு கண்ணாடி தேவைப்படுகிறது. தலைமயிர் நரைத்துக் கொட்டுகின்றது. எனக்குப் பார்வையிலும் ஒரு குறைவுமில்லை. தலைமயிரும் கறுப்பாகவும் அடர்த்தியாகவும் இருக்கிறது. பல்லும் கெட்டியாக இருக்கின்றது.” என்று கூறினார். நான் சவாமியிடம் இதெல்லாம் நீங்கள் கடவுள் என்பதால் அப்படியே இருக்கின்றதென்று கூறினேன். இதற்கு சவாமி, “இதற்கும் தெய்வீகத்திற்கும் ஒரு தொடர்புமில்லை. தூய்மை (Purity) விடாழுயற்சி (Perseverence) பொறுமை (Patience) ஆகியவையே காரணமாகும்” என்று கூறினார். விடாத்தனம் அல்லது விடாழுயற்சிக்கு நசிகேதன் கதையை நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அவருடைய பிடிவாதத்தால் இயமனிடமிருந்து ஆத்ம ஞானத்தைப் பெற்றார். வாழ்க்கை ஒரு விளையாட்டு. அது அன்புமயமானது அதை ஆனந்தமாக அனுபவிக்க வேண்டும்.

எங்களின் நோக்கு உள்ளுறையும் தெய்வீகத்தை அனுபவிப்பதேயாகும். சகல ஆத்மீக சத்சங்கங்களிலும் முன்னோக்கிப் போ என்றே எப்போதும் அறிவுறுத்தவர்கள். முன்னோக்கிப் போவதென்றால் என்ன? எப்படி? கல்வியில் முன்பள்ளியில் தொடங்கி ஆரம்பக் கல்வி, இடைநிலைக்கல்வி, பல்கலைக்கழகக் கல்வியென்று எப்படி முன்னேறுகின்றோமோ, ஆத்மீகப் பாதையிலும் கடைசி நோக்கையடைந்து எமது கதாபாத்திர நடிப்பை முடிவுக்குக் கொண்டுவர வேண்டும்.

எல்லோரும் உள்ளிருக்கும் 6 எதிரிகளுடன் போரிடத்தான் வேண்டும். போர் முடியும் வரை போராட வேண்டும். கடைசி நிலையான “சாயியும் நானும் ஒன்றே” என்பதை அடைந்தவுடன் சகலதும் முடிந்து விடும். உங்கள் எல்லோருக்கும் இந் நிலையை அடைய சவாமி அருள் புரிய வேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து எனது உரையை முடிக்கிறேன். (தொடர்ந்து கேள்வி பதில் இடம் பெற்றது.)

ஜெய்சாயிராம்

கேள்வி பதில்

கேள்வி: பகவானைப் பற்றித் தெரியாதோர் பகவானிடம் பக்தி இல்லாதவர்கள் மத்தியில் நாம் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும்?

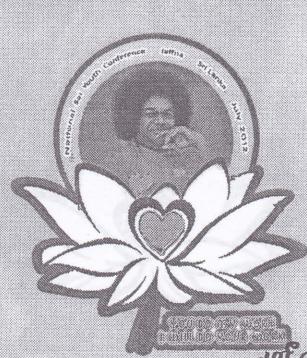
பதில்: சுவாமியைப் பற்றி நாம் விளம்பரப்படுத்த தேவையில்லை. அவர் தனது பானியிலேயே ஆர்ஜன்னா முதல் சாம்பியா வரையுள்ள பக்தர்களை ஈர்த்துள்ளார். நாம் சாந்தத்துடனும் அன்பாகவும் முன்மாதிரியாகவும் திகழுவேண்டும். எமது நடத்தை மூலம் அவர்கள் பகவான் மேல் கவரப்படுவார்கள். சுவாமியின் படத் திலிருந் து வீபூதி சொரிவதும் விளம்பரத்திற்கல்ல எங்களை ஊக்குவிப்பதற்கேயாகும்.

கேள்வி: சாயி சேவையிலீடுபடும் போது எமது வீடுகளிலும் , வெளியிலும் எழும் தடைகளை எவ்வாறு எதிர் கொள்ளலாம்?

பதில்: சுவாமிதான் பணியையும், தடைகளையும் தருகின்றார். நாங்கள் இதய பூர்வமாக முயற்சி எடுக்க வேண்டும். பலா பலனை அவரிடமே விட்டு விட வேண்டும். சுவாமியைப் பிரார்த்தித்துக் கொண்டே சேவைப் பணியைத் தொடர வேண்டும்.

கேள்வி: சுவாமி உனக்கு என்ன தந்துள்ளார்? என்ற கேள்வியைச் சேவையிலீடுபடும் போது கேட்கிறார்கள். என்ன பதில் சொல்லலாம்?

பதில்: சுவாமியிடம் போகுமுன் எவ்வாறு இருந்தேன். போன்பின் எவ்வாறு மாறியுள்ளேன். எப்போதும் மகிழ்ச்சியாகவும், அமைதியாகவும் இருக்கும் இந்த உன்னதமன மாற்றத்தைத் தந்ததே பெரிய பரிசு என்று சொல்லி நடத்தையிலும் காட்ட வேண்டும். ஆன்மீகத்தில் நாம் பஜனை, அற்புதங்கள் கிரியைகள் என்ற இடைநிலையில் தேங்கி நிற்காது மேலும் மேலும் முன்னோக்கி நகர் வேண்டும். இதற்காக சுவாமி சொன்ன விறகு வெட்டியின் கதையைக் கூறுகிறேன். ... விறகு வெட்டி காட்டில் விறகை வெட்டி அதை விற்றே சீவித்தான். வறுமையான நிலையில் இருந்தான். ஒருநாள் காட்டுக்குப் போகும் வழியில், மகான் ஒருவர் பிரசங்கம் செய்வதைக் கேட்டான். முடிவில் அவரிடம் போய் தனது வறுமை நிலையை ஈடுசெய்ய வழி காட்டும்படி கேட்டான். அதற்கு மகான் முன் னோக்கிப் போ என்று கூறினார். அவனுக்கு விளங்கவில்லை. மனைவியிடம் வந்து கேட்ட போது காட்டிலே இன்னும் உள்ளுக்குப் போக வேண்டுமென்பதுதான் கருத்து என்று சொன்னார். அதன்படி அடுத்த நாள் காட்டுக்குள்ளே சிறிது தூரம் சென்றான். அங்கு சந்தன மரங்கள் நிற்பதைக் கண்டான். வெட்டிக் கொண்டந்து விற்று கூடிய பணம் சம்பாதித்தான். அவன் மேலும் உள்ளே சென்ற பொழுது பித்தளைச் சுரங்கத்தைக் கண்டான். இன்னும் உள்ளே போன பொழுது தங்கச் சுரங்கத்தைக் கண்டான். இன்னும்

உள்ளே போன பொழுது வைரக்கல் சுரங்கத்தைக் கண்டான். இதுதான் Diamond இதன் உள் அர்த்தம் Die mind மனது செயலிழந்தால் உள்ளிருக்கும் பொக்கிஷத்தைக் காணலாம். நாங்கள் சொல்லும் பிரார்த்தனையிலும் முன்னே போவது என்பது விளங்கப் படுத்தப் பட்டுள்ளது.

அதாவது அசத்தியத்திலிருந்து சத்தியத்திற்கும்
அஞ்ஞான இருளிலிருந்து ஞான ஒளிக்கும்
மரண நிலையிலிருந்து மரணமற்ற நிலைக்கும் என்னை எடுத்துச் செல்வாயாக.
முன்னோக்கிச் செல்வதை சாயி என்ற பதம்மூலமும் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

1) SAI BABA - சுவாமி எங்களின் தெய்வீகத் தாயும், தந்தையுமாவார். உதவி கோரி அழைத்தால் உடனே உதவி செய்வார்.

2) SAI - சுவாமி முதல்	Swami First
ஏனையோர் இரண்டாவது	All others Next

நான் கடைசி	I Last
------------	--------

3) SAI உன்னத மாற்றம் - ஆன்மீகம்	Spiritual
சேர்க்கைக் குழுவில்	Association

தனிநபாரில்	Individual
------------	------------

4) Sai அகநோக்கு	See Always Inside
-----------------	-------------------

5) Baba அதுவாகவே இருத்தல், விழிப்புணர்வு, பரவசநிலை, ஆத்மா	Being Awarness Bliss Athma
---	----------------------------

இதையேதான் BABA தனக்கு இரண்டு பட்டம் பீர் பீர் எனக் ஹாஸ்யமாக சொல்வார்.

6) SA + I = SAI - Sai and I are one
சாயியும் நானும் ஒன்றே என்ற கடைசி நிலை.

கேள்வி: சுவாமியை நாம் எப்படி முழுமையாக அறியலாம்? முழுமையானதை எப்படி விளங்கிக் கொள்ளலாம்?

பதில்: சுவாமி கூறிய சொற்கள் எல்லாம் சத்திய சாயி அருளுரைகள் என்ற நாலில் பதிக்கப் பட்டுள்ளன. சுவாமி எழுதிய சொற்கள் வாஹினித் தொடர் நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. கேள்விகள் அனைத்திற்கும் இதில் விடைகள் கிடைக்கும். எல்லோரும் இந்நூல்களை வாசிக்க வேண்டும். 17.15.1968 இல் சுவாமி “ஓருவராலும் தன்னை முழுமையாக இன்று அல்ல பல வருடங்கள் மானுடர் சகலரும் சேர்ந்து முயற்சித்தாலும் அறிய முடியாது. ஆகவே எனது தன்மையை அனுபவித்து ஆண்திக்க வேண்டும்” என்று கூறியுள்ளார்.

கேள்வி: பற்று வாழ்நாள் முழுவதும் இருக்குமா? எவ்வாறு பற்றில்லாமல் வாழலாம்?

பதில்: 22.05.1947 இல் சுவாமி தனது தமையனாருக்கு எழுதிய கடிதத்தையும், 17.05.1968 இல் அருளிய உரையையும் சகலரும் படிக்க வேண்டும். தேகாபிமானத்திலிருந்து விடுபட வேண்டும். இறைவனுடன் பற்றுக் கொண்டால் உலகப் பற்று நீங்கி விடும். உதாரணமாக ஒருவர் வடதுருவத்தை நோக்கி நடந்தால் தென் துருவத்திலிருந்து விலகுவதைக் குறிக்குமல்லவா.

கேள்வி: 2007 ஆம் ஆண்டு அருளுரையின் போது நான் சாயி பாபா அல்ல என்று கூறியுள்ளார். இக்கூற்றை விளக்கவும்?

பதில்: சுவாமி “என்னை இந்த உடம்புக்குள் ஒடுக்க வேண்டாம். நான் உடம்பல்ல அதனுள் இருக்கும் ஆத்மாவே. நான் நாமத்திற்கும், ரூபத்திற்கும் அப்பாற்பட்டவன்.” என்று கூறியுள்ளார். ஒருமுறை பக்தன் ஒருவர் சுவாமியின் தோற்று அழகை வர்ணித்தார். சுவாமி குறக்கிடு “சுவாமியின் உடம்பையல்லவா வர்ணிக்கிறாய். என்னையல்ல. நாமமும் ரூபமும் நித்தியமானவையல்ல. உலகிலுள்ள அனைத்தும் ஜந்தின் சேர்க்கையே. அவையாவன நாமம், ரூபம், சத், சித், ஆனந்தமாகும். முதல் இரண்டும் நிலையற்றவை. சத் சித் ஆனந்தம் நிலையானவை. உருவத்திலிருந்து அருவத்தை நோக்கிச் செல்ல வேண்டும். கடவுள் எல்லா வர்ணானைகளுக்கும் அப்பாற்பட்டவர். உதாரணமாக:

சமுத்திரம் - உருவமற்ற சத் சித் ஆனந்தமென்றால் அலைகள் - அவதாரங்கள் ஆகும்.

குமிழிகள் - ஜீவாத்மாக்களாகும்.
நுரைகள் - ஏனைய ஜீவராசிகளாகும்.

கேள்வி: என்னுடைய உண்மையான நிலையை எப்படி உணர்லாம்? பெளதீக மான சீக உணர்வுகளை எவ்வாறு எதிர் கொள்ளலாம்?

பதில்: சுவாமியின் கூற்றில் அசையாத நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும். நாம் எல்லோரும் ஆத்ம சொரூபிகளே. தேகாபிமானம் சரியானதல்ல. அப்பியாசமும் பற்றற்ற நிலையும் அவசியம். நான் “தேகமல்ல, புத்தியல்ல, நான் கடவுள்” என்ற மந்திரத்தை திரும்பத் திரும்பச் சொல்ல வேண்டும். God is என்றே முழுமையான நிலை இதுவும் பஞ்சாட்சர மந்திரம். சுவாமி தரிசனத்தின் போது சிலரிடம் நீயார்? என்று கேட்டால் சிலர் நான் கடவுள் என்று சொல்வார்கள். நீ எங்கிருந்து வந்தாய்? என்று கேட்டால் சுவாமியிலிருந்து வந்தேன் என்பார்கள். மேற் கூறிய விடைகள் அனுபவத் திலிருந்து வரவேண்டும். உதடு களீலீருந்து எழுவது உண்மையானதல்ல.

கேள்வி: யேசுபிரான் மூன்றாம் நாள் உயிர்த் தெழுந்தார். இதனால் அவரைத் தெய்வமாக ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். சுவாமி ஏன் அவ்வாறு மூன்றாம் நாள் உயிர்த்தெழு வில்லை?

பதில்: அநேக அவதார புருஷர்கள் மீள எழவில்லை. மீளமுவது தான் தெய் வீகத் தின் ஆதாரமல்ல. அவரின் எங்கும் வியாபித் திருக்கும் தன்மை எல்லாம் அறிந்த நிலை, எல்லாம் வல்ல நிலை என்பவையே தெய்வீகத்தின் அறிகுறிகளாகும். இம்மூன்று தன்மைகளிலுமே குறி வைத் திருக்க வேண்டும். அவர் பரவலாகப் பல இடங்களில் வீபுதியைச் சொரிந்தும். கனவில் தோன்றியும், காட்சி கொடுத்தும் தனது எங்கும் வியாபித் திருக்கும் தன்மையை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

கேள்வி: சாதாரண மக்களின் மரணத்தைப் போல்லவா சுவாமியும் சமாதியடைந்தார். பலர் இதை விமர்சித்துக் கேள்வி கேட்கிறார்கள் இதற்கு நாம் என்ன பதிலளிப்பது?

பதில்: கடவுள் மனித உருவும் எடுத்து அவதரித்தால் மனிதனைப் போலவே தான் செயற் படுவார். சுவாமி பல விதத்திலும் செயற் படுவார். அவர் இப்படி நடமாடுவதால் தான் நாம் அவருடன் அந்நியோன்யமாகப் பழக முடிந்தது. ஆனால் நாம்

அவரின் தெய்வீகத் தன்மையை மறக்கக் கூடாது. ஒருமுறை பொறியியலாளரான

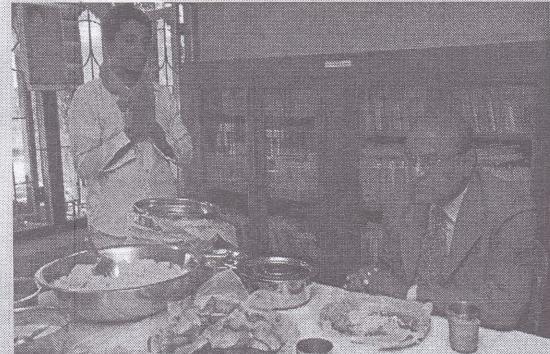
எனது தகப்பனாருடன் சுவாமி சில கட்டிட வேலைகளைக் கவனிப்பதற்காகச் சென்றார். பாதை முடிந்து இரண்டாகப் பிரிகின்ற இடத்தில் ஒன்றும் தெரியாதவர் போல், எப்பக்கம் போக வேண்டுமென்று தகப்பனாரிடம் கேட்டார். அவர்மனிதத் தன்மையும் தெய்வீகத் தன்மையும் கலந்த ஒரு மகா நடிகர்.

கேள்வி: சுவாமியின் காலத்தில் ஏன் அழிவுகளும் உயிரிழப்புக்களும்?

பதில்: ஆக்கம் அழிவு எல்லாம் படைப்பில் சகஜம். பிரபஞ்சம் ஏதோ ஒரு ஒசையுடன் ஆரம்பமாகியது. ஜீவிப்பது தற்காலிகமானது. உலகமே தன்பமயம்.

கேள்வி: சுவாமி தான் ஸ்ரீலங்காவிற்கு வருவதாக 2005 ஆம் ஆண்டில் கூறினார். ஆனால் அவர் வரவில்லை. இதை விளக்குங்கள்?

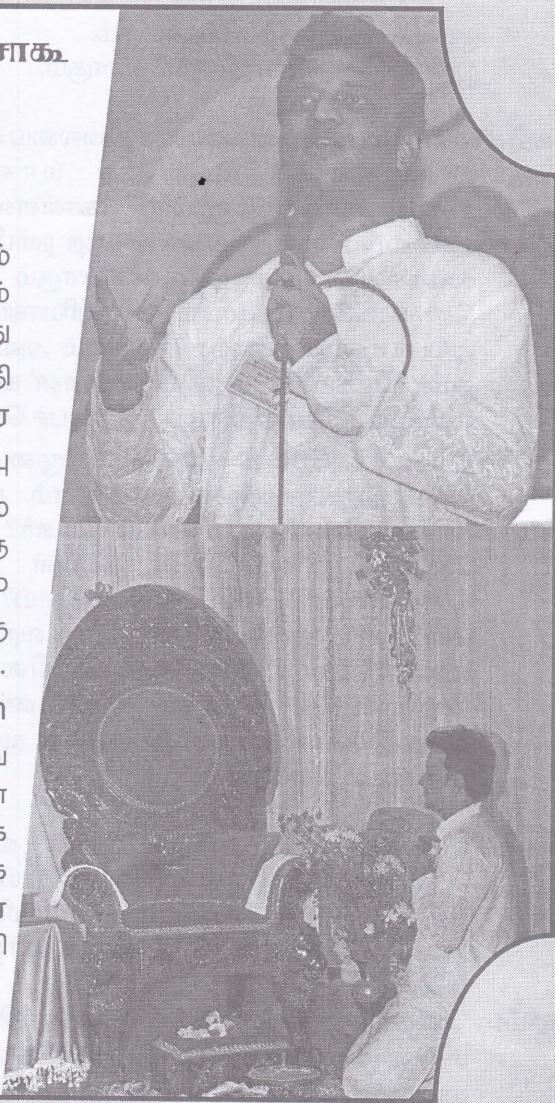
பதில்: சுவாமி சூட்சும் நிலையில் எப்பொழுதும் ஸ்ரீலங்காவில் இருக்கிறார். எல்லா நாமங்களும் ரூபங்களும் அவரைச் சார்ந்தவையேயாகும்.

சாயி சௌகாதரர் விவேகானந்த சாகு (Vivekananda Sahoo)

இவரைப் பற்றிய அறிமுகம்.....

சுவாமியின் புட்டப்ரத்தியிலுள்ள கல்லூரியில் 1996 இல் சேர்ந்து கல்வி கற்றார். 1998 ஆம் ஆண்டு பிருந்தாவன் வளாகத்தில் சேர்ந்து B.com பட்டப்படிப்பை முடித்தார். பிரசாந்தி நிலைய வளாகத்தில் 2001 மார்ச் வரை MBA பட்டப்படிப்பை முடித்தார். பின்பு பிரபல்யமான IT கம்பனிகளில் வேலை புரிந்து தற்போது கிராமிய இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி வழங்கும் Rural shore என்னும் கம்பனியில் ஒரு சிரேஷ்ட நிர்வாகியாகக் கடமையாற்றுகிறார். பிரேம் டான் சன்ஸ்தான் (Prem Daan Sansthan) என்ற அரசு சார்பற்ற சேவை நிறுவனத்தில் பணிப்பாளராகவும் . ஓரிசா மாநிலத்தில் சாயி ஆனந்தம் நம்பிக்கை நிறுவனத்தின் (சிறுவர் காப்பகம்) ஸ்தாபக அங்கத்தவராகவும் பணிபுரிகிறார். இவரை இம் மாநாட்டிற்கு சுவாமியே அனுப்பி வைத்துள்ளார்.

இவர் ஆற்றிய முதலாவது உரையின் தமிழாக்கம்:

13.07.2012

எனது தெய்வீக அன்புத் தாயே!

எனது எண்ணம், சொல், செயல் அனைத்தையும் அன்பான கமலமலப் பாதங்களில் சமர்ப்பிக்கின்றேன். உங்கள் அனைவருக்கும் சாயிராம்.

நான் ஒரு சிறிய பிரார்த்தனையுடன் ஆரம்பிக்கிறேன்.

“இறைவனே எப்போதாவது தகாத ஒன்றைப் பார்க்க நேர்ந்தால் என்னைக் குருடனாக்கி விடும் எப்போதாவது யாரைப் பற்றியும் தீயதைக் கேட்க முனைந்தால் என்னை செவிடனாக்கி விடும் எப்போதாவது எனது கைகள் கெட்டதைச் செய்ய முனைந்தால் என்னை முடவனாக்கி விடும் உம்மை நினைக்கும் அந்தக் கணத்தை வாழ்க்கை முழுக்க நீடிக்கச் செய்யும்”

ஸ்ரீலங்காவிற்கு இதுதான் உங்களது முதல் விஜயமாக என்று சிலர் என்னைக் கேட்டுள்ளார்கள். பெளதிக நிலையில் முதல் தடவைதான். ஆனால் இது முற்றும் உண்மையல்ல. மூன்று

கிழமைகளுக்கு முன்பு சுவாமி என் கனவில் தோன்றித் தன்னுடன் வரும்படி என்கையைப் பிடித்து இடம் ஒன்று காட்டப் போவதாகச் சொன்னார். நாம் ஆகாயத்தில் மிதந்து கொண்டு சென்றோம். திடீரென “கீழே பார் அங்கே அழகிய தீவை கெரிகிறது” என்று சொன்னார். இத்தீவில் இரத்தினக் கற்கள் உள்ளன. கடற்கரையில் பல இரத்தினக் கற்கள் ஜோலிக்கின்றதைப் பார்த்தேன். சுவாமி அப்போது இதுதான் ஸ்ரீலங்கா என்று சொன்னார். பின்பு அவர் சில முக்கியம் வாய்ந்த ஆலயங்கள், நகரங்களைக் காட்டிய பின் தான் வேறு எங்கோ போகவிருப்பதால் என்னைக் கீழே கொண்டு வந்து விடுவதாகச் சொல்லி மறைந்தார். எல்லாமே அவரின் சங்கல்ப்பம்.

ஒருமுறை சுவாமி பிருந்தாவனத்தில் ஊஞ்ச லில் மாணவர்கள் குழு அமா் ந் தீருந் தாா் , அப்பொழுது மனிதனின் சங்கல்ப்பம் தெய்வத்தின் சங்கல்பம் பற்றிக் கலந்

துரையாடல் நடந்தது. இரண்டிற்குமிடையே என்ன வித்தியாசம் என்று கேட்ட பின்பு எல்லாம் தனது சங்கல் ப்பமே என்று கூறினார். அப்பொழுது என் சக மாணவன், எப்போதும் கேள்விகள் கேட்டதில் முன்னிற்பான். தனக்கு ஒரு சந்தேகம் இருப்பதாகச் சுவாமியிடம் கூறினான். என்னவென்று கேட்டபொழுது, தனது சட்டைப் பையிலிருந்து பேணையைக் கையிலெடுத்து உயர்த்திக் காட்டி, இச் செய்கை தனது சங்கல்பம் தானே இதில் எங்கே தெய்வ சங்கல் ப்பம் என்று கேட்டான். தனது சங்கல்பமே என்று திரும்பவும் சொன்னான். சுவாமி அவனைப் பார்த்து வலது கையைத் தூக்கக் கொன்னார். அவன் தூக்கினான். யாரின் சங்கல்பம் என்று சுவாமி கேட்க, தனது சங்கல்பமே என்று பதிலளித்தான். சுவாமி திரும்பவும் வலது கையைத் தூக்கும்படி பணித்தார், அவன் எவ்வளவோ முயன்றும் தூக்க முடியவில்லை. சுவாமி அப்போது “எனது சங்கல்பமின்றி உன்னால் அதையவே முடியாது. ஆகவே வீணே அகங்காரம் கொள்ளாதே!” என்று கூறினார். இது எல்லாம் சுவாமியின் சங்கல்பமே என்பதை நிருபித்துக் காட்டியுள்ளது.

என்னை எப்படி தன்னருகே வரவைத்தார்? இது கடவுளின் அழைப்பு என்று சொல்வோம். எப்படி சுவாமியின் அருகே வந்தோம் என்பது முக்கியமல்ல. அவருடைய விழிப்படையச் செய்யும் அழைப்பே முக்கியம். எம்மை சத்திய நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும் அழைப்பே முக்கியம். எனக்குக் கிடைத்த விழிப்பு அழைப்புக்களைப் பற்றிக் கூறுகிறேன்.

சிலகாலத்திற்கு முன்பு தொலைக் காட்சியில் ஒரு தொடர்நாடகம் பார்த்தேன். அது மகனைத் தகப்பனார் விழிப்படையச் செய்த காட்சி. என் மனதில் பதிந்தது. மகன் காலை நித்திரை விட்டேழ தாமதமாகிறது. அப்போது இருவருக்குமிடையே நிகழ்ந்த சம்பாசனை வருமாறு:

தந்தை: மோகன் விழித்தெழு பாடசாலைக்கு நேரத்திற்குப் போக வேண்டும்.

மகன் : எனக்கு எழும்ப மனமில்லை. இன்னும் தாங்கப் போகிறேன்.

தந்தை: ஏன் தாங்கப் போகிறாய்? பாடசாலை க்குப் போக வேண்டுமல்லவா?

மகன் : எனக்கு பாடசாலைக்கு செல்ல விருப்பமில்லாததற்கு மூன்று காரணங்கள் உண்டு.

1) எனக்கு பாடசாலையென்றால் வெறுப் பாயிருக்கிறது.

2) பி ஸ் ஈ கா ஸ் எல்லோரும் என்னை ஏமாற்றி

மடையர்களாக்குகிறார்கள்.

3) அது அலுப்பாக இருக்கிறது.

தந்தை: மகனே! நான் நீ ஏன் உடனே எழும்பி பாடசாலைக்குச் செல்ல வேண்டுமென்று மூன்று காரணங்களைக் கூறுகிறேன்.

1) பாடசாலைக்குப் போவது உன்கடமை

2) உனக்கு இப்போது வயது 45 ஆகிறது.

3) நீ தான் பாடசாலையின் அதிபர். ஆகவே மோகன் உடனே எழும்பி விரைவாகச் செல்.

மோகனைப் போல் எங்களில் அநேகருக்கு விழித் தெழ விருப்பமில்லை. ஏனென்றால் நித்திரையிலும் பரவச ஆணந்தமுண்டு. வெளி உலகம் கலக்கம் நிறைந்தது. ஆனால் பகவானோ ஓர் இறுக்கமான சட்டம்பி. விழிப்பு அழைப்பை விட்டுக் கொண்டேயிருப்பார்.

எனது முதல் விழித்தெழு அழைப்பு:

எனக்கு அப்போது 9 வயது. பாடசாலை விடுமுறை நாட்கள். நான் கடுமையாக சுகவீனமுற்றேன். எனது ஈரவில் 70 சதவீதம் பழுதடைந்து விட்டதாகவும் இன்னும் ஒரு மாதம் தான் உயிருடனிருப் பேன் என்றும் வைத்தியர்கள் கூறிவிட்டார்கள். தாயார் சகல மருத்துவ முறைகளையும் அணுகினார். ஒன்றும் பயனளிக்கவில்லை. எங்களுக்கு ஏற்படும் சங்கடங்கள் எல்லாம் சுவாமிக்கு கிடைத்த சந்தர்ப்பங்களாகின்றன. அயலவர் ஒருவர் தாயாருக்கு சுவாமியிடம் பிரார்த்திக்குமாறு ஆலோசனை கொடுத்தார். தாயாரும் இதய பூர்வமாகப் பிரார்த்தித்தார். என்ன அதிசயம் எனது சுகவீனம் படிப்படியாக முழுமையாகச் சுகமடைந்தது, வைத்திய அதிகாரிகள் எனது சுகமடைந்த நிகழ்வை எதிர்பாராத தொன்று என ஆவணப்படுத் தியுள்ளார்கள். எனக்குக் கிடைத்த முதல் அழைப்பு இதுவேயாகும்.

ஏழுவருடங்களுக்குப் பின்பு 1996 இல் பகவானின் புட்டபர்த்தியிலுள்ள பாடசாலையில் சேர்ந்தேன். நான் தங்கியிருந்த விடுதியின் சுவரில் ஒரு படம் வரைந்து தொங்க விட்டேன். அப்படத்தில் மான் வரையப்பட்டிருந்தது. அதற்குக் கீழே சுவாமி தயவு செய்து வருக என்ற வாசகமும் எழுதப் பட்டிருந்தது. சுவாமி விடுதிக்கு வந்து அப்படத்தைப் பார்த்து, யார் வரைந்தது என்று கேட்டார். எனக்கோ வாயைத்திறந்து சொல்ல முடியவில்லை. எனது சுகமானவர்கள் என்னைச் சுட்டிக்காட்டி நான் தான் வரைந்ததாகவும். நான் ஓரிசா மாநிலத்திலிருந்து வந்ததாகவும் கூறினார்கள். சுவாமி படத்திலுள்ள மான் கர்ப்பவதியா என்று கேட்டார். ஏனென்றால் வயிறு பெரிதாக

வரையப்பட்டிருந்தது. எப்பொழுது பாடசாலைக்குச் சேர்ந்தாய் என்று கேட்க: ஒரு மாதத்திற்கு முன்னர் என்று பதிலளித்தேன். சுவாமி அப்போது மாணின் கர்ப்பம் எத்தனை மாதம் என்று கேட்க எல்லோரும் சிரித்தார்கள். பின்பு சுவாமி என்னைப் பார்த்து “உனக்கு இரண்டாவது தடவை வாழத் தந்துள்ளேன்” என்று கூறினார். சுவாமிக்கு எனது சுகவீனம் எல்லாமே தெரிந்திருந்தது. சுவாமியின் இந்த அறிவிப்பு எனக்கு விடப்பட்ட இரண்டாவது அழைப்பாகும்.

சுவாமியினுடைய கல்வி நிறுவனத்திலிருந்த காலமெல்லாம் அவர் கடவுள், அவர் கடவுள் என்ற சிந்தனையிலேயே இருந்தேன்.

ஒருநாள் நாம் தரிசனத்திற்காக மந்திரில் இருந்த பொழுது சிங்கப்பூரிலிருந்து குழுவினர் வந்திருந்தார்கள். அவர்கள் மிகவும் அழகான வைரக்கற்கள் பதித்த விலையுயர்ந்த இரண்டு பூச் சாடிகள் அன்பளிப்பாக கொண்டு வந்தார்கள். சுவாமி தனது அறைக்கதவைத் திறந்ததும் இரண்டு அழகான சாடிகளையும் கண்டார். அவர் மாணவன் ஒருவனைக்கூப்பிட்டு அந்த சாடிகள் இரண்டையும் உடைக்கச் சொல்லி விட்டு அறைக்குள் போய் விட்டார். இதைக் கேட்ட அனைவருக்கும் பெரும் அதிர்ச்சி. இச்சாடிகளில் ஏனோ சுவாமிக்கு விருப்பமில்லையென்று நினைத்தும், உடைக்க மனமில்லாததாலும், அம் மாணவன் களஞ்சிய அறையில் அதனை வைத்தான். இரண்டு நிமிடங்கள் கழித்து சுவாமி அறைக் கதவைத் திறந்து அம் மாணவனைப் பார்த்து உடைத்து விட்டாயா? என்று கேட்டார். மாணவன் தான் களஞ்சிய அறையில் கொண்டு போய் வைத்துள்ளதாகச் சொன்னார். இன்னொரு மாணவனைக் கூப்பிட்டு அவ்விரண்டையும் உடைக்கும்படி சொன்னார். இம்மாணவனுக்கும் உடைக்க மனமில்லாததால், அவற்றைக் கொண்டு போய் மன்றபத்திற்கு வெளியிலுள்ள அறையொன்றில் வைத்தார். சுவாமி அறைக் கதவைத் திறந்து இரண்டாவது மாணவனை நோக்கி “உடைத்து விட்டாயா” என்று கேட்டார். மாணவன் இல்லையென்று சொல்லி, அவற்றைத் தூர் ஓர் அறையில் வைத்திருப்பதாக சொன்னார். சுவாமி 3ஆவது மாணவனைக் கூப்பிட்டு, அச்சாடிகளைக் கொண்டு வந்து உடைக்கும்படி சொன்னார். இம் மாணவன் சாடிகளைக் கொண்டு வந்து சுவாமியின் அறைக்கு முன்பு உடைத்தான். கொண்டு வந்த குழுவினர் அழுதார்கள். சுவாமி அறையைத் திறந்து, உடைந்து கிடந்த துண்டுகளைப் பார்த்து, அதனை உடைத்த மாணவனிடம் “அந்த அழகிய சாடிகளை உடைத்ததற்காக கவலைப்படுகிறாயா?” என்று கேட்டார். மாணவன் “இல்லை சுவாமி, நீங்கள்

சொன்னீர்கள் நான் உடைத்தேன். என்று பதிலளிக்க.” சுவாமி மிகவும் சந்தோசம் என்று சொன்னார். சிங்கப்பூர் குழுவினரைப் பார்த்து “பாவம், பாவம்” என்று சொன்னார். மூன்றாவது மாணவனைப் பார்த்து உடைந்த துண்டுகளை ஒன்றாக்கி பாயிஸ் வைக்கும்படி சொன்னார். சுவாமி தனது கையசைவினால் அச்சாடிகளை பழைய மாதிரியானதாகவே மீண்டும் சிருஷ்டித்தார். (இச் சந்தர்ப்பத்தில் மேடையில் அலங்கரிக்கப் பட்டிருந்த பலூனை வெடிக்கச்

செய்து சுவாமி தனது பிரசன் னத்தை வெளிக் காட்டினார்.) எல்லோருக்கும் அனவில்லா ஆனந்தம். மாணவனைப் பார்த்து, சந்தோசமா என்று கேட்டார். இதன் பின்பு தன்னுடைய பக்தர்கள் மூன்று வகைப்பட்டவர்களென்று சுவாமி விளக்கினார். அவையாவன:

- 1) முதல் வகையினர் நான் சொன்னதை அப்படியே உள் வாங்குவதில்லை. சொல்வதைச் செய்வதுமில்லை. பிரசாந்தி நிலையத்தில் நன்நடத்தை. வெளியே போனதும் மறந்து விடுவார்கள்.
- 2) இரண்டாவது வகையினர் இவர்கள் 50 சதவீதம் ஏற்றுக் கொள்பவர்கள். எனது போதனைகளை சந்தர்ப்பம் குழ்நிலை பார்த்து செயற்படுத்துவார்கள். சரியில்லை என்றால் கைவிட்டு விடுவார்கள்.
- 3) மூன்றாவது வகையினர் நான் சொல்வதில் ஒரு சந்தேகமோ, விளக்கமோ தேடாது, சொன்னபடியே செய்பவர்கள். இவர்கள் தான். எனக்கு அருமையானவர்கள்.

வீர்களுக்காக நான் எதையும் செய்வேன்.

பின்பு எங்கள் எல்லோரையும் பார்த்து “ஏன் நான் சொன்னபடி சாடிகளை உடைக்க வில்லை. இந்தப் பிரபஞ்சத்தையே படைத்த எனக்கு இச் சாடிகளை மீளமைக்க முடியாதா?” என்று கேட்டார். நாங்கள் எங்களுக்குச் சாதகமாக உள்ள போதனைகளையே பின்பற்ற முயலுகின்றோம். அவர் சொன்னதையே முழுமையாகக் கடைப்பிடித்தால் அவரே எங்களைக் காப்

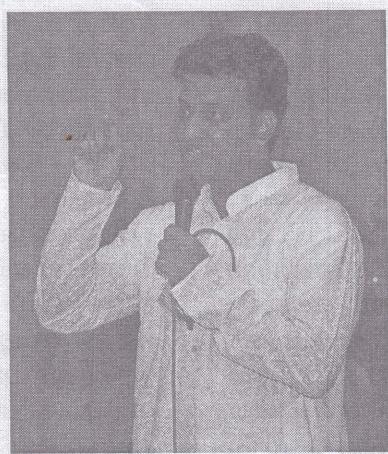
பாற்றி சௌகரியத்துடன் வைத்திருப்பார். இது தான் எனக்குக் கிடைத்த அடுத்த அழைப்பு.

எனது MBA பட்டப்படிப்பு முடிந்ததும், சுவாமி வெளியே ஒரு இடமும் வேலைக்குப் போகாது இருக்கும்படி சொன்னார். ஒரு வருடம் கழித்து நேர் காணலின் போது “இனிப் புதுடில்லி போய் அங்கே வேலை பார்த்து, பெற்றோரையும் பராமரி, என்று சொன்னார். சுவாமிக் கு சேவை செய் வதையே விரும்புகிறேன். வெளியில் போய் வேலை பார்க்க விருப்பமில்லையென்று நான் சொன்னேன். இதற்கு சுவாமி; தனக்கு என் சேவை தேவையில்லையென்றும், போய்ப் பெற்றோரைப் பராமரிக்க வேண்டும் என்று சொல்லி அப்போது அங்கிருந்த தொழிலதிபர் திரு.வேணு ஸ்ரீனிவாசனிடம் எனக்கு வேலை கொடுக்குமாறும் சொன்னார். நான் திரும்பத் திரும்ப சுவாமி யுடன் இருந்து சுவாமியின் சேவையைச் செய்யத் தான் விருப்பம் என்று அடம்பிடித்தேன். அப்போது சுவாமி “நீ சுவாமி மீது அன்பு வைத்திருக்கின்றாய், ஆனால் என்னை மதிக் கிறாயில்லை. எந்த விதமான உறவிலும் அன்பும் மாயாதையும் இருக்க வேண்டும். என்னுடைய சொல்லுக்கு மதிப்புக் கொடுக்காது போனால் என்மீது அன்பில்லையென்பதையே காட்டு கிறது. உனக்காக நான் ஒரு பெரிய திட்டம் வைத்திருக்கிறேன். பிரசாந்தி நிலையத்தின் வெளியே என் வேலை இருக்கிறது. எப்போதும் உன்னுடனேயே இருப்பேன் போ” என்றார்.

நான் புதுடிலிக்குப் போய் எட்டு வருடங்கள் வேலை செய்தேன். எனக்கு அங்கே நடைமுறையிலுள்ள கலாச்சாரம் நடத்தை எல்லாம் அதிர்ச்சியைத் தந்தன. பிரசாந்தி நிலையத்தில் நாம் அனுபவித்ததற்கு எதிர் மாறாகவே எல்லாம் இருந்தன. என்னசெய்வதென்று தொயிவில்லை இப்படியான சூழலில் எவ்வாறு சேவை செய்வது, எங்கே சேவை செய்யலாம் என்று

சிந்திக்க ஆரம்பித்தேன். பிரசாந்தி நிலையத்திற்கு வெளியேயும் நாம் அனுபவங்களைப் பெறவேண்டுமென்ற சுவாமி வெளியே அனுப்பியுள்ளார்

என உணர்ந்தேன். இப்படியாக சிந்தித்து கொண்டு செல்லும் பொழுது ஓர் அனாதை இல்லத்தைக் கண்டேன். அங்கே தெருவில் நடமாடிய சிறுவர்களை விடுதியில் வைத்துப் பராமரித்தார்கள். உள்ளே சென்ற பொழுது விடுதிச் சுவாமில் சினிமா நடிகர்களின் படங்கள் தொங்கவிடப்பட்டிருந்தன. இதுவும் பிரசாந்தி நிலையத்திலுள்ளதற்கு மாறாகவே இருந்தது. அங்கேயிருந்த 6 வயதுச் சிறுமியிடம் ஏன் ஷாருக்கான் அவரின் படத்தை தொங்க விட்டுள்ளாய் என்று கேட்டேன். அவள் நீர் குச்குச்கோதாகே என்ற ஹிந்திப்படம் பார்த்தீர்களா? அதில் தகப்பனுக்கு நடித்த ஷாருக்கானைப் போல எனக்கு ஓர் அப்பா வேண்டும் என்றாள். படத்திலே சிறுமியின் தாயார் இறந்ததினின்பு தந்தை மிகவும் அன்பாகச் சிறுமியை பராமரித்தார் என்பதை

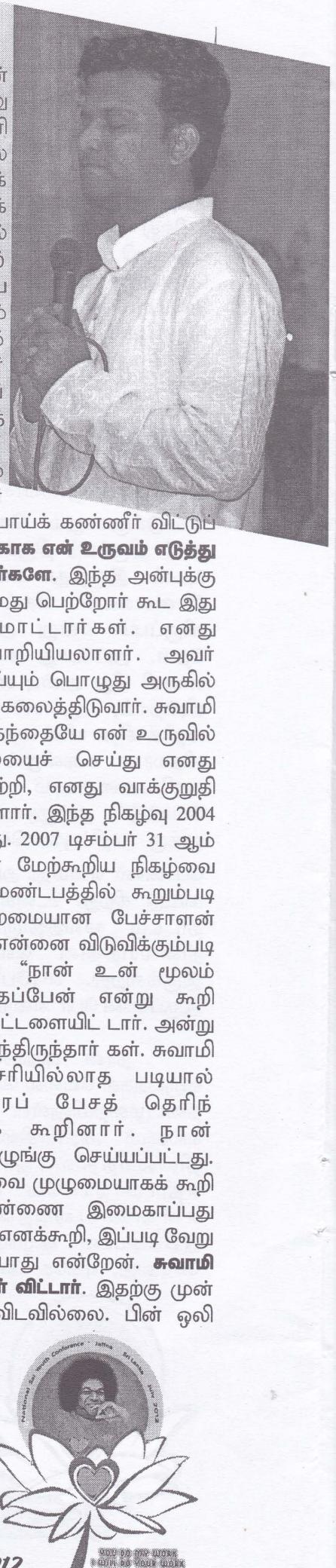

நான் அறிந்தேன். இதைக் கேட்டதும் என் கண்கள் கலங்கின. நாம் அவலப்படும் பொழுது பெற்றோரை அழைப்போம். இப்பிள்ளைகள் யாரை அழைக் கலாம்? இவர்களிடம் அன்பைப் பொழியுமாறு சுவாமியிடம் பிரார்த்தித்தேன். சுவாமியும் அன்றிரவே கனவில் தோன்றி அவ் இல்லத்தில் போய் தன்னைப் பற்றிக் கலந்துரையாடும்படி கூறினார். சுவாமியின் படங்களும் விபூதியும் கொடுத்தேன். அவர்கள் 3 மணித்தியாலமாக என்னைச் சூழ்ந்திருந்து பாபாவைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். அவர் எனது தகப்பனாரா என்று கேட்டார்கள். அவர்தான் எனது தாய், தந்தை, சிநேகிதன், குரு எல்லாம் என்று கூறினேன். நான் அவரை நேசிக்கிறேன். அவரோ அதிலும் ஆயிரம் மடங்கு மேலாக என்னை நேசிக்கிறார் என்று கூறினேன். அவதார நிகழ்வைப் பற்றியெல்லாம் கூறினேன். அங்கிருந்த ஓர் சிறுமி இன்னும் எவ்வளவு காலம் பாபா இவ்வுலகில் இருப்பாரென வினாவினார்: இன்னும் 18 ஆண்டுகள் இப்போதுள்ள உடம்பில் இருப்பாரென கூறினேன். சிறுமி கணக்குப் போட்டாள். “எனக்கு இப்போது 6 வயது. 24 வயது வந்ததும் நானும் இறந்து விடுவேனா என்று வினாவினாள். பாபா இல்லாத போது தான் ஏன் உலகில் உயிருடனிருக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டாள். எனக்கு மிகவும் வியப்பாக இருந்தது. இன்னொரு பிள்ளை என்கையைத் தூக்கி தன் தலைமேல் வைத்து, “அன்னா பாபா உன்னைத் தொட்டார். உனது கை என்னைத் தொட்டது, ஆகவே பாபா என்னைத் தொட்டு விட்டார். உங்கள் மூலமாக பகவானின் ஆசி களைப் பெற்றுள்ளேன்” என்றது. சுவாமி ஒருமுறை “வருங்காலத்தில் மக்களுக்கு,

பக்தர்கள் மூலமாகவே சுவாமியின் தரிசனமும் அன்பும் கிடைக்கும்” என்று கூறினார். இந்தப் பாரிய பொறுப்பு எங்கள் எல்லோருக்கும் உண்டு. நான் பிள்ளைகளுக்கு பாலவிகாஸ் வகுப்புக்கள் நடாத்தினேன். படிப்படியாக சுவரில் தொங்கிய சினிமா நடிகர்களின் படங்கள் கழற்றப்பட்டு சுவாமியின் படங்கள் தொங்கவிடப்பட்டன. பிள்ளைகள் ஒரு நாள் தங்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் ஒரு நிகழ்வு நடக்கப்போகின்றது. ஏனைய பிள்ளைகளின் பெற்றோர்கள் எல்லோருமே வருவார்கள் எங்களுக்காக நீங்கள் வருவீர்களா?” என்று என்னிடம் கேட்டார்கள். நான் கட்டாயமாக வருவேன் என வாக்குறுதி கொடுத்தேன். இதற்காகக் காரியாலயத்தில் முன்கூட்டியே அரை நாள் விடுமுறை கோரி அனுமதியும் பெற்றேன். அந்தநாளன்று காலையிலேயே எல்லா வேலைகளையும் முடித்து விட்டு பிள்ளைகளின் நிகழ்வுக்கு போக ஆயத்த மானேன். அந்த நேரத்தில் கம்பனியின் முகாமையாளர் வந்து “உன்னுடைய விடுமுறை இரத்தாகி விட்டது. ஒரு முக்கிய வாடிக்கை யாளர் இலண்டனிலிருந்து வந்துள்ளார். அவருக்கு நீர் தான் எமது பணியைப் பற்றி விளக்கமும் செயற்பாடும் காட்ட வேண்டும் என்று கூறினார். எனக்குத் தர்ம சங்கடம். பிள்ளைகளுக்குக் கொடுத்த வாக்கைக் காப்பாற்றுவதா? நான் செல்லா விட்டால் அவர்களுக்கு என் மேல், சுவாமி மேல் உள்ள நம்பிக்கை நலிந்து விடுமே என்று ஒரு பக்கமும், மற்றப் பக்கம் காரியாலயத்தில் நிற்காது போனால் வேலைக்கு பங்கம் வந்து விடுமே என்ற சிந்தனை. எதுவானாலும் சொன்ன சொல்லைக் காப்பாற்ற வேண்டுமென்று, காரியாலயத்தை விட்டுப் புறப்பட்டேன். சுவாமியே எல்லாவற்றையும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று மெல் நிகழ்வில் கலந்து விட்டு இரவு 10.00 மணி போல் வதிவிடம் திரும்பினேன். என்னுடன் அறையில் தங்கிய ஸ்ளவர்கள் அதே கம்பனியில் வேலை செய்ப வர்கள் தான். அவர்கள் “விவேக் எங்கே மரக்கறிகள். சந்தைக்கு கூடை எடுத்துக் கொண்டு போனாயே என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் மேலும் “ஒரு மனித்தியாலத்திற்கு முன்பு தான் போனாய் மறந்து விட்டாயா? என்று கேட்டார்கள். ஏதோ மர்மம் இதில் என்று உணர்ந்தேன். நான் பி.ப 2.00 மனிக்கே காரியாலயத்தை விட்டுக் கிளம்பி விட்டேனே என்று சொல்ல, தாங்கள் 5.00 மணி வரை காரியாலயத்தில் வேலை செய்து கொண்டிருந்ததைக் கண்டதாகச் சொன்னார்கள். நான் உடனே என் அருகில் வழக்கமாக வேலை செய்யும் பெண் மனிக்கு தொலைபேசி அழைப்பு எடுத்து “நான் 5.00 மணி வரை இருந்தேனா? இல்லையா என்று சொல்லும்படி

கேட்டேன். அப் பெண் மணி நான் அலு வலகத்தில் 5.00 மணி வரை கேட்டு வை வை செய்ததாகவும் வாடிக்கையாளருக்கு நம்பிக்கை யூட்டும் விதத்தில் விளக்கமும் செயற்பாடும் செய்து காட்டியதால் கம்பனிக்கு மிகவும் சந்தோசம் என்றும் சொன்னார். அவர்மேலும், என்னைப் போய் அமைதியாகத்து தூங்கும் படியும் சொன்னார். மர்மம் துலங்கியது. நான் சுவாமி அறையினுள் போய்க் கண்ணீர் விட்டுப் பிரார்த்தி தித்தேன். எனக்காக என் உருவும் எடுத்து என் வேலையைச் செய்தீர்களே. இந்த அன்புக்கு உவமையேயில்லை. எமது பெற்றோர் கூட இது போல செய்திருக்கமாட்டார்கள். எனது தந்தையார் ஒரு பொறியியலாளர். அவர்துறிதமாக வேலை செய்யும் பொழுது அருகில் போனால் எம்மை ஏசிக் கலைத்திடுவார். சுவாமி இந்தப் பிரபஞ்சத்தின் தந்தையே என் உருவில் வந்து எனது வேலையைச் செய்து எனது தொழிலையும் காப்பாற்றி, எனது வாக்குறுதி யையும் காப்பாற்றியுள்ளார். இந்த நிகழ்வு 2004 ஆம் ஆண்டு நிகழ்ந்தது. 2007 டிசம்பர் 31 ஆம் திகதி சுவாமி என்னை மேற்கூறிய நிகழ்வை அடுத்தநாள் குல்வந் மண்டபத்தில் கூறும்படி சொன்னார். நான் திறமையான பேச்சாளன் அல்ல என்று மன்றாடி என்னை விடுவிக்கும்படி வேண்டினேன். சுவாமி “நான் உன் மூலம் 01.01.2008 இல் கதைப்பேன் என்று கூறி என்னைப் போகும்படி கட்டளையிட்டார். அன்று சகல மாணவர்களும் வந்திருந்தார்கள். சுவாமி தனது தொண்டை சரியில்லாத படியால் எங்களில் நால் வரைப் பேசத் தெரிந்தெடுத்திருப்பதாகக் கூறினார். நான் நாலாவதாகப் பேச ஒழுங்கு செய்யப்பட்டது. நான் மேற்கூறிய நிகழ்வை முழுமையாகக் கூறி சுவாமி எங்களை கண்ணை இமைகாப்பது போல் காப்பாற்றுகிறார் எனக்கூறி, இப்படி வேறு யாராலும் செய்ய முடியாது என்றேன். **சுவாமி திதைக் கேட்டு கண்ணீர் விட்டார்.** இதற்கு முன் ஒருநாளும் கண்ணீர் விடவில்லை. பின் ஓலி வாங்கியைத் தரும்படி கேட்டு அருள்ளை நிகழ்த்தினார். அதிலே தான் எங்கள் ஒவ்வொரு வரையும் கண்ணை இமை காப்பது போல காப்பாற்றுகிறேன்

என்று கூறினார். அருளுரை முடிவில் என் அருகே வந்தார். நான் சாயிராம் சொன்னேன். சுவாமி “என் மீது அசையாத நம்பிக்கை வைத்தால் நான் உன்னைக் கைவிட வியலாது. நீ என் பிள்ளைகளுக்கு எனது அன்பைச் சொரிந்தாய். நான் உனது வேலையைச் செய்தேன்” என்று திருவாய் மலர்ந்தார்.

இந்த மாநாட்டின் தொனிப்பொருளை வாசித்ததும் பகவான் ஏன் என்னை இம் மாநாட்டிற்குக் கொண்டு வந்தார் என்பது விளங்கியது. எனக்கு நடந்த நிகழ்வு முக்கிய மல்ல. பகவான் பக்தர்களுக்கு என்ன செய்கிறார் என்பது தான் முக்கியம். எனது வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கணமும் சுவாமியின் பணிக்கே அர்ப்பணமாக வேண்டும் இதுவே எனது பிரார்த்தனையுமாகும். மாணவராயிருந்த காலத்தில் சுவாமியின் கவனிப்பு, நேர்காணல், என்பவற்றையே சிருஷ்டித்த பொருட்கள் நாம் எதிர்பார்ப்போம்.

அசையாத நம்பிக்கைக்கு இன்னொரு நிகழ்வைப் பார்ப்போம். 1996 ஆம் ஆண்டு ஒருநாள் சுவாமி தரிசனத்திற்காக பூர்ணச் சந்திரா மண்டபத் திலிருந்து குல் வந் மண்டபத்தை நோக்கி வந்து கொண்டிருந்தார். பெண்கள் பக்கத்திலிருந்து பெரிய சத்தம். 60 வயது மதிக்கத்தக்க பெண் பாபா! பாபா! என்று கூச்சலிட்டார். இரு சேவாதாள்கள் அழுக்கிப் பிடித்தாலும் அடக்க முடியவில்லை. சுவாமி அப்பெண்ணைப் பார்த்து சாந்தி சாந்தி என்று சொல்லி நேர் காணலுக்கு அழைத்தார். சுவாமியும் நேரே நேர்காணல் அறைக்குப் போனார். ஒரு மணித்தியாலத்திற்கு பின்பு வெளியே வந்தார் கள். அப்பெண் மணி பரவசநிலையில் காணப்பட்டார். பேராசிரியர் அனில் குமார் சுவாமியிடம் என்ன நடந்த தென்று கேட்டார். சுவாமி தான் நேர்காணல் கொடுத்தேன் என்று கூறினார். அதற்கு “சுவாமி யாரென்றாலும் பாபா! பாபா! என்று கத்தினால் நேர்காணல் கொடுப்பீர்களா? நாளைக்கு எல்லோரும் பாபா! பாபா! என்று கத்துவார்கள்” என்றார் பேராசிரியர். சுவாமி நடந்ததைச் சொன்னார். “அவர் பஞ்சாப் மாநிலத்தில் ஒரு கிராமத்திலிருந்து வந்துள்ளார். தான் அவரிடம் என்ன வேண்டும்? ஏன் அலறினர்கள் என்று வினாவியதாகச் சொன்னார். அம்மாது தனது

மகனுக்கு 100 வருடமாக பிள்ளையொன்றுமில்லை. தனக்கு பேரன் வேண்டுமென்று கேட்டார். தான் அவரின் இறந்தகாலம், வருங்

காலத்தை நோக்கிப் பார்த்த போது இப்பெண்ணுக்குப் பேரன் கிடைக்க விதியில்லை என்று சொன்னேன். உடனே அவர் “நீர் அந்நிகழ்வை அப்போது எழுத மறந்து விட்டால் இப்போது எழுதுக்கள்” என்று வேண்டினார். இப்படியான வேண்டுதல் அசையாத நம்பிக்கையுள்ள மனதில்தான் எழும். பகவான் கடவுள் எல்லாம் வல்லவர் என்பதில் அசையாத நம்பிக்கை, பகவானால் விதியையும் மாற்ற முடியும் என்று அவர் நம்பினார். பின்பு அப்பெண்மனிக்கு ஒரு பேரன் பிறந்தான். **தீடு முழுமையான நம்பிக்கையில் எனக்கு முதல் பாடம்.**

பள்ளிப் படிப்பை முடித்துக் கொண்டு பட்டதாரிப் படிப்பிற்காக பிறந்தாவன் வளாகம் சென்றேன். அங்கே பகவானின் தரிசனம் மாதம் ஒருமுறையும் விசேட காலத் திலும் தான் கிடைக்கும் அப்போதே நான் உடல்ரீதியாக பகவானுடன் இணைய முடியாதென்பதை உணர்ந்து கொண்டேன். இதை எடுத்துக் காட்டும் சில நிகழ்வுகளைக் கூறுகின்றேன். ஒருமுறை தரையீ ப்ருந்தாவனத்தில் (பெங்களூர்) சுவாமியைச் சுற்றி மாணவர்களாகிய நாம் இருந்தோம். ஒரு மாணவன் சுவாமியின் பாதங்களை வருடி பாத சேவை செய்தான். அவர் குனிந்து கொண்டே செய்ய வேண்டியிருந்ததால் தலையை நிமிர்த்திப் பார்க்க முடியாத நிலை இருந்தது. அவன் வருடிக் கொண்டிரு க்கும் போது சுவாமி அவனுக்குத் தெரியாமல் தலையைத் தட்டி விட்டு ஒன்றும் செய்யாதவர் போல் எங்களுடன் கதைத்துக் கொண்டிருந்தார். மேன்டும் ஒருமுறை தட்ட மாணவன் கோபத்துடன் பின்னாலிருந்த மாணவன் ஒருவனைப் பார்த்தான். சுவாமி இப்படியும் விளையாட்டு நாடகம் நடாத்துவாரென

அப் போது உணர்ந்தேன். சுவாமி மாணவர்களைப் போல் சிறு குறும்பு வேலைகளும் செய்வார். இதன் மூலம் நாம் அவருடன் நெருங்கிய தொடர்பை ஏற்றுக் கொள்ளும் வாய்ப்பு உண்டு.

ஒரு முறை மாணவர்களுடன் தனது விரக்தி மனோபாவத்தை வெளிக்காட்டினார். அவர்; “நான் உங்களுக்காகவே இங்கு வந்துள்ளேன். எனது சொல்லைக் கேட்கா விட்டால் நான் வர மாட்டேன். நான் இந்த உடலையும் எப்போதும் விட்டுப் போகலாம். நான் எந்நேரமும் உடலை எடுக்கலாம். உடலை விடலாம். நான் காலத்திற்கு அப்பாற்பட்டவன்.” என்று கூறியதும் மயக்கமுற்று சரிந்தார். மயக்க நிலை, நாடித்துடிப்போ, சுவாசமோ இல்லை. உடலும் குளிரத் தொடங்கியது. எங்களுக்கோ அதிர்ச்சி. செய்வது யாது என்று தெரியவில்லை. வெளியில் அறிவிக்கவும் பயமாக இருந்தது. நாங்கள் உடனே பஜனை பாடி பிரார்த்தித் தோம். ஒரு மனித்தியாலத்தின் பின் உடலில் அசைவு ஏற்பட்டு விழித்தார். “நான் எந்நேரமும் உடலை விட்டுப் போவேன். தென் ஆபிரிக் காவில் பக்தன் ஒருவனுக்கு மாரடைப்பு ஏற்பட்டது. அதை நான் எடுத்து அவரைக் காப்பாற்றினேன்.” என்று கூறினார். சுவாமி பல செயல்களை ஒரே நேரத்தில் செய்வார். அன்று தான் நான் சுவாமி எந்நேரத்திலும் உடலை விட்டுப் போய்விடுவார் என உணர்ந்தேன். ஆகவே ஒவ்வொரு கணமும் அவருடன் இருப்பது மிகவும் அற்புதமானதெனவும் உணர்ந்தேன். உடல் நிரந்தரமானதல்ல. ஆத்மீக ரத்தியாலே உறவைப் பலப்படுத்த வேண்டும். அது எப்படி? சுவாமியும் நானும் ஒன்றே என்ற நிலையை அடைவது தான் ஒரே வழி என உணர்ந்தேன். **தூதான் எனது அடுத்த விழிப்பு அழைப்பு.**

ஒரு முறை விடுமுறையின் போது, பிருந்தாவனத்திலிருந்த மாணவர்கள் வீட்டுக்குச் சென்று விட்டார்கள். சுவாமி எங்களில் நால்வரை நிப்பாட்டி அங்கே தங்கியிருக்கும் வயது போன பக்தர்களைப் பராமரிக்கச் சொன்னார். நாம் கிடைக்கும் நேரமேல்லாம் கற்றாடல், தோட்டத்தை சுத்தப்படுத்துவோம். ஒரு நாள் நண்பகல் சுவாமி தனது அறையின் யன்னலைத் திறந்து நாங்கள் மதிய உணவு அருந்தி விட்டோமா என்று கேட்டார். நாங்கள் காலை உணவு அருந்தினோமென்றும், மண்பகல் விடுதிக்குப் போய் உணவு அருந்துவோமென்றும் கூறினோம். சுவாமி எங்களை டிபன் சாப்பிட வரும்படி அழைத்தார். நாங்கள் கை, கால் கழுவி மேலே போய் தரையில் அமர்ந்தோம். அவர் அடுத்தடுத்து ஒவ்வொருவருக்கும். இரண்டு உடல்கள் இரண்டு வடை உப்பு மா என்றெல்லாம் போட்டார்.

எங்களுடைய வயிறு நிரம்பிவிட்டது. சுவாமி இனிப்புப் பண்டம் வேண்டுமா என்று கேட்டார். வயிறு நிரம்பினாலும் இனிப்பு சாப்பிட விருப்பமாகையால் ஆம் என்று கூறினோம். ஒவ்வொருவருக்கும் பெரிய குளோப் ஜாம் சுடச் சுட தந்து சாப்பிடச் சொன்னார். மிகவும் ருசியாக இருந் தது. இரண் டா வது தடவையும் பரிமாறினார். மூன்றாவது தடவையும் தந்தார். விட்டபாடில்லை. இன்னும் ஒன்று சாப்பிடச் சொன்னார். எங்களின் பெற்றோர் நாங்கள் மெலிந்திருப்பதைப் பார்த்து சுவாமி சரியாக உணவு கொடுப்பதில்லை என்று தன்னை ஏசுவார்கள் என்று கூறி, இன்னொரு குளோப் ஜாம் சாப்பிடச் சொன்னார். நாங்கள் சுவாமியின் காலடியில் வீழ்ந்து இனி வேண்டாம் என்று கெஞ்சி சொன்னோம். ஏன் என்று கேட்க, இனிச் சாப்பிட்டால் வாந்தி தான் வருமென்று கூறினோம். சுவாமி சொன்னார்; உங்கள் ஆசைகள் விருப்பங்கள் எல்லாம் இதைப் போன்றவையே முதன் முறை மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கும். ஒரளவுக்கு மேல் (வெறுப்பு) வாந்திதான் வரச் செய்யும் மகிழ்ச்சி பொருட்களில்லை. உணவை ருசியுடன் உண்டவுடன் அதிலுள்ள ஆசை குறுகிய நேரம் இல்லாது போய் விடும். இந்த ஆசையற்ற இடைவேளைதான் மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது. உலகம் துன்பம் நிறைந்தது. நிலையற்றது. ஆசையற்ற நிலையே ஆனந்தம்.

மனிதன் - ஆசை = தெய்வம்

நான் ருசியான் உணவு உண்ணும் போதெல்லாம் இந்நிகழ்வு ஞாபகத்திற்கு வரும் சிறு சிறு நிகழ்வுகளெல்லாம் சுவாமி சொன்ன தை ஞாபகப்படுத்துபவையாகும்.

இன்னுமொரு நிகழ்வு: பெங்களுரில் ஒரு வர்த்தகர் பெரிய கல்யாண மண்டபம் ஒன்று கட்டி அதன் திறப்பு விழாவுக்கு பகவானை அழைத்தார். பகவான் 20 மாணவர்களையும் கூட்டிச் சென்றார். பிரமாதமான மதிய உணவுக்குப்பின் நாங்கள் வெளியே பகவானுக்காக காத்து நின்றோம். அப்பொழுது எங்களுக்கு பக்கற்றில் அடைத்த Jerepak பானம் குடிக்கத் தந்தார்கள். இரண்டு மாணவர்கள் பானத்தைக் குடித்த பின் பக்கற்றை வாயால் ஊதி காலால் ஓங்கி மிதிக்க பாரிய சத்தத்துடன் பக்கற் வெடித்தது. அவ்வேளையில் சுவாமி வெளியே வந்தார். எமது நடத்தை மீது கடும் கோபம் கொண்டார். எருமைகள், குரங்குகள் என்ப பேசினார். மற்றவர்கள் என்ன நினைப்பார்கள் என்ன நினைப்பார்கள்.

சுவாமியின் மாணவர் இப்படியா நடப்பது? எனக்குத்தான் அவமானம் என்றார். நாங்கள் துக்கம் வழியும் முகத்துடன் நின்றோம். நீங்கள் ஒன்றும் சரியாகப் படிக்கவில்லை. உங்களுக்கு சரியாக ஒன்றையும் செய்யத் தெரியாது என்று சொல்லிக் கொண்டே வெறும் பானப் பக்கற் ஒன்றை எடுத்து கீழே போட்டு காலால் விசையாக மிதித்தார். பாரிய சத்தத்துடன் வெடித்தது. இப்படித்தான் செய்யவேண்டு

மென்று சிரிப்புடன் சொன்னார். எங்களுடைய பிழைகளைக்கூட சுவாமி ஆனந்த அனுபவமாக மாற்றிவிடுவார். எங்கள் மீது ஒரு பழியும் வராமல் பாதுகாத்துக் கொள்வார். எமது வாழ்வும் சுவாமியை மையமாக வைத்தே சுழலவேண்டும்.

ஜெய் சாயிராம்

சுவாமி எங்கும் வியாபித்துள்ளார்

பகவான் பூஸோகத்தில் பௌதீக உடம்பை விட்டு வைகுண்டம் சென்ற பின்னரும், சுவாமியின் லீலைகள் பூஸோகத்தில் தினமும் நடந்து கொண்டேயிருக்கின்றன. சுவாமி எங்கள் கூடவேயிருந்து எங்களை வழிநடாத்துகின்றார் என்பதை உணர்த்தும் அன்மையில் நடந்த இரண்டு சம்பவங்களை பகவானின் பக்தர்கள் பின்வருமாறு கூறுகின்றார்கள்:

பேராசிரியர் அனந்த ராமன், இவர் அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராகவிருந்தவர். பின்னர் பகவானின் பல்கலைக் கழகத்திலும் சேவை செய்தவர். இவர் அமெரிக்காவில் பகவான் ஸ்ரீ சத்ய சாயி சேவா நிலையத்தினரால், இந்த வருடம் 2012 இல் நடாத்தப்பட்ட மகா நாட்டில் பங்கு பற்றுவதற்காக அமெரிக்கா சென்றிருந்தார். மகா நாடு நடந்து கொண்டிருந்த சமயத்தில், இவர் அங்குள்ள சமையல் செய்யும் இடத்திற்குச் சென்று அனைத்தும் தயாராகிவிட்டதா எனப் பார்ப்பதற்காகச் சென்றிருந்தார். அங்கு சமையற பணியில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்த பெண், இவரிடம் நீங்கள் இந்த ஹாலில் சுவரில் மாட்டியிருக்கும் படம்யாருடையது? எனக் கேட்டார். அதற்கு அவர் எங்களுடைய குரு எனக் கூறினார். அப் பெண் குரு என்றால் யாரெனக் கேட்டார். அதற்கு அவர் ஆசிரியர் எனக் கூறினார். அப்பொழுது அப் பெண் “ஆசிரியர் ஏன் உணவு தயார் செய்யும் இடத்துக்கு வந்து என்னிடம் உப்பை அதிகம் போடாதே, மயோனைற்றைப் போடாதே, இப்படிச் செய், அப்படிச் செய் “எனக் கூறுகின்றார் எனக் கேட்டார். உடனே அந்தப் பேராசிரியர், அப் பெண்னை வெளியே ஹாலுக்கு அழைத்து வந்து உண்ணயார் தொந்தரவு படுத்தினார்கள் எனக் காட்டு என சுவாமியின் முழு உருவப் படத்தைக் காட்டிக் கேட்டார். அதற்கு அப் பெண் சுவாமியின் படத்தைக் காட்டி இவரே நான் சமையல் செய்யும் இடத்திற்கு வந்து அதிகம் உப்பைப் போடாதே, இப்படி செய், அப்படிச் செய் எனக் கட்டளையிட்டார் எனக் கூறினார்.

இதிலிருந்து சுவாமி எவ்வாறு நாங்கள் செய்பவற்றையெல்லாம் கவனித்து, எங்கள் நலனில் எவ்வளவு அக்கறையுடன் இருக்கின்றார், அவர் எங்கேயும் போகவில்லை என அறியலாம்.

உ.இராஜசுலோஜனா
புடப்பாத்தி

சாயி சகோதரர் விவேகானந்த சாகூ (Vivekananda Sahoo)

அவர்களின் இரண்டாவது உரை

எல்லோரையும் உரத்து “சாயிராம்” சொல் லச் சொல் லி தனது உரையை ஆரம்பித்தார். பகவானின் மகாசமாதியின் பின் ஏதாவது அனுபவம் ஏற்பட்டதா? ஏற்பட்டால் தங்களுடன் பகிரும்படி கேட்டுள்ளார்கள் எனக்குக் கிடைத்த விழிப்பு அழைப்பின் சிலவற்றையே கூறப்போகிறேன்.

“நான் உடம் பல்ல, மனமல்ல, உணர்வுகளுமல்ல, புலன்களுமல்ல” என்பது பேருண்மை. எங்கள் எல்லோருக்கும் கிடைக்கும் கடைசி அழைப்புக் கூப்பிடலே சமாதியாகும். நாங்கள் கைவிட்டாலும் சவாமி கைவிட மாட்டார். 24.04.2011 அன்று காலை 5.00 மணியளவில் சவாமி கனவில் தோன்றினார். சவாமியும் நானும் புகையிரதத்தில் போய்க் கொண்டிருக்கின்றோம். வேறு, பயணிகள் ஒருவரும் இல்லை. சவாமி மிகவும் ஆனந் தமாக என்னுடன் கடைத்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போது நான் ஒரு பெரிய கருநாகம் எமது காலடியில் ஊருவதைக் கவனித்தேன். அது சவாமியின் பெருவிரலில் கொத்தியது. சவாமி நீல நிறமாக மாறினார். நான் சவாமியையும் தூக்கிக் கொண்டு புகையிரத வண்டியிலிருந்து பாய்ந்ததும் வைத்திய சாலை ஒன்றைக் கண்டேன். அது புட்டபர்த்தியிலுள்ள அதிவிசேட வைத்திய சாலையைப் போல காணப்பட்டது. இச் சந்தர்ப் பத்தில் சவாமி எனது கையிலிருந்து குதித்து மிகவும் சுகமாகக் காணப்பட்டார். நான் சவாமியிடம் என்ன நடந்தது என்று கேட்டேன். சவாமி “நான் முழுமையான சுகத்துடன் இருக்கிறேன். எல்லாம் நாடகம், நாடகம்! எல்லாம் நடிப்பு! நடிப்பு!!” என்று சொல்லி மறைந்தார். பின்னர் காலை 7.50 மணியளவில் சவாமி மகா சமாதியடைந்த செய்தி கிடைத்தது.

நாம் பாடும் பஜனையில் “நிராகாரி அல்லா, அவதார பிரபு ராம்” சவாமியின் உருவ அருவ நிலைகள் சொல்லப்பட்டுள்ளன. அருவமாகியவர் எம் மத்தியிலேயே மனித உருவில் நடமாடினார். இரு நிலைகளும் கலந்துள்ளன. நாம் இதை அனுபவித்து முள்ளோம். மகா சமாதியடைந்து ஆறுமாதத்திற்குப் பின்பு குல்வந் மண்டபத்தில் ஈரான் நாட்டிலிருந்து வந்த சில பக்தர்களைச் சந்தித்தேன். அவர்கள் இஸ்லாமிய மதத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். அந்தக் குழுவிலேயிருந்த ஒரு இளைஞர் தனது அனுபவத்தை என்னுடன் பகிர்ந்து கொண்டான். அது வருமாறு: அவரின் மாமனார் மதத்தலைவர். ஏதோ ஒரு

அனுபவத்திற்குப் பின்பு சுவாமியை, சுவாமியின் படம் வைத்து இரகசியமாக வணங்கி வந்தார். சுவாமியின் படத்தை அலுமாரியில் இரகசி யமான இடத்தில் வைத்திருந்தார். அவர் காலையும், மாலையும் பூக்கள் வைத்துக் கும்பிடுவார். அவர் சுவாமியை வழிபடப்பட வேண்டிய ஒரு உத்தமர் என ஏற்றுக் கொண்டார். இச் செயல் சிந்தனையெல்லாம் இல்லாமிய மத்திற்கு எதிர்மாறானது. ஒரு நாள் வழிபட்டுக் கொண்டிருக்கும் பொழுது கதவில் தட்டும் சத்தம் கேட்டது. உடனே போய்க் கதவைத் திறந்தால் அவர்களின் பெரியமத குருவான இமாம் நின்றார். இமாம் போய் நாற்காலியில் உட்கார்ந்து விட்டார். மொலவி தன்னை சங்கடத்தில் இருந்து காப்பாற்றும் படி சுவாமியிடம் பிரார்த்தித்தார். இமாம் அலுமாரியை நோக்கித் திரும்ப எத்தனித்த போது இரு கைகள் அலுமாரியின் உள்ளே யிருந்து நீண்டு அலுமாரிக் கதவை முடியது. துணிவுடன் இமாமைக் கூட்டிச் சென்று, அலுமாரியைத் திறந்து சுவாமியின் படத்தைக் காட்டினார். இவர் வழிபாட்டுக்குரிய மகான். இவரின் பெயர் சத்திய சாயி பாபா என்று கூறினார். இப்போது இருவரும் இக்குழுவுடன் சேர்ந்து மகாசமாதியை வழிபட வந்துள்ளார்கள் என்று கூறினான்.

அவதார் உடம்பு மாத்திரமல்ல, அவர் முன்னரும் இப்போதும் பின்பும் இருப்பவர். உடல் வரும் போகும். சுவாமியை மூஸ்லீம் மக்கள் தனது கடைசிக் காலத்தில்தான் தன்னிடம் வருவார்கள் எனக் கூறியுள்ளார். இப்பொழுது ஈரான் நாட்டிலிருந்து கணிச மானவர்கள் வருகின் றார் கள். சுவாமி தன்னைப் பெருப் பித்துக் கொண்டேயிருக்கிறார். சமாதி நிலை

அவரின் தன்மையொன்றையும் மாற்றவில்லை. உடலுருவும் தான் இல்லாமற் போயுள்ளது.

ஒருமுறை நேர்காணலின் போது, ஹாஷ்ய மனப் பாங்குடன் “நேரம் வந்து விட்டது ஜஸ்கிறீம் இனிப்புப் பண்டங்கள் தரும் காலம் போய் விட்டது. இனி நான் உங்கள் எல்லோரையும் கழுத்தில் பிடித்து, மேசையில் வைத்து சத்திரி சிகிச்சை செய்யப் போகிறேன்.” என்று சொன்னார். இதைத் தான் எங்களுக்குச் செய்து கொண்டிருக்கிறார். உடலில்லாத படியால் ஒரு வரையறை யுமில்லை.

ஓரிசா மாநிலத்தில் நிகழ்ந்த நிகழ்வு.... 2007 ஆம் ஆண்டு புயல் வீசியது. பலர் மரணமடைந்தார்கள். அப்போது என்னுடன் படித்த மாணவர்கள் பெற்றோரில்லாத பிள்ளைகளை ஒன்று சேர்த்து ஒரு வீட்டில் வைத்து பராமரிப்பதற்காக வீடு தேடினார்கள். அப்போது ஒருவர் ஓடிவந்து “நீங்கள் சாயி பாபாவைச் சேர்ந்தவர்களா? என்று கேட்க, நாங்கள் அவரின் கல்லூரியில் படித்த மாணவர்கள் என்று சொன்னோம். அவர் “நீங்கள் பிள்ளைகளுக்காக ஒரு வீடு தேடுகிறீர்களா? சுவாமி கனவில் வந்து என் வீட்டைக் கொடுக்கும்படி சொன்னார்.” என்று சொல்லித் தனது பெரிய வீட்டை பிள்ளைகளுக்கு கொடுத்து விட்டு ஓர் சிறிய வீட்டில் வசிக்கத் தொடங்கினார். அந்த வீட்டிற்கு “ஸ்ரீ சத்திய சாயி ஆண்ந்தம்” எனப் பெயர் வைத்தோம். பின்பு சுவாமி ஒருமுறை இந்த ஆச்சிரமத்தில் இருப்பவர்கள், வருபவர்கள் எல்லோரும் ஆனந்தமாக இருப்பார்கள். என்று சொல்லகள் யாவற் றையும் வழிநடத்துகின்றார். ஒருமுறை தரிசனத்தின் போது எனக்கு எத்தனை பிள்ளைகள் என்று கேட்டார். நான் விவாகம் செய்யவில்லை. எனக்குப் பிள்ளைகளு யில் ஸ்லையென்று சொன்னேன். பக்கத்திலுள்ள வர்களைப் பார்த்து நகைச்சுவையாக “இவர் விவாக மாகாதவர். ஆனால் 15 பிள்ளைகள் உண்டு” என்று சொன்னார். பின்பு என்னைப் பார்த்து “ஆச்சிரமப் பிள்ளைகள் உன்னுடைய தில்லையா? உன்னுடையவைதான். இவர்கள் காம புத்திரர்களல்ல, பிரேம புத்திரர்கள்” என்று சூறினார்.

ஒரு நாள் கடும் மழை பெய்தது. நான் பூரி ஜகந்நாத (ஓரிசா) புகையிரத நிலையத்தில் இரவு 11.00 மணியாவில் நின் றேன். அங்கே ஒரு 4 வயதுச் சிறுமிகுப்பை

வாளியில் உணவு தேடுவதைக் கண்டேன். அதிலிருந்து உணவெல்லாம் மழையினால் அள் ஞப்பட்டு விட்டது. பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது ஒரு நாயும் சில குட்டிகளும் குப்பைத் தொட்டியை நோக்கி வந்தன. அந்தச் சிறுமி நாயின் மடியிலிருந்து பால் குடிக்கத் தொடங்கினார். அங்கேயுள்ள கடைக்காரன் இந்தச் சிறுமி அந்த நாயுடனேயே வளர்ந்துள்ளான் என்று சொன்னார். நாங்கள் அப்பிள்ளையை ஆச்சிரமத்திற்கு கொண்டு சென்றோம். பிள்ளைக்குக் கதைக்கத் தெரியாது. நாய் போலத்தான் ஒசை எழுப்பும். நாங்கள் எவ்வளவோ உணவை வீணாக்குகிறோம். இதைப் போலப் பிள்ளைகள் பலர் உணவை குப்பைத் தொட்டியில் தேடுகிறார்கள். ஆச்சிரமத்தில் அந்தச் சிறுமி உண்பதும், உறங்குவதுமாகவே இருந்தாள். பெரியவர்கள் சாப்பிடுகிற அளவு உணவு சாப்பிடுவாள். இப்பிள்ளையைப் பற்றி சுவாமியிடம் கூறிய பொழுது, சுவாமி “பிள்ளைக்கு சாயிராம் ஜெபிக்கக் கற்றுக் கொடு” என்று சொன்னார். அவள் காலை எழுந்ததும் சாயிராம் என்று சொல்லி சாப்பிடுவாள், பின் நித்திரை கொள்வாள். இப்படிச் சில நாட்கள் சாயிராம், சாப்பாடு நித்திரை என்றே போய்க் கொண்டிருந்தது. ஆனால் 4 வருடங்களுக்குப் பின் சிறுமி வகுப்பில் முதலாம் பிள்ளையாக வந்தாள். ஹார்மோனியம் வாசிப்பாள். பஜனை பாடுவாள். என்ன அற்புதம்! சுவாமியின் அற்புதம் பொருட்கள் சிருஷ்டிப்பதல்ல. இம்மாதிரியான பாரிய மாற்றத்தை மனிதரில் ஏற்படுத்துவதுதான்.

சுவாமி 2009 ஆம் ஆண்டு ஆச்சிரமத்தை பெரிய இடத்திற்கு மாற்றச் சொன்னார். பிள்ளைகளுக்கு விளையாடப் போதிய இடம் தேவைப்படும் எனச் சொன்னார். எங்களிடம் பண்மில்லை. யோசித்துக் கொண்டிருந்த போது, ஒரு பக்கன் முன் வந்து 2 ஏக்கர் நிலம் கொடுத்தார். அதில் ஒரு மந்திரும் கட்டச் சொன்னார். சுவாமி “பழைய ஆச்சிரமத்தில் நான் பிள்ளைகளுடனிருந்தேன். புதிய ஆச்சிரமத்தில் பிள்ளைகள் என்னுடனிருப்பார்கள்” எனச் சொன்னார். புதிய மந்திர் 2012 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் முதலாம் திகதி மதிப்புக்குரிய B.N. நரசிம்மமுர்த்தி அவர்களால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இதற்கு முன்னர் கட்டிட வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கும் பொழுது, மேற்பார்வைக்காக நான் மோட்டார் சைக்கிளில் சென்றேன். அது மார்ச் மாதம் தூரத்தில் வரும் போதே சுவாமி சமையலறைக் கட்டிடத்திலில் நின்றதைக் கண்டேன். வேகமாகச் சைக்கிளை ஒட்டி, அதை அவசரமாக நிலத்தில் போட்டு விட்டு அப்பக்கம் ஒடிப் போனேன். சுவாமி மறைந்து விட்டார்.

அவர் பிரசன்னமாயிருந்ததற்கு அடையாளமாக வீழுதி பரவப் பட்டிருந்தது. கட்டிட வேலைகள் நடந்து கொண்டிருந்த போது சுவாமி கனவில் தோன்றி என்னை விமானத்தில் கூட்டிச் சென்றார். விமானத்தில் பல முத்த பக்தர்களும் இருந் தார்கள். எங்கே போகிறோம் என்று கேட்டதற்கு சத்திய சாயி ஆனந்தத்திற்கும் போவதாகச் சொன்னார். விமானத்தில் ஒரு இளைஞனைக் கூப்பிட்டு அவரின் தந்தையாரைப் பற்றி விசாரித்தார். பின்பு தனக்கு ஒரு உதவி செய்வாயா? எனக் கேட்டார். அவர் ஆம் என்றும், ஏப்ரல் முதலாம் திகதி ஆச்சிரமத்தில் நாராயண சேவை செய்யும்படி சொன்னார். என்னிடம் என்ன பிரசாதம் வழங்கப் போகிறாய் என்று கேட்டு நான் கூறியது போதாது என்று சொல்லி ஒரு பெரிய லட்டையும் சேர்க்கச் சொன்னார். விமானம் தரை இறங்கியதும், சுவாமி என்னைப் பல கடைகளுக்கு கூட்டிச் சென்று, பஜனை மண்டபத்திற்கு தரமான மாபிள் கல்லை தேர்ந் தெடுத்து விட்டு மறைந்து விட்டார். கனவும் கலைந்தது. ஆச்சிரமத்தை எனது சிநேகி தன்தான் நிர்வகித்துக் கொண்டிருந்தார். அவர் என்னைக் கூப்பிட்டு பஜன் மண்டலிக்கு மாபிள் கல் பதிக் க வேண்டும் என்றும், தேர்ந்தெடுப்பதற்காக என்னையும் வரும்படி கூறினார். நானும் அவரும் கடைகளுக்கு மாபிள்கல் வாங்குவதற்காக சென்றோம். பல கடைகளில் பார்த்தோம். தகுதியானது கிடைக்கவில்லை. கடைசியாக ஒரு கடையில் புதிய மாபிள்கள் வந்துள்ளன என்று கூறி அதை எடுத்து வந்து காட்டினார்கள். என்ன ஆச்சரியம் சுவாமி கனவில் காட்டிய அதே மாபிள்கள் காட்ப்பட்டன. அனாதை இல்லத் திற்குத்தான் நாம் மாபிள் கல் வாங்குகின்றோம் என்று சொன்னதும், சொன்ன விலையிலும் (75 ரூபா) குறைத்து ரூபா 35.00 படி தர முன் வந்தார். சுவாமி கடைக்காரன் மூலமாக எங்களுக்கு உதவி செய்தார். சுவாமி தெரிவு செய்த மாபிள் கல் மாதிரியே இருந்தது. சுவாமி எவ்வாறு குட்சம் நிலையில் ஆச்சிரமத்தின் கட்டிட வேலை, ஏனைய நிகழ்வுகள் அனைத்தையும்

- 22

ஸ்ரீவங்கா ரத்சிய இளைஞர்யாங்குச் சிறப்பிதழ் - 2012

கவனித்துக் கொள்கிறார் என்று உணரலாம். சுவாமி கேட்டபடி அந்த இளைஞர் ஏப்ரல் 1 ஆம் திகதி நாராயண சேவையில் போட்டார். அவருக்கு 2 ஆம் திகதி சவுதி அரேபியா நாட்டிலுள்ள நியாட் வங்கியில் நிறையச் சம்பளத்துடன் வேலை கிடைத்தது. அவன் 50000 ரூபாயை நாராயண சேவையில் செலவழி த்தான். சுவாமி 50 இலட்சம் ரூபா சம்பளத்துடன் வேலை எடுத்துக் கொடுத்தார். சுவாமிக்கு செரிப் பழந்தை அவர் எங்கள் வாயில் அப்பின் பழந்தை வைத்து விடுவார். நாங் கள் கொடுப்பதற்கு எவ்வளவோ மேலதிகமாக எமக்குத் தருவார்.

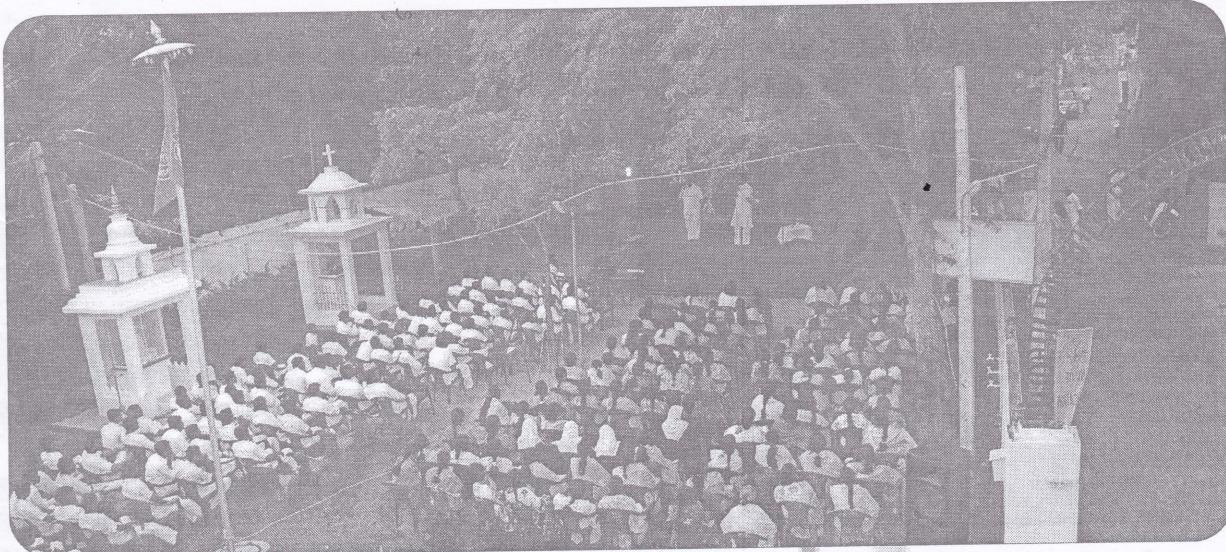
பிருந்தாவனத்தில் இன்னொரு நிகழ்வு:

மீண்டும் மனிதனின் சங்கல்பப்பமா, சுவாமியின் சங்கல்பப்பமா என்பது பற்றியது. மாணவ னாருவன் “உங் களீன் சங்கல்பப்பமில்லாமல் ஒன்றும் நடக்காதென்றால் பாடங் கள் படியாமலும், உங் கள் சங்கல்பப்பத்தினால் சித்தியடையலாமா?” என்று கேட்டான். சுவாமி “நீ சித்தியடையாட்டாய். உதாரணமாக உனது பேனாவிலிருந்து மை கசிந்து சேட்டை அழுக்காக்கி விட்டால் என்ன செய்வாய்?” என்றார். சேட்டைக் கழுவுவேன் என்று அவன் சொன்னான். சுவாமி சேட்டைக் கழுவினால் மட்டும் போதாது. காயவும் வேணும். “சேட்டைக் கழுவுவது உனது சங்கல்பப்பம். சேட்டு காய்வது எனது கிருபையினாலேதான். இது இரண்டும் சேட்டைத் திருமப்ப் போடுவதற்குத் தேவை” என்று கூறினார்.

ஒரு நாள் தரிசனத்திற்காக நாம் எல்லோரும் கூடியிருந்தோம். அங்கே புத்தமத் குருமார்கள் குழுவாக வந்திருந்தனர். அவர்களின் தலைவர் வயதானவர். அவர் வராந்தாவில் ஒரு கதிரையில் அமர்ந்திருந்தார். சுவாமி தரிசனத்தின் போது அவருக்குக் கிட்டே போனதும் அந்த மதத் தலைவர் எழுந்து நின்று ஏதோ உரக்கக் கையை அசைத்து அசைத்துக் கூறினார். சுவாமி அவரை நேர்காணல் அறைக்கு அழைத்துச் சென்றார். 3 மணித்தியா லத் திற்குப் பின்பு இருவரும் வெளியே வந்தார்கள். சுவாமி மத குருவை பார்த்து தான் யார் என்று மாணவர்களுக்குச் சொல்லச் சொன்னார். மத குரு உரத்த குரவில் “அவர் புத்தா! அவர் புத்தா!

புத்தா! என்று ஆனந்தத்துடன் கூறி னார். தொடர்ந்து அவர் மேலும் “நான் வயதிலேயே தியானம் செய்யத் தொடங்கி னேன். வருடங்கள்

கழிய நீண்ட நேரத் திற்கு தியானம் செய் தேன். ஒரு நாள் உடலை விட்டு வெளியே இருக்கும் அனுபவம் வந்தது. அந்த வேளையில், எனது ஆத்மாவை தீய ஆத்மாக்கள் அங்கும், இங்கும் இழுத்தன. நான் உதவிக்காக கத்தினேன். அப்பொழுது சிவப்பு நிற அங்கி அனிந்தவரும் தலையில் நிறைய முடியுள் எவருமான இளைஞ் ஒருவன் வந் து என் னைக் காப்பாற்றித் திரும் பவும் உடலுக்குள் புகுத்தினான். பின்பு தொடர்ச்சியாக அவரே என்ன வழிகாட்டிக் கொண்டு வந்துள்ளார். நான் அவர் தேவலோகத்தில் இருப்பவரென்று இவ்வளவு காலமும் நினைத்தேன், இன்றுதான் நேரே பார்த்தேன்.” சுவாமி தான் புட்பர்த்தியிலிருப்பதை மறைத்து விட்டார் என்ற கோபத்தில் தான் நான் சத்தம் போட்டேன்” என்று கூறினார். அவர் தாய்லாந்து நாட்டிலுள் எ தனது ஆச்சிரமத்தை அடைந்ததும். தனது சீர்க்களை அழைத்து சுவாமியின் படத்தை முன்னே வைத்து “இவர் தான் புத்தா. புட்பர்த்தியில் போய்ப் பார்க்கலாம்.” நீங்கள் ஆச்சிரமத்தை இனிமேல் கவனியுங்கள். நான் புட்பர்த்திக்குப் போகிறேன்”. என்று சொல்லிப் புறப்பட்டு விட்டார். சுவாமி எவ்வாறு பல விதமான பலதரப்பட்டவர்களை உலகில் வெவ்வேறு நாடுகளிலிருந்தும் தன்மீது ஸர் த் துக் கொள் கிறார் என் பதை இந் நிகழ் வசித்தரிக்கிறது.

காலப் போக் கில் சுவாமியின் பிரசன்னம் எங்கும் பரவலாகவும், தீவிரமாகவும் இருக்கும் ஏன்றில் ஜயமில்லை.

சபையிலிருந்து ஒரு கேள்வி:
“உலகே மாயம். அப்படியாகில் ஏன் படிக்க வேண்டும்? நான் சுவாமியின் வேலையை செய்து

கொண்டிருந்தால் போதாதா? என மாணவ இளைஞர்கள் கேட்கிறார்கள். அவர்களின் பெற்றோர்கள், பின்னைகள் படிப்பை உதாசீனம் செய்து கொண்டு சாயி நிலையத்தில் ஈடுபாடு கொள் கிறார்கள் என் கிறார்கள். உங்களின்வழிகாட்டலைத் தரவும்?

பதில்:

மகிழ்ச்சியின் இரகசியம் என்ன? என்று சுவாமி தனது மாணவனைக் கேட்டார். பல விடைகள் கொடுக்கப்பட்டன. சுவாமிக்குத் திருப்தி யில்லை. சுவாமியையே சொல்லும் படி கேட்டோம். சுவாமி “மகிழ்ச்சியின் இரகசியம், பெற்றோர் கண்ணீர் விட்டால், உங்களின் வாழ்வு பாழாகி விடும். அப்போது என்னால் நிவர்த்தி செய்ய முடியாது” என்று கூறினார்.

எங்களை கொடைக் காணலுக்கு அழைத்துச் செல்ல முன்பு எமது பெற்றோரின் சம்மதத்தை கேட்கும்படி சுவாமி கூறுவார்.

ஒரு முறை ஒரு மாணவன்:

“நான் உடம்பல்ல

நான் எப்போதும் தியானிப்பேன்

நான் படிக்க மாட்டேன்” என்று சுவாமியிடம் கூறினான். சுவாமி விடுதி ஆசிரியரை அழைத்து “இந்த மாணவனுக்கு இனி உணவு கொடுக்க வேண்டாம். நான் கொடுக்கி றேன்” என்று கூற மாணவன் தனது தவறை உணர்ந்து மன்னிப்புக் கோரினான்.

சுவாமியின் விருப்பம்:

நாம் இலக்கண மாணவனான இருக்க வேண்டும். பின்னர், இலக்கண கணவன் / மனைவியாகவும் பின்பு சமூகத்தில் இலக்கண உதாரண புருஷனாக திகழ வேண்டும் என்பதேயாகும்.

கடமையிலிருந்து வழுவ முடியாது

ஜெய் சாயிராம்

சுவாமியின் போதனையை நாளாந்து வாழ்வில் கடைப்பிடித்தல்

சாயி சகோதரர் விவேகானந்த சாக்ஷின் மூன்றாவது உரை

ஓம் ஸ்ரீ சாயிராம்.

எனது அன்பு கலந்த எண்ணம், சொல், செயல் ஆகியவை சுவாமியின் பாதார விந்தங்களில் சமர்ப்பனம். அன்பன் மிதுன் சுவாமியின் சேவைத் திட்டங்களைப் பற்றிக் கூறியுள்ளார். சுவாமியின் வேலைத் திட்டங்களைப் பார்த்துப் படிக்க, சர்வதேசக்குழு ஒன்று பிரசாந்தி நிலையத்திற்கு வந்திருந்தது. அக்குழுவில் கல்வியியலாளர்கள், சமூக வியலாளர்கள், விஞ்ஞானிகள், பொறியியலாளர்கள் எனப் பல விற்பனீர்கள் வந்திருந்தார்கள். சுவாமி எவ்வாறு பாரிய திட்டங்களை அரசாங்க உதவியின் றி திறமையாக குறுகிய காலத்தில் செய்து முடித்தார் என்பதை ஆராயவே வந்தார்கள். அவர்கள் திட்டங்களைச் சென்று பார்த்த பின்பு நேர் காணலுக்கு சுவாமி அழைத்தார். அப்போது சுவாமி “எல்லாத் திட்டங்களையும் பார்வையிட்டுள்ளார்களா?” என கேட்க அவர்கள் “ஆம்” என்று சொன்னார்கள். அதனைப் பற்றி ஏதாவது கேட்க வேண்டுமா? கேளுங்கள் என்றார். அவர்கள் சுவாமியின் சேவைத் திட்டங்களில் எது கஷ்டமாக இருந்தது எனக் கேட்டார்கள். சுவாமி அவர்களையே எத்திட்டம் கடினமாய் இருந்திருக்கும் எனக் கூறுமாறு கேட்டார். அவர்கள் றாயலசீமை (Rayalasema) நீர்திட்டம் மிகவும் சவாலாக இருந்திருக்கும் என்றார்கள். சுவாமி அது அவ்வளவு கடினமானதாக இருக்க வில்லை. மனித உடம்பு தான் முழுப்படைப்பிலும் பார்க்க மிகவும் பிரச்சனையாக இருந்தது. என்று சொன்னார். உடம்பில் பல தொழில்கள் ஒரே நேரத்தில் சமாந்தரமாக நடைபெறுகின்றன. அவை 24 மணித்தியாலமும் வேலை செய்கின்றன. இந்த யந்திரத்தைச் செய்து முடிக்க 9 மாதம் தேவைப்படும். சுவாமி தன்னம் பிக்கை மிகுந்தவராகவே எப்போதும் இருப்பார். அவ்தான் எங்களின் கதாநாயகன். நாங்கள் எல்லோரும் அவரின் பிம் பங் களாக

மாறவேண்டுமென்பதே சுவாமியின் விருப்பம்.

சிறிது நேரத்திற்கு முன்பு இந்த மகாநாட்டு மன்பத்தில் பழத் துண்டுகளும் ஜஸ் கிரீமும் எல்லோருக்கும் கொடுத்தாகள். ஜஸ்கிறீம் எனக்கு ஒரு நிகழ்வை ஞாபகத்திற்கு கொண்டு வந்துள்ளது. எம் மத்தியில் மாணவன் ஒருவன் இருந்தான். அவன் மிகவும் தீவிரமாக கிராம சேவையிலேடுபடுவான். ஆனால் எந்த நேரமும் ஜஸ் கிரீம் சாப் பிடிவான். அதுவென்றால் ஒரு போதை போல அவனுக்கு மாறி விட்டது. சுவாமி ஒரு நேர் காணவின் போது, இந்த மாணவனைப் பார்த்து “என்ன சாப்பிட வேண்டுமென்று ஆசைப் படுகிறாய்?” என்று கேட்க, அவனும் ஜோய் ஜஸ்கிறீம் சாப்பிட வேண்டுமென்றான். அங்கிருந்த பெரியோர்கள் சுவாமிக்கு, இவன் ஜஸ்கிறீமை விட வேறு ஒன்றும் சாப்பிடுவதில்லை என்று சொன்னார்கள். சுவாமி அவனை அளவுக்கு மேல் ஜஸ்கிறீம் சாப்பிடக் கூடாதென்று சொல்ல அவன் அது இல்லாமல் தன்னால் வாழ முடியாதென்று மன்றாடினான். ஏன் விட முடியாது என்று சுவாமி கேட்க அவன் சுவாமியும் ஜஸ்கிறீமும் ஒன்றே என்றான். சுவாமி “நீ என்னை ஒரு ஜஸ்கிறீமுடன் ஓப்பிடு கின்றாயா? நீ சொன்னதன் அர்த்தம் என்ன வென்று சொல், சொல்லாவிட்டால் நல்ல படிப்பனை தருவேன்” என்றார். அவன் மிகவும் பய பக்தியுடன் ஜஸ்கிறீமைப்போல சுவாமியும் குளிர்ச்சி யானவர். சுவாமி எங்களின் இதயத் தைக் குளிர்மையாக்குவார். சுவாமியின் அன்பும் ஜஸ் கிறீமைப் போல இனிமையானது. சுவாமியின் இதயம் மிகவும் மென்மையானது. எங்களுக்காக உருகும். ஜஸ்கிறீமும் உருகும். ஆகவே சுவாமியும் ஜஸ்கிறீமும் ஒன்றே என்று சொல்ல, சுவாமி “அப்படியாகில் வேண்டியாவு சாப்பிடு” என்றார். சுவாமி Joy Ice Cream இல் உள்ள இரகசியப் படிப்பினை என்ன என்று சொல்லியுள்ளார். Joy என்ற பதத்திலுள்ள மூன்று எழுத்துக்களுக்கும் கருத்துப் புனைந்து இவ்வாறு கூறினார்.

J-Jesus / god first கடவுள் முதல்

O- Others second ஏனையோர் இரண்டாவது

Y- You last நீ மூன்றாவது

இந்தக் கிரமத்தை

மனதில் வைத் து

செயற் பாடுகளில்

இறங்கினால் ஆனந்

தமே இது தான் Joy

, இன் இரகசியம்

என்றார். நாம் எப்

போதும் எம்மைக் இறுதியாக எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும்.

இன்னுமொரு விழிப்பு அழைப்பு:

பிருந்தாவன் மாணவ விடுதியில் பொறிக்கப்பட்ட இலச்சினை வாக்கியம் “எழுமின், விழுமின், விடாமின்” இதை நான் ஒவ்வொரு நாளும் பல தடவைகள் வாசித்தேன். நான் விழித் தெழு வேண்டுமென நினைத்தேன். இந்த ஸ்தால உடம்பு நிலையானதல்ல. நான் அப்பொழுது MBA படிப்பில் முதலாவது வருட மாணவனாக இருந்தேன். சுவாமி என்ன படிக்கிறாய் என்று கேட்க, நான் MBA Course செய்வதாகச் சொன்னேன். அப்போது MBA என்றால் என்னவென்று கேட்டார். நான் எல்லாம் விளங்கியவன் என்ற என்னத்துடன் Mind, Body & Athma என்று சொன்னேன். சுவாமிக்கு அது பிடிக்கவில்லை. சுவாமிக்கு எது விருப்பம், எது விருப்பமில்லை என்று அறிவது கடினம். அவர் எனது வளாகத் தலைவரைப் பார்த்து “என்ன படிப்பிக்கிறீர்கள்? MBA என்றால் Master of Business Administration. நான் கேட்டால் இந்த விடையைத் தான் சொல்ல வேண்டும். அதற்குப் பிறகு ஆன்மீக ரீதியான மறுமொழியைச் சொல்ல விட வேண்டும்”. என்று சொன்னார். வளாகத் தலைவர் என்னைப் பார்த்து அனுபவ ரீதியாக எழுவதையே சொல்ல வேண்டும் என்று ஆலோசனை கூறினார்.

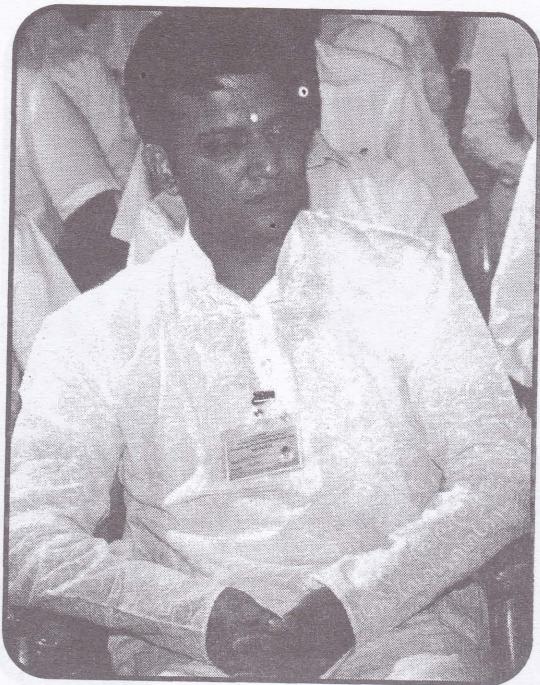
எல்லோரிலும் “தெய்வீகத்தைக் காண்” என்று சுவாமி அடிக்கடி சொல்வார். அதே போல் நான் உடம்புமல்ல, மனதுமல்ல, புலன்களுமல்ல என்றும் அடிக்கடி சொல்வார். இக் கூற்றை எவ்வாறு அனுபவிக்கலாம் என்று சுவாமியைத் தொடர்ச்சியாகப் பிரார் த் தித் தேன். விஞ்ஞானத்தில் முதலில் பரிசோதனைகள் பின்புதான் முடிவும் நம்பிக்கையும் எழும். ஆனால் ஆன்மீகத்தில் முதலில் நம்பிக்கை, பின்பு தான் அனுபவம் கிடைக்கும். சுவாமி சொன்ன கூற்றுக்களில் எனக்கு நம்பிக்கை யுண்டு அதை ஏற்றுக் கொள்கிறேன். “உங்களுக்கு என் மீது நம்பிக்கையில்லை. அப்படி நம்பிக்கையிருந்தாலும் அதேயளவு நம்பிக்கை நான் சொல்வதில் வைப்பதில்லை”

என்று சுவாமி அடிக்கடி சொல்வார். எனக்கு சுவாமியில் முழு நம்பிக்கை இருந்தது. இனி நான் கூறப் போவது வெறும் வார் ததையல்ல. அனுபவ மாக்கும் ஒரு செயற் பாடு. நான் என்னை

நினைத்து “நான் சுவாமி நான் விவேக் அல்ல” என்று தொடர்ச்சியாக மனம் செய்து கொண்டும் சிந்தித்துக் கொண்டுமிருந்தேன். எதைச் செய்யும் பொழுதும், சாப்பிடும் பொழுதும், குளிக்கும் பொழுதும், துயிலும் பொழுதும் நான் கடவுள் என்ற சிந்தனை யிலேயே இருந்தேன். இந் நிலையில் சுவாமிதான் எல்லாம் செய்வதாக உணர்ந்தேன். யாராவது கோபத்தில் பேசினால் இச் சந்தர்ப்பத்தில் சுவாமி என்ன செய்திருப்பாரென்றே யோசிப்பேன். இது 6 மாத காலம் நிகழ்ந்தது. எனது சக மாணவர்கள் சுவாமியைப் போல் ஏன் நடிக்கிறாய்? என்று கேட்டார்கள் இது என்ன நாடக நடிப்பு? நீ என்ன சுவாமியைப் போல் கைகளை அசைத்து நடக்கிறாய்? நானோ சுய உணர்வில் லாமல் அப்படிச் செய்தேன். இராமாயணத்தில் இராமர் வனவாசத்தில் இருந்த போது பரதன் இராமரையே நினைத்துக் கொண்டிருந்ததால் இராமர் போலவே உருவத்திலும், நடத்தையிலும் மாறி விட்டான். வனவாசம் முடிந்து இராமரும் பரதனும் அயோத்தி நகரில் நுழைந்த போது மக்களுக்கு யார் இராமன், யார் பரதன் என்று வித்தியாசம் கண் டு கொள்ள முடியவில்லை என்று கூறப்படுகிறது. இதனைத் தெரிந்து கொண்டு நான் “நான் சுவாமி” என்ற சாதனையில் தீவிரமாக ஈடுபட்டேன். மேலும் ஒன்றரை வருடங்கள் கடந்தன.

11.1.2003 இல் நடந்த மெய்வல்லுனர் போட்டியில் காட்சிக்கு வைப்பதற்காக 40 அடிஉயரமுள்ள கையைச் செய்து அதன் மேல் உலகம் சுற்றுவதாக அமைத்தோம். உலகமே சுவாமியின் கையில்தான் உள்ளது என்பதை இது சித்தரிக்கின்றது. சுவாமி அதனை வந்து பார்த்ததும் ஒரு குழந்தையைப் போல ஆனந்தப்

பட்டார். அவர் பிள்ளைகள் மத்தியில் பிள்ளையாகவும், பெண்கள் மத்தியில் பெண் னாகவும், ஆண்கள் மத்தியில் ஆணாகவும், தனிமையில் தெய்வமாகவும் காணப்படுவேன் என்று கூறியுள்ளார். அச் செயற்பாட்டில் ஈடுபட்ட இருபது மாணவர் களையும் அழைத்து பாத நமஸ்காரமும் சொக்கலேட்டும் கொடுத்தார். தாயைப் போல் எங்களைப் பாராட்டினார்.

14.01.2003 அன்று பிரசாந்தி நிலையத்தில் பரிசளிப்பு விழா இதற்கான ஆயத்தங்கள் நடந்தன. நான் 20 அடி நீளம் 12 அடி அகலம் கொண்ட திரையில் சைதன்ய பிரபுவை வரைந்து அதன் கீழ் “ஆனந்தம் கடவுளுடன் ஒன்றிணையும் பொழுதுதான் ஏற்படும்” என்ற வசனத்தையும் எழுதி மண்டபத்தில் மாட்டி னேன். காட்சிப் பொருளைச் செய்வதிலும் ஒவியத்தை வரைதலிலும் நேரம் சென்றதால் வேறு குழு முயற்சிகள் ஒன்றிலும் ஈடுபட முடியாததால் எனக்கு ஒரு பரிசும் கிடைக்க வாய்ப்பில்லை என்று தெரியும். இவ்வருடம் எனது மாணவ காலத்தின் இறுதி வருடம். சுவாமியின் கையால் பரிசு வாங்க முடியா தென்ற கவலை எனக்கிருந்தது. மண்டப வேலைகளை முடித்துக் கொண்டு காலை 3.00 மணிக்கு விடுதிக்குச் சென்றேன். காலை 6.00 மணி வரை நித்திரை கொள்வோம் என்று நினைத்து தூங்கி விட்டேன். விடுதியில் பெரிய அறையில் 10 மாணவர்களுடன் தங்கியிருந்தேன். திடீரென காலை 4.00 மணிக்கு விழித்து விட்டேன். எழுந்து படுக்கையை மடித்து வைப் போம் என்றால் அங்கே ஒருவர் படுத்திருப்பது போல் இருந்தது. உற்றுப் பார்த்தேன். என்ன வியப்பு அது என் உடம் புதான் என உணர்ந்தேன். நான் இறந்து விட்டேனோ என்று

பயமுற்றேன். கடைசியாகத் தந்தையையும், தாயையும் பார் க் காமல் சுவாமியின் பாதநமஸ்காரம் எடுக்காமல் உயிர் போய் விட்டதே என்று கவலைப் பட்டேன். பிறந்தது முதல் நாம் உடம்புதான் என்று சொல்லியும் ஏனையோரும் எம் உடம்பைத் தான் நாம் என்றும் சொல்லிக் கொள்கிறோம். இப்பொழுது எல்லாமே மாறி விட்டது. சுவாமி நீங்களும் உடம் பல்ல, நானும் உடம்பல்ல என்று அறிகின்றேன். நான் பரவச நிலையிலிருந்தேன். ஆகாயத்தில் இறகைப் போல் மிதந்து சென்றேன். சுவர்களோ, கூரையோ தடையாக இருக்கவில்லை. கீழே எல்லாம் தெரிந்தன. விண்வெளிப் பயணம் போலிருந்தது. பிரசாந்தி நிலையத்தையும் பூலோகத்தையும் கண்டேன். நான் ஓளியால் நிரப்பப்பட்ட பெரிய குழாயினுள் இழுக்கப்பட்டு வெளியே வந்ததும் இன்னுமொரு உலகம் தெரிந்தது. அங்கே உருவங்கள் இல்லை. அங்கே எல்லாம் ஓளிக்குவியல் களாகவே காணப்பட்டன. நான் சச் சித் ஆனந்த நிலையி லிருந்தேன். அந்த ஆனந்தம் எமது புலன்கள் மனதினுடாக அனுபவிக்கும் ஆனந்தத்தை விட பன்மடங்காக இருந்தது.

குல்வந் மண்டபத்தை நோக்கிப் போகும் போது விநாயகர் கோவிலடியில் எல்லாம் ஒரே ஓளிமியமாக இருந்தது. மனிதர், உயிரினங்கள், உயிரற்றவை எல்லாம் ஒரே மாதிரியாகத் தெரிந்தது. என்னுடைய உணர்வுகளைக் கட்டுப் படுத்திக் கொண்டு குல்வந் மண்டபத்தினுள் நுழைந்தேன். அங்கே சுவாமி அருளுரையில் ஆற்றுவதைக் கண்டேன். அருளுரையில் சுவாமி “வழக்கமாக இங்கு வருபவர்கள் சுவாமியிட மிருந்து ஏதாவது பெறுவதற்காகவே. ஆனால் எனது மாணவர்கள் அப்படியல்ல. எனது ஆனந் தமே அவர் களின் ஆனந் தம். அவர்களுக்கு விசேட பரிசு. அதாவது மரணமில் ஸாப் பிள்ளைகள் (அம் ஹித் பிள்ளைகள்) என்ற அனுபவத் தைக் கொடுப்பேன். அவர்கள் உடம்பல்ல என்ற விழிப்பு நிலையை அனுபவிப்பார்கள். இதைக் கேட்டதும் எனது கண்கள் கலங்கின) இந்த நிலையை அனுபவிப்பதற்கு துறவிகள் எவ்வளவோ காலம் தவம் செய்ய வேண்டும் என்று கூறினார். இந்த அனுபவத்தை ஏன் எனக்கு சுவாமி அளித்தார்? நான் அவரது சொல்லில் அசையாத நம்பிக்கை வைத்தேன். இந்தத் தருணத்தில் எமது விரிவுரையாளர் என்னை ஒரு வெளிப்பு பதக்கத்தை சுவாமி யிடம் கொண்டு செல் லும்படி சொன்னார். சுவாமி என் மீது ஓர் துளைக்கும் பார்வையை செலுத்தினார். நான் அவரை அனு

கியதும் என் கால்கள் தளர்ந்தன. நான் முழங்காலில் நின்றேன் சுவாமி என்னைப் பார்த்து “எப்படி அது இருந்தது?” என்று வினாவினார். நான் நன்றி சுவாமி நன்றி சுவாமி என்று கூறினேன். அவர் “சொல்லத் தேவையில்லை” என்று கூறினார். அவர் எங்களை சுவர்க்க நிலைக்கு உயர்த்திப் பின்னர் பழைய நிலைக்குக் கொண்டு வருவார். இந்த அனுபவத்தை சுவாமி உறுதிப்படுத்தியுள்ளார். இதன் பின்பு எனது நம்பிக்கை பன் மடங்கு மேலோங்கியது. MBA பார்ட்சை சித்திய டெந்ததும் சுவாமி என்னை புட்பார்த்தியில் தங்கியிருக்கும்படி கூறினார். 2003 ஆம் ஆண்டு ஜான் மாதம் சுவாமி விழுந்ததால் இடுப்பெலும்பு முறிந்து விட்டது. வைத்திய சிகிச்சையும் நடந்தது. அந்நாளில் இருந்து உருளும் கதிரையிலேயே தரிசனம் தரத் தொடங்கினார். அந்நாட்களில் ஒருநாள் என் கணவில் சுவாமி தோன்றினார். “இந்த நாற்காலியைப் பிடி நான் ஏறி மேலே இருக்கும் பொருளை எடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி ஏறினார். பின்பு தனக்கு மிகவும் களைப்பாக இருக்கிறது என்று கூறி, எனது மடியில் படுக்கலாமா” என்றும் கேட்டார். நான் “சுவாமி நீங்கள் மிகவும் கடுமையாக வேலை செய்துள்ளீர்கள். இனிமேல் நாங்கள் உங்களின் வேலையைச் செய்வோம்.” என்று சொல்ல சுவாமி “நீங்கள் எல்லோரும் எனது வேலையைச் செய்வீர்களா? என்று கேட்டார். “சுவாமியின் கிருபையுடன் நாம் கட்டாயம் செய்வோம்” என்று சொல்ல, சுவாமி மறைந்து விட்டார்.

2003 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற இந் நிகழ் வின் மூலம் 24.04.2011 அன்று நடைபெற்றதையும் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால், நடக்கப் போவதை முன்கூட்டியே காட்டியுள்ளார் என்று தெரிகிறது.

கனவு கலைந்து குல்வந் மண்டபத்தை நோக்கிப் போனேன். நான் விநாயகர் கோவிலை அடைந்ததும் எனது விரிவுரையாளர் ஒருவர் விவேக்! விவேக் என்று கூப்பிட்டு, உனக்கு சுவாமி என்ன கணவில் காட்டினார் என்று கேட்டார். அவருக்கு என் கனவைப் பற்றி எப்படித் தெரிந்தது. என்று கேட்டேன். அப் பொழுது அவர் தன்னுடைய குரு தன் கணவில்

வந்து சுவாமி மூவருக்கு விசேட அனுபவம் கொடுத் திருப்பதாக வும் அதில் ஒருவர் சுவாமியின் மாணவன் என்றும் அவரிடம் போய்க் கேட்கும்படியும் கூறியதாகச் சொன்னார்.

பின்பு சுவாமி விழுந்து இடுப்பெலும்பு முறிந்து விட்டதாக அறிந்தோம். இவையெல்லாம் சுவாமி எமக்குத் தந்த விழிப்பு அழைப்புக்களாகும். எமது அஞ்ஞானம் சுவாமி 96 வயது வரை இருப்பாரென நம்ப வைத்து விட்டது. எனக்கோ சுவாமி உடலை விட்டுவிடுவார் என்ற உணர்வு தோன்றி விட்டது.

2004 ஆம் ஆண்டு அப்போதய பிரதம மந்திரியான திரு வாஜ்பேயும் அவரது அமைச்சர்மாரும் பிரசாந்தி நிலையத்திற்கு வந்தார்கள். சுவாமி எங்களில் ஜவரைத் தேர்ந்து விழுந்தாளிகளைக் கவனிக்குமாறு கூறினார். சுவாமி தனது அறையிலிருந்து ஒரு பையுடன் வெளியே வந்தார். அதில் ஒருவருக்குத் தேவையான துவாய், சீப்பு, சவர்க்காரம், பற்பசை எல்லாம் இருந்தன. இவற்றை யெல்லாம் எங்கெங்கு வைப்பது உணவு பரிமாறுவது, படுக்கை விரிப்பது எல்லாம் விபரமாகச் சொல்லித் தந்தார். அறைகளைச் சுத்தப்படுத்தும்படி கூறிவிட்டு தரிசனத்திற்குச் சென்று விட்டார். அவர் திரும்பவும் எங்களைக் கூப்பிட்டு அறையிலே ஒரு பெரிய பல்லி இருக்கிறது. அதைக் கவனமாக வெளிய கற்றவும் என்று கூறினார். நாங்கள் சென்று அறைகளைச் சுத்தப் படுத்தினோம். (இதைச் சொல்லும் போது மேடையில் அலங்கரிக் கப்பட்டிருந்த பலுான் ஒன்று வெடித்து சுவாமியின் பிரசன்னத்தை வெளிப்படுத்தியது) நடுநிசி வரை துப்பரவாக்கினோம். பல்லியைக் காணவில்லை. கடைசியாக மேசைக்குக் கீழே இருந்த சிலந்தி வலைகளைத் தட்டும் போது பெரிய பல்லி ஒன்றைக் கண்டோம். அதை மெதுவாகப் பிடித்து வெளியே தோட்டத்தில் விட்டோம்.

மாலை நேர தரிசனத்தின் போது பல்லியைப் பற்றி கூறுவோம் என்றிருந்தோம். அவர் அருகில் வந்ததும், தெரியும், தெரியும் பல்லியை வெளியே விட்டுள்ளீர்கள் என்று சொல்லி மெதுவாக வாஜ்பேயிக்கு பல்லி என்றால் யம் என்றும் கூறினார். விழுந்தி னர்கள் எதிர்பார்த்தபடி வந்தார்கள். மதிய போசனம் உண்டபின் தரிசனத்திற்குப் போய் விட்டார்கள். நான் பிரதமரின் மெய்ப் பாதுகாவலர் ஒருவரை அனுகி, பிரதமர் எதற்குப் பயப்படுவார் எனக் கேட்டேன்: அவர் பொதுவாகப் பல்லிக்குத் தான் பயம் என்று கூறினார். சுவாமிக்கு எங்கள் பயம், பலவீனம் எல்லாமே தெரியும். எங்கள் மீது சுவாமிக்குத் திருப்தி. பிரதமருக்கு எங்களை அறிமுகம் செய்தார். என்னை அறிமுகம் செய்யும் போது

MBA பட்டம், Bcom பட்டம் அத்துடன் Plus two வும் சித்தியடைந்துள்ளார் என்றார். அப்போது பிரதமர் எங்களைக் காட்டி Wonder full

Youths (பிரமாதமான) இளைஞர்கள் என்று சொல்ல, சுவாமி ஹாஸ்யமாக Wonder full இல்லை Wonder fools (பிரமாதமான மடையர்கள்) என்று சொன்னார். பிரதமர் சுவாமியிடம் மாணவர்களை அரசியலில் புகுத்தி அங்குள்ள ஊழல்களை நீக்க வேண்டு மென்றார். சுவாமி அதற்கு அரசியல் மிகவும் சீர்கேடாயிருக்கிறது. இவர்கள் மூழ்கி விடுவார்கள். (நீரில் பாலை விட்டது போல) என்று கூறி விட்டார்.

ஒரு விழாப் பெருநாள். (Bakrit Day)

நாங்கள் பாட்டுப்பாட விரும்புகிறோம் என்று சுவாமிக்குச் சொல்ல, அவர் பாடும்படி சொன்னார். தமிழ்நாட்டு மாணவர்கள் ஒரு உருக்கமான தமிழ்ப்பாட்டைப் பாடினார்கள் அது.

உயிரும் நீயே, உடலும் நீயே
தாயே உள் உடலில் குமந்து
உயிரைப் பகிர்ந்து உருவும் தந்தாயே....

சுவாமி இதைக் கேட்டு ஆனந்தக் கண்ணீர் விட்டார். அவர் எங்களை அறைக்குள் கூப்பிட்டு கதவு யன்னல்களை மூடிவிட்டு “நான் ஆனந்தமாயுள்ளேன். உங்களுக்கு என்ன வேண்டும் கேள்வுங்கள். தருவேன்” என்று கேட்டார். நாம் அனைவரும் சுவாமியைத் தான் வேண்டும் என்று சொன்னோம். என்னைப் பார்த்து என்ன வேண்டுமென்று மறுபடியும் கேட்டார், நான் மீண்டும் சுவாமியைத் தான் வேண்டுமென்றேன். சுவாமி “என்னைத் தான் வேண்டுமா? சரி தருகிறேன். எடுத்துக் கொள்” என்று சொல்லி “உலகப் பொருளில் ஏதாவதைக் கேள்” என்று மறுபடியும் கேட்டார். மீண்டும் வேறு எதுவும் வேண்டாம் என்று கூறினேன். அடுத்த கணம் அவர் எழுந்து நின்றார். வித்தியாசமாகத் தெரிந்தார். “சாட் சாத் சிவா, விஸ்னு, பிரம் மா, திருமூர்த்திகளும் உங்கள் முன்னே, என்ன வேண்டுமென்று கேள்வுங்கள் இச் சந்தர்ப்பம் 1000 பிறப்புக்கள் எடுத்தாலும் கிடையாது” என்றார். நான் முழங்காலில் நின்று அவரை இடுப்பில் அனைத்து சுவாமி தான் வேண்டும், சுவாமி தான் வேண்டும் என்றேன். நிச்பதம் நிலவியது. சிறிது நேரத்தில், சுவாமியின் கைகள் என் மேல் பதிந்தன. “நல்ல பையன்” என்று கூறினார். நான் சுவாமி வைத்த பாட்சையில் சித்தியடைந்து விட்டேன். சுவாமி “என்ன வைத்திருந்தால் எல்லாம் கிடைக்கும் உலகத்தைப் பிடித்தால் ஒன்றும் மிஞ்சாது. தேங்காய் வேண்டுமாகில் உண்மையான மரத்தில் ஏறிப் பிடுங்க வேண்டும். அப்போது உண்மையான தேங்காயும் நிழல் மரத்தின் தேங்காயும் கிடைக்கும். நிழல் மரத்தில் ஏற எத்தனித்தால் ஒன்றும் கிடையாது. சுவாமிதான் உண்மையான மரம் நிலையானது” என்றார்.

என்ன செய்தாலும் சுவாமியை மையமாக வைத்துச் செயற்பட வேண்டும். இன்று படைப்பின் இரகசியத்தைச் சொல்லப் போகிறேன். தொடக்கத்தில் என்னைவிட வேறு ஒன்றும் இருந்திருக்க வில்லை. நான் மட்டும் தான் இருந்தேன். நான் பலவானேன், இதனால் நான் உங்கள் மீது அன்பு வைக்கலாம். நீங்களும் என் மேல் அன்பு வைக்கலாம் என்ற நிலை வந்தது, என்று சுவாமி கூறினார்.

எவ்வாறு ஆசைகளை எதிர் கொள்ள வேண்டும்?

ஒருவருக்கு விலையுயர்ந்த ரகச் கார் ஓடவேண்டுமென்ற ஆசை ஏற்பட்டது. அவருடைய தந்தையிடம் பணமில்லை. இவராலும் அதற்கு வேண்டிய பணத்தை உழைக்க முடியாது. இதனால் இந்த ஆசை நிறைவேறாது. மரணமும் நிகழ்ந்து விடும். உடல் நீங்கிய பின்பும் ஆசை எம்மோடு வருகிறது. ஆசை என்பது ஒரு சக்தி அதை அழிக்க முடியாது. ஆகவே இந்தக் கார் ஓட்டவேண்டுமென்ற ஆசையினாலே மறுபிறப்பு நிகழ்கின்றது. ஒரு பணக்காரர் குடும்பத்தில் பிறந்து அந்தக் காரை உடமையாக்கலாம். அல்லது இப்படியான பணக்காரருக்கு கார் ஓட்டும் இயக்குனராகப் பிறக்கலாம். சின்னச் சின்ன ஆசை பெரிய பெரிய ஆசையாக மாறலாம். இதற்கு ஒரு வழியும் இல்லையா? இருக்கிறது. சுவாமி “நீ என்னிடம் சரணாகதி அடைந்தால், ஆசைகள் நீங்கி விடும். கடந்த கால ஆசைகளும் மறைந்து விடும்.

மனிதன் - ஆசைகள் = தெய்வம் என்றார்.

நீண்ட நாட்கள் முடிவைத்த அறையின் யண்ணலைத் திறந்ததும் குரிய ஒளி உடனே உட்புகுந்து விடும். நான் உமதே சுவாமி, நீரும் நானும் ஒன்றே என்று சொன்ன கணமே ஆசைகள் நீங்கி விடும். இப்பொழுது உங்கள் சிலேட்டை துடைத்துத் தருகிறேன். புதிய ஆசைகளுக்கு இடம் கொடுக்க வேண்டாம். கையில் ஒரு நாக பாம்பு சுத்திக் கொண்டால் அதைப் பற்றி ஆராய்ந்து கொண்டிருப்பீரா? அல்லது உடனே உதறி கீழே எறிந்து விடுவீரா?

ஆசையின் தன்மையை அறிந்து கொண்டால் அவை மறைந்து விடும். அல்லது நாம் கைவிட்டு விடுவோம். சுவாமியை ஞாக்கி ஒரு அடி எடுத்து வையுங்கள். சுவாமி 100 அடி எடுத்து வைப்பார்.

ஜெய் சாயிராம்

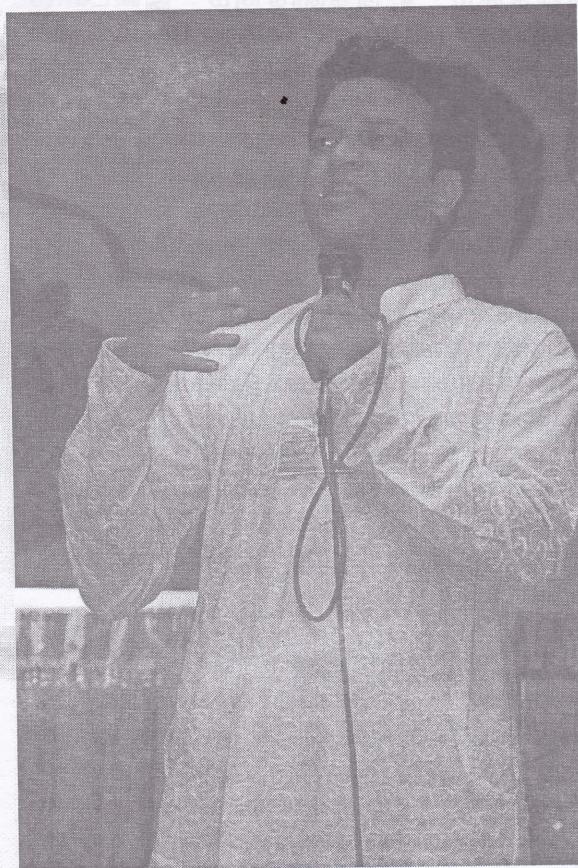
சாயி சுகோதூரி விழவுகானந்த சாகுவின் நாள்காவது உறை

சுவாமியின் தரிசனத்தின் போது, சிலர் பதட்டத்துடனும், சிலர் மகிழ்ச்சியுடனும், சிலர் விளக் கெண்ணை குடித்த மாதிரியான முகத்துடனும் இருப்பார்கள். எல்லோரும் ஆனந் தத் துடனும் புன் னகையுடனும் இருப்பதையே சுவாமி விரும்புவார். சுவாமியிடம் நெருங்கியிருப்பதற்கு ஓர் அறிகுறி மகிழ் ச் சியுடனான புன் னகையுள் எழும் கமேயாகும். ஆனந் தம் எப்போதும் புன்னகையாக வெளிப்படும்.

பாதிரியார் ஒருவர் அர்ப்பணிப்புடன் தனக்கு 60 வயது வரை ஆண்டவனுக்கு சேவை செய்து விட்டு ஆறுதல் தரும்பாடி சுவாமியை வேண்டினார். மேலும் ஒரு லொத்தர் பரிசு விழுவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தார். அது விழுந் தால் கொஞ்சம் சௌகாரியமாக இளைப்பாறலாம் என்று எண்ணினார். ஒரு வருடமாகப் பிரார்த்தித்தார். லொத்தர் விழுவில்லை. ஒரு நாள் கோவிலுக்குப் போய் மிகவும் கோபத்துடன் “கடவுளே ஏன் எனக்கு இந்த ஆறுதலைத் தரமுடியாது” எனக் கேட்டார். அதற்கு கடவுள், “ஓ சேவகனே முதலில் நீ எனக்கு ஒரு ஆறுதல் இடைவேளையைத் தரவேண்டும். போய் முதலில் லொத்தர் சீட்டை வாங்கு” என்று சொன்னார். இந்தப் பிழையை அநேகமானவர்கள் விடுகிறார்கள். லொத்தர் சீட்டு வாங்காமல் லொத்தர் விழுவேண்டுமென்று பிரார்த்திப்பது வீணேயாகும்.

எனக்கு ஒரு Obsessive Compulsive disorder) வைத்திருக்க வேண்டுமென்ற கட்டாயமான மன நிலையால் பாதிக்கப்பட்டிருந்தேன். எல்லாத் தலைவர்களும், பெரியவர்களும் சுவாமியின் முன்னிலையில் தலையைத் தாழ்த்தி வணங்குகிறார்கள் ஆகையால் நானும் சுவாமி போல் ஆகவேண்டும் என்று விருப்பம் ஒரு முறை சச்சின் ரெண்டுல்கர் நேர்காணலின் பின் வெளியே வந்த போது சுவாமியிடம் என்ன கேட்டார்கள்? என்று கேட்டோம். அவர் “எனக்கு சாந்தியைத் தருமாறு” கேட்டேன் என்றார். சச்சின்தான் பிரசாந்தி நிலையத்தில் தெய்வீகத் தாயை

சந் தீத் ததால்
பரிசாந் தியை
அனுபவித தேன்
என்றார், நாங்கள்
இப்படிப் புகழும்
வசதியும் உள்ள
வர்கள் ஆனந்தமான
அமைதியான வாழ்வு
வாழ் கிறார்களென

நினைக்கிறோம். ஆனால் அப்படியல்ல என்பதை இப்போது அறிந்தோம். எனது பிரார்த்தனை: “சுவாமி எனக்கு தகுதியானதைத் தாரும், அதனால் எல்லோரையும் நேசிக்கும் பண்டு வளர் வேண்டும்” என்பதேயாகும். வீதியோரத்தில் ஒரு பிச்சைக்காரன் இருந்தான். அவன் ஒருநாள் இறந்து விட்டான். ஊரவர்கள் அவன் பிச்சை எடுக்கும் இடத்திலேயே புதைப்பதற்காக நிலத்தை தோன்றினார்கள். அப்போது ஒரு தங்கப் பொக்கிழூம் தென் பட்டது. பிச்சைக்காரன் தங்கத்துக்கு மேலே தான் இருப்பதை அறியாது பிச்சை எடுத்தான். ஆனால் நிலத்தினாள்ளே தோண்டியிருந்தால் தங்கம் கிடைத்திருக்கும். இவனைப் போலவே நாமும் அன்புக்கும், பணத்திற்கும் பிச்சை கேட்கிறோம். நாம் உள்ளே பார்வையைச் செலுத்தினால் அங்கே வேண்டியளவு செல்வம், பேரானந்தம், அமைதி எல்லாமே கிடைக்கும். நான் அகத்தினுள் “நான் சுவாமியே!” என்று ஜெபித்துக் கொண்டே சென்றேன்.

வழமையாக விநாயகர் கோவிலை 108 தடவைகள் சுற்றுவேன். சடுதியாக ஒருநாள் பிரதட்சனை செய்யும் பொழுது நான் சிவப்பு அங்கியுடன், தலையில் அடர்த்தியான முடிய னும் இருப்பதாக உணர்ந்தேன். அன்றிரவு முழுவதும் சாயிராம், சாயிராம் என்று ஜெபித்துக் கொண்டேயிருந்தேன். மறுநாள்

பஜனை மண்டபத்தில் சுவாமி அமர்ந்திருந்தார். நான் அவர் முன்னே அமர்ந்தேன். நான் “எனக் குழு உங்களுக்கு முடியில் வித்தியாசம் உண்டா?” என்று கேட்க அவர் இல்லை என்று பதிலளித்தார். வயதில் தான் வித்தியாசம் இருக்கு. ஒருவருக்கு 75 வயது மற்றையவருக்கு 25 வயது. பின்பு சுவாமி என்னை புட்பார்த்தியிலிருந்து வெளியே போய் தொழில் புரிய வேண்டுமென்று சொன்னார். சுவாமியிடம் காதருகே சென்று எனக்குப் போக விருப்பமில்லையென்று கூறினேன். சுவாமியின் தலைமயிர் என் முகத் தை அழுத்தியது. சுவாமி “ஏய் என்ன வேண்டுமென்று கேள்? என்று கேட்க “நான் சுவாமியைப் போல இருக்க வேண்டும்” என்றேன். அவர் பெண்கள் பக்கம் திரும்பி “இப்பையன் சுவாமி நேசிக்கவில்லை” என்று கூறுகிறான். என்று கூறிவிட்டு மேதுவாக என்னிடம் “நான் உன்னை நேசிக்கிறேன். எங்கும் உன்னுடனேயே இருப்பேன். என்று கூறினார்.

2004 ஆம் ஆண்டு டில்லி மாணவர்களையும் அவர்களின் இயக்குனரையும், பக்தர்கள் சிலரையும் நேர்காணலுக்கு அழைத் திருந்தார். நான் கதவுக்கு அருகில் அமர்ந்து இருந்தேன். சுவாமி முகாமைத்துவத்தைப் பற்றி விரிவாகக் கூறினார். பின்பு ஏதாவது கேள்விகள் இருக்கின்றனவா? எனக் கேட்டார். ஒரு மாணவன் தனது பாட்டிக்கு உடம்பெல்லாம் வலி, அதை சுகப்படுத்தும்படி கேட்டான். சுவாமி அது வயோதிபத்தால் ஏற்பட்டதென்றும் தனக்கும் அப்படியான வலியிருக்கிறதென்றும் கூறினார். இன்னொரு மாணவன் தனது தகப்பனாரை புட்பார்த்திக்கு வேலை மாற்றும் செய்யும்படி கேட்டார். அப்படி வந்தால்தான் அதிக நேரம், ஒவ்வொரு நாளும் தரிசனத்திற்கு வரலாம் என்று கேட்டான். வேறு சந்தேகங்கள் உண்டா? என்று கேட்டார். இதுதான் கடைசிச் சந்தர்ப்பமோ தெரியாதென நினைத்து “சுவாமி எங்கள் எல்லோரையும் உங்களைப் போல ஆக்குங்கள்” என்று கேட்டேன். அவர் முறைத்துப் பார்த்தார். நான் அதையே திரும்பவும் கேட்டேன். சுவாமி “ஒரு பெரிய விடயத்தை மிகவும் எளிதாகக் கேட்டு விட்டாயே” என்றார். நான் “வேறு யாரிடம் கேட்கலாம்? வேறு ஒருவராலும் இதனைத் தர முடியாது.” என்று சொல்லி அழுதேன். சுவாமி “எனது சக்தியா, பலமா வேண்டும்?” என்று கேட்க, இல்லையென்று சொல்ல, வேறு என்ன வேண்டும்? என்று கேட்க “நிபந்தனையில்லா அன்பைத் தரவேண்டும் நீங்கள் என் தந்தை. எனக்கு உங்களிடம் இருப்பதைக் கேட்க உரிமை உண்டு” என்றேன். “எனது அன்பையா கேட்கிறாய்? என்று கேட்க அது மாத்திரமே வேண்டும் என்று கூறினேன். சுவாமி மகிழ்ச்சியிடன் காணப்பட்டார். இறுதியாக நான் தர

விரும்பாததையே கேட்டுள்ளாய். இதுவரை சிறிய விடயங்களையே கேட்டாய். இப்பொழுது தான் சரியானதைக் கேட்டுள்ளாய். எல்லோருக்கும் பகிர்ந்து கொடு” என்றார். எனது நெஞ்சில் கையை வைத்து “சரியான நேரத்தில் தருவேன்” நீங்கள் ‘ஒவ்வொருவரும் அனுபவிப் பீர்கள். எப்போதாவது கிடைக்கும்” என்று கூறி, எழுந்து எங்களுடன் நின்று படம் எடுப்பித்தார். பின்பு எனது கையைப் பிடித்துக் கொண்டு தரிசனம் கொடுக்கப் பற்பட்டார். போகும் போது தனது பெரு கைவிரலால் எனது உள்ளங்கையில் அழுத்தினார். அவர் எனது விதியை மாற்றுகிறார் எனப் புரிந்து கொண்டேன். அப்படியாக நான் என்னவே தான் மாற்றி விட்டதாகக் கூறினார். அவர் விரும்பிய படியே நாம் வாழ வேண்டும். எமது கைகளை அவரிடம் கொடுப்போம். அன்புக்கு எல்லை யில்லை. தடையுமில்லை. அவர் தனது உடலை விட்டதே இந்தப் பேரன்பை நாம் அனுபவிப் பதற்கேயாகும். சுவாமி 96 ஆவது வயது வரை இருந்திருந்தாலும் நாம் மாற எத்தனித்திருக்க மாட்டோம்.

சுவாமி நமஸ்காரம் செய்யும் படம்தான் கடைசி தரிசனத்தின் போது எடுக்கப்பட்டது. அதன் உள் அர்த்தம் என்ன? “நீங்களும் நானும் ஒன்றே” என்பது தான். கடந்த 85 வருடங்களாக, நாங்களும் கடவுள்தான் என்று கூறி வந்துள்ளார். நாம் உணர்ந்தோமா?

ஒரு கதை:

ஒரு தாய் சிறு பிள்ளையான மகனுக்கு எப்போதும் தாலாட்டுப் பாடி நித்திரையாக்குவது வழக்கம். பிள்ளை 9 வயதடைந்ததும் அதையே செய்தார். பேரிதாக வளர்ந்தும் பிள்ளையும் பெற்றினபு வழக்கம் போல் அந்த நேரத்தில் கதவுடியில் நின்று பாடிவிட்டுப் போவார்.

அப்பாட்டு:

“நீதான் என் கண்மனி
நீதான் எனது குரிய சந்திரர்
நான் எப்போதும் உன்னுடனேயே இருப்பேன்”
ஒரு நாள் அவர் வந்து பாடவில்லை. மகன் உடனே தாயின் அறைக்குச் சென்று பார்த்தார். தாய் மிகவும் பலவீனமாகக் காணப்பட்டார். அவின் தலையைத் தன் மடிமீது வைத்து அந்தப் பாட்டை மகன் பாடலானார். ஒவ்வொரு இதே பாட்டைப் பாடினார். இப்போது பாட்டைப் பாடுவது மகனின் வேலையாகி விட்டது. ஒரு மாதத்தின் பின்பு தாய் இறந்து விட்டார்.

சுவாமி தனது 85 வயது வரும் வரைக்கும் ஒரே பாட்டை பாடி வந்தார். இப்போது பாட்டைப் பாடுவது மகனின் வேலையாகி விட்டது.

“நீங்கள் தான் எனது உயிர்
நாம் உமக்காக எதுவும் செய்வோம்”

ஆங்கங்கா தேசிய கிளைஞர் மாநாட்டுச் சிறப்பிதழ் - 2012

இன்று இந்த மாநாட்டுக்கு அவரின் அழைப்பினால் தான் வந்துள்ளர்கள். இதுதான் எமது நாட்டைக் கட்டி எழுப்ப பொருத்தமான நேரம். நாங்கள் 90 ° பாகையால் திரும்ப வேண்டும். அக்கணம் இதுவேயாகும். நாம் எல்லோரும் சத்திய சாயியே. எப்போதும் அன்பை அள்ளிக் கொடுக்க வேண்டும்”

நாம் எல்லோரும் எழுந்து நின்று, நெஞ்சில் கையை வைத்து சுவாமியைப் பார்த்து, விருப்பத் துடன், நான் சொல்வதைத் திரும்பச் சொல்லவும்

“ என்னிடம் நீங்கள் கூறியுள்ளதே யுள்ளது. நீங்கள் கூறியபடியே நானும் உள்ளேன். நான் இந்த நிலையிலேயே நிற்பேன். நான் இந்த நிலையிலேயே நிற்பேன். வருங்காலத்தில்.....”

நாம் சுவாமியாவோம். அவரின் அன்பைப் பகிர்ந்து கொள்வோம். ஏன் நாம் கேட்க வேண்டும். நாம் இனிமேல் அன்பைப் பொழிவோம். சுவாமி விரும் பியபடியே இருப்போம்.

இனி 10 நிமிடத்திற்குள் சுவாமி சமாதியடைய முன்பு உங்கள் ஒவ்வொரு வருக்கும் ஓர் கடிதம் எழுதியுள்ளதாக நினைத்து அதனை எழுதுங்கள். பிரார்த்தித்து எழுதுங்கள். இதை வற்புறுத்துவதாக எடுக்க வேண்டாம். விருப்பத்துடன் எழுதவும்.

பின்பு இளைஞர் சிலர் முன் வந்து தாம் எழுதிய கடிதத்தை வாசித்தார்கள். இதுதான் சுவாமி இன்று உங்களுக்குத் தந்த செய்தியாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்.

குறுகிய பிரார்த்தனை:

“ வெளியில் வாழ்வு சவால்கள் நிறைந்ததாக உள்ளது. எங்களின் அன்புத்தாய் தான் எங்களின் கதி”

பின்பு சுவாமி விரும்பும் ஹிந்திப் பாடலைப் பாடினார்கள். இதைப் பாடும் பொழுது சுவாமியின் இதயம் உருகும். ஒ மா! ஒ மா! ஒ மா! சாயிமா!

ஜெய் சாயிராம்.

தலைமைத்துவம்

திரு. என். புகேந்திரன் அவர்கள் ஆற்றிய உரை

பலவகையான தலைமைத் துவம் உண்டு. இன்று நாம் சிந்திக்கவுள்ளது ஆன்மீகத் தலைமைத்துவம். பகவான் எமக்குத் தந்ததையே சிந்திப்போம். அவர் எமக்குத் தந்த நோக்கு என்ன?

“மனித னுள் உள் உறையும் தெய்வீகத்தை வெளிக் கொணர்வது” என்பதாகும்.

வெளிப்படுத்துவதற்காகவே சுவாமி நிறுவனத்தை ஸ்தாபித்து, பல செயற்பாடுகளையும் தந்துள்ளார். சகல செயற்பாடுகளும் இந் நோக்கத்தை அடைவதற்கேயாகும். ஆகவே நாம் செயற்பாடுகளில் சிக்குண்டு நோக்கை வழுவவிடக் கூடாது. எல்லா செயற்பாடுகளும், இந்த மாநாடுமே அந்த நோக்கத்திற்காகவே தான் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

நாம் சுவாமியின் நிறுவனத்தில் சேர்ந்த நாட் தொடங்கி, எவ்வளவு தூரம் நோக்கையடையப் பயணித்துள்ளோமென மதிப்பீடு செய்ய வேண்டும். சில சமயங்களில் நோக்கு மறக்கப்பட்டு செயற்பாடுகளிலேயே அக்கறை கொள்வதனால் முரண்பாடுகள் எழுகின்றன. பகவான் 60 வருடங்களாக பார்வையை சீராக்க வேண்டுமென வற்புறுத்தி யுள்ளார். அவர் கூறியபடி நடக்க வேண்டும். ஐம்புலன்களைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும். நோக்கத்தை தெரிந்து, விளங்கி, வழிகாட்டல் களைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். என்னம், சொல், செயலில் ஒருமை ஏற்பட வேண்டும். watch என்ற பத்தின் அடிப்படையில் தலைமைத்துவத்தை விளக்குமாறு கேட்கப்பட்டுள்ளேன்.

w-(word)- சொற்கள் அதாவது பேச்சுத் தர்மம்

A-(Action)- செயற்பாடு

T-(Thought)- என்னங்கள்

C-(Character)- ஒழுக்க சீலம்

H-(Heart)- இதயம்

இந்த watch தான் பகவான் தலைமைத்துவப் பண்பு விருத்திக்குத் தந்துள்ளார்.

பகவான் எமக்குத் தந்த 9 கோட்பாடுகளில் பேச்சுத் தர்மத்தை எட்டாவதாகத் தந்துள்ளார்.

word எமது பேச்சு: அன்பாகவும், இனிமையாகவும், மென்மையாகவும், உண்மையாகவும்

- 32

ஸ்ரீவங்கா உதசிய இனர்னர் மாநாட்டுச் சிறப்பிதழ் - 2012

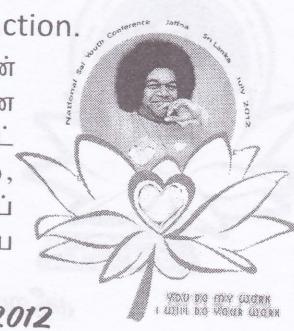
Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

இருக்க வேண்டும். மற்றவரைப் புண்படுத்தும் உண்மையையும், மற்றவரை சந்தோசப் படுத்தும் பொய்யையும் பேசக் கூடாது. முக்கியமாக ஒருவர் இல்லாதவிடத்தில் அவரைப் பற்றிக் குறை கூறக்கூடாது என்பதை பகவான் வலியுறுத்தியுள்ளார். ஒளவையார் தொடங்கி சுவாமி வரை புறங்கூறாதிருக்க வேண்டுமென்று கூறினாலும் எம்மால் போகவிட்டு புறங்கூறாமலிருக்க முடியாமலிருக்கிறது. ஏன் என்று நாம் நம்மையே கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும். புறங்கூறுவதனால் நாம் எமது கர்மவினையைக் கூட்டிக் கொள்கிறோம். கர்ம வினையினாலேயே பிறப்பு எடுத்துள்ளோம். ஏன் இன்னும் கூட்டி மீண்டும், மீண்டும் பிறப்பெடுக்க வேண்டுமா? இதனால் பகவானுக்கு வேலையைக் கூட்டுகிறோம். இது சரியா? புறங்கூறுபவர், கூறப்படுபவரின் எதிர்மறைக் கர்மா சக்தியை வாங்கிக் கொள்வது மட்டுமல்லாமல், தன்னிடமுள்ள நேரமறை கர்மா சக்தியையும் கொடுக்கின்றார். ஆகவே புறங்கூறுதல் எம்மை எவ்வளவுக்குத் தாழ்த்துகின்றது. இதுவே தெய்வீகத்தை வெளிப்பட விடாமல் தடுத்து விடும். இந்த உண்மை விளங்கும் வரை நானும் இப்பிழையைப் புரிந்துள்ளேன். விளங்கியின் இப்பிழையை விடுவதில்லை. இக் கோட்பாட்டை பின்பற்றுவதே நாம் எடுக்கும் முதலடி. இதனால் நாம் ஆன்மீக எழுச்சியடைபவராக மாறுகிறோம். பகவானின் அருளும் கிடைக்கும் நிறுவனத்திலுள்ள அனைத்துத் தலைவர்களும் இதனைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

அடுத்த செயற் பாடு: action.

இது அன்பின் அடிப்படையில் தன்ன லமில்லாது மனச்சாட்சிக்கு ஒத்ததாகவும், தர்மத்தின் வெளிப்பாடாகவும் அமைய

வேண்டும். உதாரணமாக நாம் எமது குழந்தைகளுக்கு அன்புடன் செயல்களைச் செய்கிறோம். ஆனால் ஏனைய குழந்தைகளும் எமது அன்புக் குழந்தைகள் தான் என்ற மனப்பாங்குடன் செயற்பட வேண்டும். இப்படி நடப்பதற்கு தெய்வீகம் வெளிப்பட வேண்டும். நாம் இம் மனப்பாங்குடன் செயற்பட தெய்வீகமும் வெளிப்படும். இரண்டும் ஒரே சமயத்தில் நிகழும்.

அடுத்தது என்னம் Thought:

நாம் அறியாயால் என்னங்கள் எழும். பகவான் தந்த சிறந்த கொடை ஒருவர் மற்றொருவருடைய என்னத்தை அறிய முடியாதிருப்பதாகும். ஒருவர் ஒருவரின் என்னத்தை அறிய முடிந்தால், எல்லோரும் முகத்தை முடிகிக் கொண்டு வெட்கத்துடன் ஓட வேண்டும். ஒவ்வொரு நாளும் எமது என்னம், சொல், செயலை மதிப்பீடு செய்ய வேண்டும். என்னங்கள் தான் எமது ஆளுமையை நிர்ணயிக்கின்றன. எங்களில் மூன்று மனங்கள் - அதாவது உயர் மனம், அறி மனம், அடி அறி மனம் ஆகியவை உள்ளன. உயர் மனம் சரியானதையே வெளிப்படுத்தும். நாம் இதை உதாசினம் செய்து விட்டு. அடி அறி மனம், அறி மனத்தையே தழுவிச் செயற்படுகின்றோம். நாம் மனச்சாட்சியின் படி நடந்தால் தெய்வீகம் வெளிப்படும். இதுவே ஆன்மீக தலைமை த்துவத்தின் அடித்தளம்.

அடுத்தது இதயம் Heart:

இது அன்பு மயமானது. புனிதமாக வைத்திருக்க வேண்டும். தலைமைத்துவத்தில் இதயம், புத்தி, சொல் எல்லாம் பங்கு வகிக்கும். புத்தியை அடிப்படையாகக் கொண்ட தலைவர் களை நாம் அறிவுபூர் வமான தலைவர் களை வும், இதயத் தை அடிப்படையாகக் கொண்ட தலைவர்களை நல்ல உகந்த தலைவர் களை ஏன் றும் பாகுபடுத்தலாம். புத்தி சாலித்தனமான

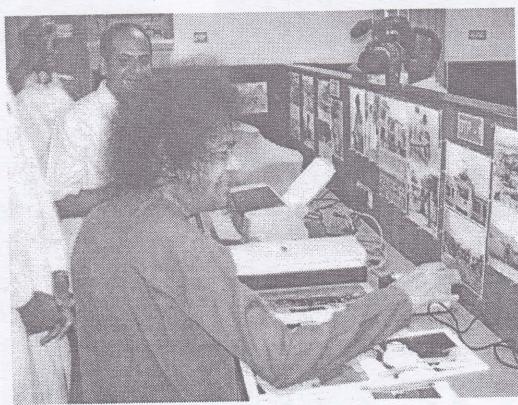
தலைவர்களால் பெரும் அழிவும் ஏற்படலாம். நல்ல இதயம் கொண்ட தலைவர்களால் மற்ற றையவர் களில் அக மாற் றத் தை ஏற்படுத்தலாம். இவர்கள்தான் எமக்குத் தேவை. இத் தலைவர்களில் எண்ணம், சொல், செயலில் ஒருமையைக் காணலாம். உதாரணமாக இராமரையும், இராவணனையும் எடுத்துக் கொண்டால் இராமர் நல்ல தலைவராகவும், இராவணன் புத்திசாலித்தனமான பெரிய தலைவர்களுக்கு செயற்பட்டார்கள். இராவண நூக்கு ஆசையைக் கட்டுப்படுத்த முடிய வில்லை. நாம் இராவணன்களாக அல்லாது இராமராக வரவேண்டும். பெண் கள் குர்ப்பனகையாக அல்லாது சீதையாக வரவேண்டும். மேலும் சில உதாரணங்கள்: ஆபிரகாம் லிங்கன் - அடிமைத் தளையை ஒழித்த நல்ல தலைவன். அடொல் ஹிட்லர் - பலரை மாளவைத்து அழிவை ஏற்படுத்திய பெரிய தலைவன். சேர் வின்சன்ற் சேர்ச்சில் - இங்கிலாந்து மக்களால் பெரிய மகத்தான தலைவராகக் கருதப்பட்டாலும், இரண்டாவது உலக மகா யுத்தத்தின் போது ருஷ் ய தலைவர்களுக்குக் கொடுத்த வாக்கை காப்பாற்றவில்லை. இவரின் எண்ணம், சொல், செயலில் ஒருங்கிசைவு இருக்கவில்லை. ஆகவே வரலாறு இவரை நல்ல தலைவராகக் கருதவில்லை, ஆனால் பெரிய தலைவர்.

எங்களுக்கு முன் மாதிரியான ஒப்பில்லாத தலைவர் பகவான் ஸ்ரீ சத்திய சாயி பாபாவே.

அவரின் போதனைகளை நாம் கடைப் பிடிப்போம்.

ஜெய் சாயிராம்.

திரு.என்.புகேந்திரன் முன்னாள் வடமத்திய பிராந்திய இணைப்பாளர், சத்திய சாயி கல்வி நிறுவன அங்கத்தவர் திருகோணமலை.

செல்வம் அனைத்திலும் மனித வளமே மதிப்பு மிக்கது

பாக்டரி. வி. ஜகநாதன் அவர்களின் உரை

அண்ட சராசரங்களைப் படைத்த அகண்ட ஜோதி எங்களுக்கென 5 அடி 4 அங்குல உருவில் தோன்றி எங்களை வழி நடாத்திக் கொண்டிருக்கும் பகவானுக்கு அர்ப்பணம்.

இலங்கையில் இரண்டாவது தேசிய இளைஞர் மாநாடு சிறப்பாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது. பகவானின் அளவு கடந்த கடாட்சமும், அருளும் அனைவருக்கும் கிடைத்துள்ளது. இளைஞர்கள் எல்லோரும் பிரசாந்தி நிலையத்தையே இங்கு கொண்டு வந்து விட்டார்கள். உணவு உண்ணும் இடங்களிலெல்லாம் சுவாமி உணவு உண்ணும் படங்கள் மாட்டப்பட்டிருந்தன, ஏதோ நாம் பிரசாந்தி நிலையத்திலுள்ள உணவுச் சாலைகளிலிருந்தது போல் இருந்தது. சுவாமி பிரசன்னமாயிருப்பதை பலுள்களை வெடிக்க வைத்துக் காட்டியுள்ளார். எனக்கு முன் பேசிய சகோதரன் புகேந்திரன் அவர்கள் தலைமைத்து வத்தைப் பற்றி அழகாகத் தொடக்கி வைத்துள்ளார். அவர் Watch மூலம் எவ்வாறு தலைமைத்துவத்தை மேம்படுத்தலா மென்று விளக்கியுள்ளார். ஆரம்பம் நன்றாயிருந்தால் முடிவும் நன்றாயிருக்கும். எனக்குத் தந்த தலைப்பு “செல்வம் அனைத்திலும் மனித வளமே மதிப்பு மிக்கது” MBA மாணவர்களுக்கு சுவாமி இதனை அடிக்கடி வலியுறுத்தியுள்ளார். மனித வாழ்க்கையின் நோக்கம் என்ன வென்று அன்பன் புகேந்திரன் முன்பு சொல்லியுள்ளார். எல்லோருக்கும் தெரியும். கேட்டால் மௌனமாக இருக்கிறீர்களே!

“உள்ளிருக்கும் தெய்வீகத்தை உணரல்” இது முழுமையானதா? நாம் எம்முள் உள்ள தெய்வீகத்தை மாத்திரமல்ல, ஏனைய உயிரினங்களிலும், பொருட்களிலும் உள்ள தெய்வீகத்தை உணர வேண்டும். உணரக் கூடிய ஆற்றலை அடைய வேண்டும். வாழ்க்கை ஒரு பயணம்.

படைப்பிலிருந்து படைத்தவனை அடைவல் less luggage more comfort, Easy to travel. சுமை குறைந்தால் சுகமாகவும் இலகுவாகவும் பயணம் செய்யலாம். சுமை எது? பற்றும் ஆசைகளும். சுமைகள் எப்போது இறக்கிவிடப் படுகிறதோ அப்போது ஆன்மீகப் பயணம் இலேசாக இருக்கும். நாங்கள் சுமை தாங்கிகளில் சுமையை வைத்து விட்டு அங்கேயே தங்கி விடுகிறோம். ஆகையால் திரும்பிப் பிறப் பெடுக்க வேண்டும். தகாத பேச்சினால் ஏற்படும் கர்ம விளைவைப் பற்றி அன்பன் புகேந்திரன் கூறினார்; ஓருவரைப் பற்றி பறங் கூறினால் அவருடைய எதிர் மறைக் கர்மா

எம்மை அடைவதாகவும் எங்களின் நேர்மறைக்கர்மா விளைவு அவரைச் சென்றடையும் என்று கூறினார். பற்றுக்கள், ஆசைகளை விடுவது கடினம். டாக்டர். ரெட்டி கூறிய கதை: பெரிய சக்கரவாட்டி ஒருவன் சகலதையும் துறந்தாலும், தான் கிரமமாக இருந்து தியானிக்கும் பாறைக் கல்லில் பற்றி ஏற்பட்டு விட்டது. எப்போதும் எந்திலையிலும் நாங்கள் தெய்வீகமானவர்கள் என்பதை ஞாபகத்தில் கொள்ள வேண்டும். சுக போகங்கள் எப்போதும் துயரமும் சஞ்சலமுமே தருபவேயாகும்.

இளைஞர்களுக்கு இரு பொறுப்புக்கள் உண்டு.

1. விழுமியங் களின் கீழ் நோக் கிய நிலையிலிருந்து மீள் எழுப்பக்கூடிய ஆற்றல் இளைஞர்களிடமே உள்ளது.
2. இளைஞர் களை இளைஞர்களால்தான் உண்ணத் தாழ்வு மடையச் செய்யலாம்.

இதை அடையத் தந்த

பரிசு தான் பகவான் தந்த சத்திய சாயி சேவா நிறுவனம். குவாமியைப் பற்றித் தெரியாத இளைஞர்களுக்கு தெரியப்படுத்த இளைஞர் களால் தான் முடியும். நிறுவன வளர்ச்சியும் இளைஞர் களிலேதான் தங் கியுள் எது. நிறுவனத் தின் தலையாய் கட்டமை, உள்ளுறையும் தெய்வீகத்தை உணர்வதற்கு ஏதுவான சந்தர்ப்பங்களை அளித்தலேயாகும். இதனைச் செய்வதற்கு உகந்த தலைமை த்துவம் தேவை. எங்களுக்கு குணாதிசயமுள்ள திறமையான தலைவரோ தேவை. தலைமைத் துவத்திற்கு வரைவிலக்கணம் 350 க்கு மேல் உண்டு. எங்களின் தெளிவின்மையை இது காட்டுகிறது.

பிரபு மோகன் (Lord Mohan) அவர்களால் முதலாவது உலக மகா யுத்தத்தின் போது கூறப்பட்டதே மிகவும் பொருத்தமானது. தலைவருக்கு இரு திறமைகள் தேவை:

திட்டமிடும் திறன்
செயற்படுத்தி முடிக்கும் ஆற்றல்

நிறைவேற்றப்படக்கூடிய திட்டங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தல். அத்திட்டங்களை செயற்படுத்த ஏனையவர்களுக்குத் தூண்டுதல் கொடுத்தல். மேலும் தடைகளை எதிர் நோக்கும் சக்தியும் தேவை. பணியைப் பற்றிய துலக் கமான அறிவு தேவை. திறமை, தகுதிப்பாடுள்ள. தலைமைத்துவத்தை குறுக்கு வழியில் விருத்தி செய்ய முடியாது. பெரிய தலைவர்களின் வரலாறுகளைப் படித்திருக்க வேண்டும்.

சுவாமி தலைமைத்துவத்தைப் பற்றி தந்த மகா வாக்கியங்கள்:

To Be : To Do : To See : To Tell

To Be :

நாம் அதுவாகவே இருத்தல். இது தான் அடித்தளம். முதலில் நாம் சிறந்த சேவகனாக இருத்தல் வேண்டும். ஒழுக்க சீலம் 88 சதவீதம் பங்கெடுக்கின்றது.

To Do:

நாம் முன்னின்று செயற்பட வேண்டும். முன் உதாரணமாக இருக்க வேண்டும். நாங்களே

பின்பற்றாத ஒன்றை மற்றவர்களைப் பின்பற்றச் சொல் வது யயனளிக்காது. சொற் கள் இதயத்திலிருந்து வெளிவர வேண்டும்.

To See:

தெரிவு செய்த திட்டம் சூழலுக்கமைய செய்து முடிக்கக் கூடியதா என்று பார்க்க வேண்டும். வேலைத் தளத்திலிருந்து ஆராய வேண்டும்.

To Tell:

இறுதியாகத்தான் கட்டளையிட வேண்டும். குழு அங் கத் தவர் களுக் குத் தெளிவாக, ஆணித்தரமாக இதயத்திலிருந்து சொல்ல வேண்டும். அவர்களின் கருத்துகளையும் செவி மடுக்க வேண்டும்.

ஓழுக்கத்திற்கு அடுத்ததாகத் தான் அறிவுத் தகைமை தேவை. இது 12 சதவீதம் போதுமானது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தன்னலமில்லாத அன்பு தோய்ந்த நடத்தை தான் முக்கியம்.

சாயி நிறுவனத் தீல் ஒருவர் இருவருடங்களுக்குத்தான் பதவி வகிக்கலாம். மத்திய இணைப்பாளரின் அனுமதியிடன் மேலும் 2 வருடங்கள் மட்டுமே பதவி வகிக்கலாம். பல நிலையங்களில் தலைமை த்துவப் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொள்ள ஒருவரும் முன் வருகிறார்கள் இல்லை. சில நிலையங்களில் பதவியிலிருப்பவர் இன்னொருவரை ஆதரித்து அடுத்ததாக பதவிக்கு தகுதியாக்க முனைவதில்லை. இளைஞர்கள் இக் குறையையும் தீர்க்க வேண்டும். சுவாமி எங்களுக்குத் தேவையான வழி முறைகள் எல்லாம் தந்துள்ளார். 9 கோட்பாடுகளைப் பின்பற்றினாலே நாம் மேன்மையடையலாம். மலேசியா முன்னாள் இளைஞர் அணி இணைப்பாளர் கூறியது போல் - சிங்கமாயிருங்கள் - தெய்வீகமானவன் என்று அறை கூவுங்கள் - முன்னோக்கிச் செல்லுங்கள்.

இங்கு நடக்கும் நிகழ்வு மிகவும் திறமையாக நடந்து கொண்டிருக்கிறது.

ஜெய் சாயிராம்

டாக்டர்.வி.ஜெகநாதன்
பிரதித் தலைவர் - தேசிய சபை
ஸ்ரீ சத்திய சாயி நிறுவனம்.
சத்திய சாயி கல்வி நிறுவனப் பணிப்பாளர்.

சாமி சகோதரர் மிதுன் ஜயராமன் அவர்களின் உரை

புத்தகக் கல்வியா அல்லது செயல் முறை கல்வியா முக்கியம் என்பதற்குப் பண்டிதரும் படகோட்டியும் என்ற கதையைக் கூறுகிறேன்: ஒரு பண்டிதர் ஆற்றைப் படகில் கடக்கும் பொழுது, படகோட்டியிடம் வேதம் புராணம் முதலியன படித்துள்ளாயா? என்று கேட்டார். படகோட்டி இல்லையென்று சொல்ல அவர் “உனது வாழ்நாளில் பெருமளவு வீணாய்ப் போய் விட்டதே” என்று கூறினார். சிறிது நேரத்திற்குப் பின் பெருங்காற்றுடன் பலத்த மழையும் பெய்ய, படகு ஆட்டம் கொண்டது. படகோட்டி “பண்டிதரே உமக்கு நீந்தக் தெரியுமா?” என்று கேட்க அவர் தெரியாதென்று சொன்னார் இப்போது படகோட்டி “உங்கள் வாழ்வே முடியப் போகிறது” என்று கூறினான். நூல்களில் பாண்டித்தியம் அடைவதிலும் பார்க்க வாழ்க்கைத் திறன்கள் முக்கியம் என்பது இங்கே காட்டப்பட்டுள்ளது.

ஒரு சமயம் ஆதி சங்கராச்சாரியார் சீடர்களுடன் சென்று கொண்டிருக்கும் போது ஒருவர் வீட்டுத் தின்னையில் சமஸ்கிருத இலக்கண நுட்பங்களை மன்னாக்கிக் கொண்டிருந்தார். ஆதி சங்கரர் அவனைப் பார்த்து “மூடா உது வாழ்க்கையின் இறுதிப் பயணத்தில் ஒரு வகையிலும் உதவாது. கோவிந்தனைப் பாடினாயே என்றால் மிகவும் பயனிக்கும் என்று கூறி பஜுகோவிந்தத்தைப் பாடினார். இறுதித் தறுவாயில் ஆன்மீக அறிவே கை கொடுக்கும்.

கவாமி முகாமைத்துவத்தைப் பற்றி, முகாமைத்துவம் என்ற ஆங்கிலப் பதத்திலுள்ள (MANAGEMENT) ஒவ்வொரு எழுத்தையும் எடுத்து விளக்கம் கொடுத்துள்ளார்.

M - Man Management

எம்மை முகாமைத்துவப் படுத்த வேண்டும். ஆசைக்கு வரம்பு வைத்தல் முக்கியமானது. தேவையற்ற பொருட்களை இறக்குமதி செய்து நுகர்வை அதிகரித்து குடும்பப் பொருளாதாரம், நாட்டுப் பொருளாதாரத் தை பாழாக்குகின்றோம். மனதைச் சீர் செய்ய வேண்டும். எண்ணம், சொல், செயலின் ஒருமையும் இதனுள் அடங்கும்.

A - Awareness of Atma

சாதாரன நனவு நிலையிலும் பார்க்க ஜம்புலன்களுக்கும் அப்பாற்பட்ட நிலையே விழிப்பு நிலையாகும். ஆத்மாவைப் பற்றிய விழிப்பு நிலை இருந்தால் தான் உலகில் நாம் திறமையாகச் செயற்படலாம். மனிதரிடை

உறவுகளும், தொடர்பாடலும் திறமையாக இருக்கும்.

N - Nature of Nations:

ஒவ்வொரு தேசத்திற்கும் அதற்குரிய இயல்பு என்று ஒன்றுண்டு. பாரத தேசத்தில் ஒழுக்கம், தர்மம் ஆகியன இயல்பானது. முதல் மூன்று எழுத்துக்களும் சேர்ந்ததே மனிதன். Man

A-Aspect of Environment

எங்களுடைய சூழல், சீதோஷ்ணத்திற்கு ஏற்றதாக தொழில் விருத்தியில் செயற்பட வேண்டும். இச் சூழல் மனிதனுடைய நற்பன்புகளையும் விருத்தி செய்ய வேண்டும்.

G - Guidelines of Goodness

சயலாபம் முக்கியம். எங்கிருந்து நல்ல வழி காட்டல்கள் எழும்? மனச்சாட்சியிலிருந்து தான் எழும், சுயமென்பது ஆத் மா அல்லது இதயத்தைக் குறிக்கின்றது. சரி எது? பிழை எது? நல்லது எது? கெட்டது எது? ஒருவனுக்குத் தான் பயனுள்ளதா என்ற பகுத்தறிவு மனச்சாட்சியில் இருந்துதான் எழும்.

E - Ethos

எமது வரலாறு அதாவது பெரிய மகான்களின் வாழ்க்கை வரலாறு, சமூகத்தின் வரலாறு, தேசத்தின் வரலாறு என்பவை இதில் அடங்கும். நல்லவர்களைப் பின் பற்றினால் எமது வாழ்வும் மேன்மையானதாக இருக்கும். இதில் பண்பாண்மை அடங்கும்.

R - Role of Rules

மூன்று கட்டுப்பாடுகளாவன். அதாவது தெய்வப் பிரீதி, பாபப் பீதி, சமூக நீதி ஆகியவற்றை உள்வாங்கி செயற்பட வேண்டும். கோட்பாடுகளை, சட்டத்திட்டங்களை

திரிவுபடுத்தாது கடைப் பிடிக்க வேண்டும். சந்தை நிலவரம் மாறினால் அதற்குக் காரணத்தை அறிய வேண்டும். பொருளின் தரம் மாறினால் சந்தை நிலவரமும் மாறும். தரத்தைக் குறைக்காவிடில் குழ்நிலை எப்படியாகிலும் பெருவீழ்ச்சி ஏற்படாது. சந்தை நிலவரம், தொழிலாளர்களின் நலம், மூலப் பொருட்களின் தரம் எல்லாவற்றையும் கவனிக்க வேண்டும். வேறு தேசங்களைப் பின்பற்றக் கூடாது. வியாபாரமும் இதய பூர்வமாக நடைபெற வேண்டும்.

நடைமுறை வியாபாரம்	ஆன்மீக அடிப்படையில் வியாபாரம்
1. ஆதாயமே நோக்காகும். சமுதாயம் அடகு வைக்கப்படுகிறது.	1. ஆதாயத் தையும் சமூக நலனையும் சமப்படுத்த வேண்டும்.
2. ஆசைகள் புலனிச்சை ஆகியவற்றை அதிகரித்தல். அளவுக்கு மிஞ்சிய நுகர்வு	2. ஆசைக்கு வரம்பு வைத்தல் நன்மையானதையே சந்தைப்படுத்தல்.
3. வேற்று நாட்டுக் கலாச்சாரத்தை சந்தைப் படுத்தல்	3. உள்நாட்டுக் கலாசாரத்தைப் பேணுதல்
4. போலியைப் பார்த்து பின் பற்றல்	4. உள்நாட்டுப் பொருட்களுக்கு மதிப்பளித்தல் உள்நாட்டு மூலப் பொருட்களை உபயோகித்தல்

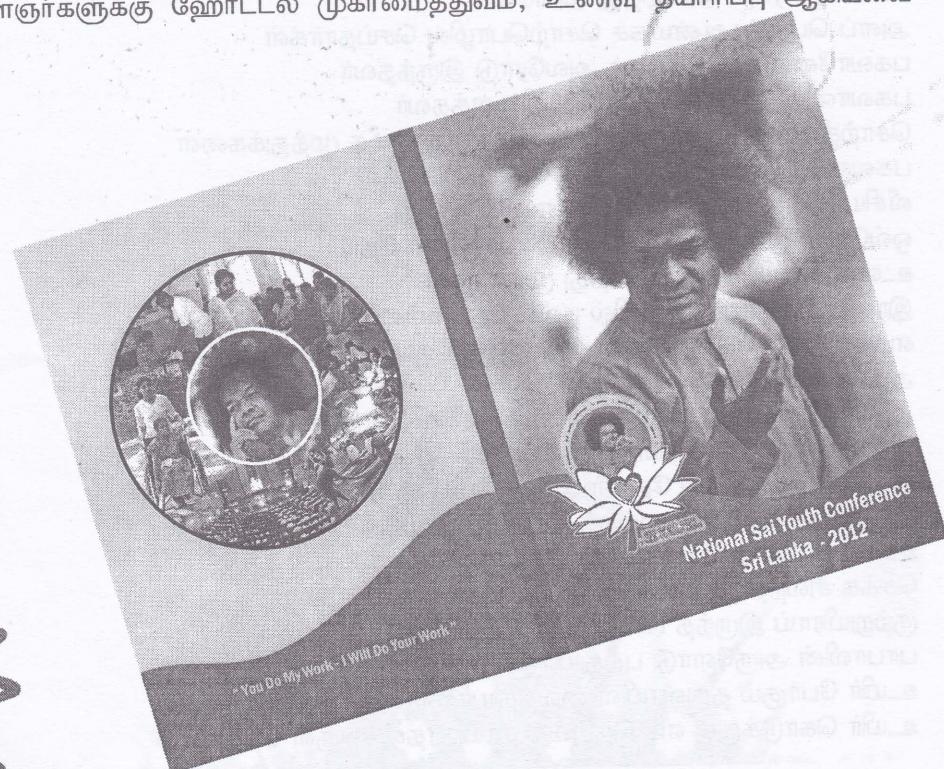
இப்போது மனித நேயம், மனித விழுமியம் என்பவை குன்றி விட்டவை. இந் நிலமை எல்லாத் துறைகளிலும் தொழில் வாய்ப்பு, கல்வி, உணவு, நீர், என்னென்று ஆகியவற்றில் காணப்படுகிறது. எங்களுக்கு தரப்பட்டுள்ள தனிநபர், குடும்பம், சமூகம், இனம், தேசம் ஆகியவற்றின் தர்மத்தை நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

மிதுன் அவர்கள் உரையின் முடிவில் சுவாமியின் சேவைத்திட்டங்கள் வீடியோவில் காட்டப்பட்டன.

ஜெய் சாயிராம்,

சகோதரர் மிதுன் ஜெயராமன் தாஜ் சமுத்திரா ஹோட்டலின் முதன்மை கணக்காளர்.

தொழிலற்ற சாயி இளைஞர்களுக்கு ஹோட்டல் முகாமைத்துவம், உணவு தயாரிப்பு ஆகியவை

அன்பினால் கீதுபம் நிறம்பியிருக்கும் அனைவருக்கும் சாயிராம்

நாகரீக போர்வையினால் நானிலங்கள் மாசுபட
சின்னத்திரையினால் சீர்கெட்டுப் போகும் வாழ்வுத்தனை
குடிபோதையினால் கும்மாளம் போடும் காலத்தில்
கைப்பேசி கலாச்சாரம் வளர்ந்து வரும் வேகத்தில்
நிறபோம் மனம்தளராது ஆண்மீக பாதையில் என
வேடிக்கை விளையாட்டுக்களில் மனங்களை விடாது
சீர்கெட்டுப் போகும் எங்கள் சமுதாயத்தை
பார்புகழ் வள்ளல் எங்கள் சாயிநாதனை
ஓம்கார நாதத்தோடு உள்மனதில் நிறுத்தி
அற்புதமாய் அளப்பெரும் சேவைகள் செய்து
மூன்று நாள் மாநாட்டை பெரும் பேரளவில் நடாத்தி
பாபாவின் அரவணைப்பில் பாபாவின் அரவணைப்புக்கு
ஆளாகிவிட்டார்கள் எம் இளைஞர்கள்

காரிருள் குழந்த ஈழத் திருநாட்டில்
பேரருள் கூடப்போகின்றது - என
நானிலம் போற்றும் நடமாடும் தெய்வமவன்
தேனைச் சொரிந்தும் திருநீறைச் சொரிந்தும்
பேரருள் தந்தான் யாழ் திருநாட்டிலே.

கண்கூடாக கண்டு மெய்சிலிர்த்து இருக்கையிலே
ஈழத்திருநாட்டில் இளைஞர் எல்லாம் ஒன்று கூடி
சாலச்சிறந்ததொரு மாநாட்டை நடத்தினர் - இதில்
மதவேறுபாடு இனவேறுபாடு ஒன்றுமில்லாமல்
குலம் என்றால் மனிதகுலம் மதம் என்றால் அன்பு மதம் - என
பாபா திருவாயால் மலர்ந்ததை
இம் மாநாட்டின் மூலமாக
விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி விட்டார்கள்.
பகவானின் அற்புதக் குழந்தைகள்

முதல் நாள் விழாவிலே
எல்லோரையும் அழைத்து அங்கே
அளப் பெரும் ஆண்மீகச் சொற்பொழிவு செய்தார்கள்
பகவானோடு வாழ்ந்தவர் அவரோடு இருந்தவர்
பகவானின் அருளில் மூத்திகித் திளைத்தவர்
சொற்றிறனோடு அள்ளித்தெளித்தார் ஆண்மீக முத்துக்களை
பகவான் கிருபை பெற்ற திரு ரெட்டி அவர்கள்
வீசிய முத்துக்களை மாலையாய் கோர்த்து
ஒவ்வோர் முத்துக்களிலும் உட்பொருளை தேடி
உள்ளம் பூரிப்பில் திளைத்து முடியுமுன்
இரண்டாம் நாள் நிகழ்வில் நல்லவரா வல்லவரா
எமக்கு எவர் தேவையென இராமன் இராவணன் தொட்டு
ஆபிரகாம் லிங்கன் வரை
அலசி ஆராய்ந்து அமர்க்களப் படுத்தி விட்டார்கள்
அன்னன் புகேந்திரன் ஆதரவோடு
திளைத்து தெளிந்து தேனீர் அருந்திய பின்
அடுத்த மழையிலே மூழ்கத் தயாரானோம்
உள்ளத்தின் ஒளி முகத்தில் பிரதிபலிக்க
செக்க சிவந்த திருமேனி கொண்டவன்
குற்றுயிராய் இருந்த பிள்ளை
பாபாவின் அருளோடு புதுயிர் பெற்று
உயிர் போகும் தறுவாயில் வைத்தியர்கள் கைவிடவே
உயிர் கொடுக்கும் எம் தெய்வம் சாயிநாதன் அருள் பெற்ற

அவர் பாதத்தில் தவழ்ந்து வளர்ந்தே வந்த
 அற்புத இளைஞர் விவேகானந்தா
 ஆன்மீக சொற்பொழிவால்
 உள்ளம் உருகி உயிர் நாடிகள் துடிதுடிக்க
 உசுப்பி விட்டார் எம் நாடி நரம்புகளை
 எட்டு மணி நேரம் அசையாது இருந்து கொண்டு
 எண்ணிப் பார்த்தோம் பாபாவின் அற்புதங்களை
 உள்ளம் உருகி உணர்ச்சிகள் பொங்கி மெய் சிலிரத்து
 வந்ததையா கண்ணீர் வெள்ளம்
 மூன்று நாள் போதாதென புலம்பியவர்கள் உண்டு
 இன்னும் பேசமாட்டாரா என ஏங்கியவரும் உண்டு
 இத்தனைக்கும் காரணம் பகவான்
 அருள்பெற்ற பிள்ளைகளாம் இளைஞர்கள்

குற்றுயிராய் இருந்த நாமும் இச் சொற்பொழிவு கேட்டு
 ஆன்மீகத்தில் புத்துயிர் பெற்று விட்டோம்.
 மாணவ மணிகள் மறுமலர்ச்சி அடைந்து விட்டார்கள்.

மூன்றாம் நாள் நிகழ்வில் சுவாமிக்கு பிடித்த சுந்தரமான விடயம்
 சேவைகள் செய்து வேதனைகள் போக்குவது
 தீரண்டே சென்றனர் இளைஞர் அணியினர்
 தேர்ந்தே எடுத்தார்கள் மூன்று கிராமம்
 நீர் இன்றி வாழும் செடிகளைப் போல்
 முகம் வாடியே இருக்கும் மக்களைக் கண்டார்கள்
 கூட்டிப் பெருக்கி குப்பைகளை அகற்றி
 நீர் தெளித்து நிலமதை செம்மையாக்கி
 தேவைக்கேற்ற பொருளும் கொடுத்து
 தாமே சமைத்து உணவும் கொடுத்தார்கள்
 கூடிக் கூடி குழந்தைகளை தூக்கி
 கொஞ்சி மகிழ்ந்து இனிப்புகள் கொடுத்து
 சிறு பள்ளிப்பருவ பிள்ளைகளை அழைத்து
 சொல்லிக் கொடுத்தார் சாயிராம் என்று
 மக்களின் முகங்களில் ஆண்தம் பரவவே
 பாபா அனுப்பி வைத்தார் இளைஞர்களை
 இம் மாநாட்டில் இளைஞர் அணிக்கு
 ஒத்தாசை செய்த உத்தமர் அனைவர்க்கும்
 பாபா பக்கபலமாய் இருப்பது உறுதி

மாநாடு முடிவில் மாற்றங்கள் கண்டோம்
 இளைஞர் மத்தியில் ஆன்மீக மாற்றம்
 பகவான் அருளால் அது வளர்ந்துவிட வேண்டும்
 போதனைகள் கேட்டு வேதனைகள் நீங்கி
 புத்துயிர் பெற்று புது மனிதனாக
 நித்தமும் பாபா நினைவோடு வாழ
 அன்பைச் சொரியும் அருட்பெரும் சோதியே
 இன்னும் இறையருள் பெருகிட வேண்டுமே
 இரு கரம் கூப்பி இரந்து வேண்டி
 நற்பணி செய்த இளைஞர் அணிக்கு
 அன்புடன் பாபா அருளை அள்ளிக் கொடுக்க வேண்டுமென
 இன்புமுடன் கேட்கிறேன்.

ஜெய் சாயிராம்
 ந.சதாசிவம்
 சாயி மந்திர்
 பரந்தித்துறை

பாக்டர். நடரங்காத் ரெட்டி அவர்கள் 12.07.2012 அன்று மாலை 4.00 மணிக்கு யாழ். இந்து மகளிரி கல்லூரி மண்பத்தில் நிகழ்த்திய பகிராம்க ஆஸ்மக உரை

மதிப்பிற்கும் அன்புக்கும் உரிய டாக்டர். நடரங்காத் ரெட்டி அவர்களை வரவேற்று உரையாற்றிய பின் அவர் தனது உரையை ஆங்கிலத்தில் நிகழ்த்தினார். இதன் தமிழாக்கம் கீழே பிரசுரிக்கப்படுகிறது (ஆர்)

எங்கும் வியாபித்திருக்கின்ற அன்பு மயமான பகவான் ஸ்ததிய சாயி பாபாவின் கமலப் பாதங்களில் எனது அன்பு, மரியாதை, நன்றி கலந்த சமர்ப்பணங்கள்.

மேன்மை மிக்க பெரியோர்களே, சகோதர சகோதரிகளே, சக பக்தர்களே அனை வருக்கும் எனது அன்பான சாயிராம்!

நான் உங்களுக்கும் பகவானுக்கும் நன்றியடையவனானேன். இந்தச் சிறப்பான நிகழ்வை பஜனை, அறிமுகம் ஒழுங்கு செய்த தொண்டாக்ஞக்கு எனது பாராட்டுக்கள் உரித்தாகுக. இச் செயல்கள் அனைத்தையும் பகவானுக்கே அர்ப்பணிக்கின்றேன்.

கடவுளின் பெருமையை மனதால் கிரகிக கவும் முடியாது. சொல்லால் வர்ணிக்கவும் முடியாது. நான் மண்பத்திற்குள் வரும் போது மேலேயுள்ள வாசகத்தைக் கவனித்தேன். “சரஸ்வதி தேவி நான் இங்கே வாசகம் செய்கிறேன்” என்பதுதான் அந்த வாக்கியம். சரஸ்வதி தேவியே இந்த பூலோகத்தை கடதாசியாகவும், சமுத்திரத்தை மையாகவும் பாவித்து எழுதினாலும் கடவுளின் பெருமையை முழுமையாக வர்ணிக்க முடியாது. நான் எவ்வாறு அதைச் செய்ய முயல்ளாம். ஒரு சமயம் என்னிடம் சுவாமி எனது பெருமையை நீ விளங்கிக் கொள்ள முடியாது. ஆனால் என் அன்பை அனுபவித்துள்ளாய். அதை மற்றவர்களுக்குக் கொடுத்து விரிவடையச் செய்ய வேண்டும்” என்று கூறினார்.

கடவுள் நாமம், ரூபம், குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர். அவருடைய அளப்பெருங்கருணையினால் நாமம், ரூபம் எடுத்து எங்கள் மத்தியிலே வருவது நாம் எவ்வாறு கடவுளையும் ஏனைய மக்களையும் நேசிக்க வேண்டுமென்று எமக்கு கற்பிப்பதற்காகவேயாகும். அவர் யேசு பிரான், புத்தா பெருமான், இராமர், கிருஸ்னரா கவும், தற்காலத்தில் சத்திய சாயி பாபாவாகவும் வந்துள்ளார். சகல நாமங்களும், ரூபங்களும் அவரையே சார் ந தன் பின் வரும் நிகழ்வென்றை சாயி இலக்கியத்திலிருந்து கூறுகின்றேன். ஒரு முறை சுவாமி

அமிர்தானந்தா பகவானின் தரிசனத்திற்காக பிரசாந்தி நிலையத்திற்கு வந்துள்ளார். பகவான் அவரை அன்பாக அமுதம் என்று அழைத்தார். அமுதம் என்று தான் அந்த மகானின் குரு அழைப்பார். அமிர்தானந்தா பிரசாந்தி நிலையத்திற்கு வந்த போது அவருக்கு 85 வயதாகும். சுவாமி அவரிடம் “ 7 வயதாக இருக்கும் போது என்ன செய்தீர்” என்று கேட்கத் தான் கணபதி மோமம் 41 நாட்களாகச் செய்தேன் என்று கூறினார். “அந்த மோமத்தின் முடிவில் என்ன கிடைக்கும்” என்று பகவான் கேட்க “கணேசப் பெருமானின் தரிசனம் கிடைக்க வேண்டும்” என்று மகான் கூறினார். சுவாமி கிடைத்ததா? என்று கேட்கக் கிடைக்க வில்லைஎன்று பதிலளித்தார். அப்போது சுவாமி “வேத நூல்கள் ஒரு போதும் பிழை போவதில்லை, என்னை உற்றுப் பார்” என்று கூறினார். அப்போது அம் மகானுக்கு கணேசப் பெருமானின் தரிசனம் கிடைத்தது. மகான் பரவச நிலையை அடைந்தார். மூன்று நாட்கள் நீர் ஆகாரம் இல்லாதிருந்தார். நாம் செய்யும் சாதனைகள் எல்லாம் பிரபஞ்சத் தில் பதியப்பட்டு ஏதோ ஒரு நாள் அதன் விளைவு கிடைக்கும்.

சுவாமி அன்பின் அவதாரமே. ஒருவர் சுவாமி வர்ணிக்கப்பட முடியாத அன்புருவம் என்று கூறினார். இன்னொருவர் அவர் சமுத்திரத்தைப் போல அன்பானவர் என்றார். உடனே சுவாமி அவரைப் பார் தது “சமுத்திரத்திற்கு வரையறையுண்டு. எனக்கு வரையறையே இல்லை” என்று திருத்தினார்.

2010 ஆம் ஆண்டு ஹெயித்தி தீவில் பூகமபம் நிகழ்ந்தது. பலர் மாண்டனர். சத்திய சாயி நிறுவனத் தொண்டர்கள் நிவாரணப் பொருட்களுடன் அங்கு விரைந்தார்கள். இடிபாடுகளுக்குள்வயதான முதாட்டி “சகாயா அசகாய நம:” என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். ஏதோ ஒரு சிறிய துவாரத்தினுடைக்கையை வெளியே நீட்டினார். உடனே தொண்டர்கள் அவரை மீட்டெடுத்தனர். பல மைல்களுக்கு கப்பால் பிரசாந்தி நிலையத்தில் இருந்தாலும் சுவாமி இம் முதாட்டி யைக் காப்பாற்றி யுள்ளார்.

இதே போல 2011 ஆம் ஆண்டு யப்பானில் பூகம்பத

துடன் சனாமிக் கடல் கொந்தளிப்பும் ஏற் பட்டது. பலர் மாண்ட னர் பெரிய அழிவு ஏற்பட்டது. சத்திய சாயித் தொண்டர்கள் உதவிக் கரம் நீட்டி உடனே சென் றார் கள். அங் கே எல்லாவற்றையும் இழந்த ஒரு பெண்மனிக்கு நிவாரணப் பொருள் கொடுத்த போது ஏற்க மறுத்தார். தனக்கு உதவி யொன்றும் தேவையில்லையென்று விரக்தி யுடன் கூறினார். சேவாதளத் தொண்டர்கள், அவருக்கு சுவாமியினுடைய ஒரு சிறு படத்தைக் கொடுத்து அவரிடம் பிரார்த்தனை செய்தால் அவர் உதவுவார் என்று சொல்லி விட்டுச் சென்றார்கள். தன்னைவிட்டு இறந்து போன தாயாரின் உடம்பைத் தானும் காணவேண்டு மென்பதே அவரின் பிரார்த்தனையாக இருந்தது. எவ்வளவோ உடல்களுக்கும் இடிபாடுகளுக்கு மத்தியில் தாயின் உடலைக் காண்பது அரிது. ஆனால் அடுத்த நாள் இறந்த உடல்கள் கரை ஒதுங்கிய போது தாயாரின் உடலும் அங்கே இருந்ததைக் கண்டார். அவருக்கு எவ்வளவோ திருப்தி. சாயி தொண்டர்களிடம் சுவாமி தனக்கு உதவி விட்டார் எனக் கூறினார்.

எங்கிருந்தாலும், அவரை அழைத்தால் அவர் தென் படுவார். அவர் மனிதரை மாத்திரமின்றி மிருகங்களையும், உயிரில்லாப் பொருட்களையும் நேசித்தார். அவர் தன்னைச் சுற்றி யானை, பல மான்கள், மற்றும் பறவைகளை வளர்த்தார். அவரிடம் ஒரு யானை “சாயி கீதா” என்ற ஒன்று இருந்தது. இருவருக்குமிடையே அளவில்லா அன்பு. ஒரு முறை சுவாமியுடன் நானும் காரில் விசேட வைத்தியசாலை யிலிருந்து ஆச்சிரமத்தை நோக்கி வந்தோம். இடையில் சுவாமி “எனது சாயி கீதா நான் தெருவில் போய்க் கொண்டிருப்பதை அறிந்து விடும்” என்றார். அவர் சொன்னபடியே கார் சாயி கீதா நிற்கும் இடத்தால் போகும் பொழுது அது பிளிறியது. அதற்கு சுவாமியிடம் அளவில்லா அன்பு. ஒருமுறை சங்கிலிப் பிணைப்புக் களை அறுத்துக் கொண்டு 180 கிலோ மீட்டர் தூரத்திலுள்ள சுவாமியின் ஆச்சிரமத்தைச் சென்றடைந்தது. சுவாமி பிரசாந்தி நிலையத்தை விட்டு பெங் களுரிலுள்ள வைற் பீலட் ஆச்சிரமத்திற்கு செல்லும் போதெல்லாம் கண்ணர் விடும்: ஒரு பக்தன் சாயி கீதாவின்

அடுத்த பிறப்பு எதுவாயிருக்கும் என்று கேட்டதற்கு, அதற்கு பிறப்பி ல்லை என்று சொன்னார் சுவாமி.

15 வருடங்களுக்கு

முன்பு ஏகாதசி தினத்தன்று சுவாமி யுடன் தங்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத் தது. அங்கே ஒரு நாள் தரிசனத் திற்குப் பின்பு சுவாமி தனது அறைக்குப் போய் விட்டார். பின்பு அவர் மாலை நேர தரிசனம் வரை அங்கேயே இருப்பார். காத்திராப் பிரகாரம், அவர் சிறிது நேரத்தில் கீழே வந்து ஒரு வயதான மானிடம் சென்றார். மான் அவரின் மடியில் தலையை வைத்துத் தனது கடைசி முச்சை விட்டது. சுவாமி அதற்கு விடுதலை கொடுத்ததாகச் சொன்னார்.

அனைத்திலும் சுவாமி வியாபித் திருக்கிறார். ஒரு முறை சுவாமி வறியவர்களுக்கு தான் தெரிந்தெடுத்த சேலைகள் அன்பளிப்பாகக் கொடுத்தார். சில சேலைகளை எடுக்காமல் அறையில் விட்டு விட்டார். அவ்வளவு தரமில்லையென்ற காரணம். அந்த அறையில் இறந்த பக்தன் டாக்டர். ஜோன் ஹிஸ்லப் அச் சேலைகள் நனைந்திருப்பதை அவதானித்தார். சுவாமி யிடம் எப்படிச் சேலைகள் நனைந்தன என்று கேட்டார். சுவாமி “அவை தாங்களும் பகவானின் சேவையில் பங்குபற்ற முடியவில்லையே என்று கண்ணீர் வடிக்கி ன்றன” என்று கூறினார். அனைத்துமே விழிப்புனர் வுதான். இதே போல இராம அவதாரத்தின் போது கிரிதாரி மலை தன்னை இராமபிரான் உபயோகிக்க வில்லை என்று கவலைப்பட்டது. இராமர் தனது அடுத்த அவதாரத்தில் உபயோகிப்பேன் என்று வாக்குறுதி கொடுத்தார். அதுதான் கிருஸ்ன அவதாரத்தில் அவரால் தூக்கப்பட்ட கோவர்த்தன மலை. சுவாமி எங்கும் நிறைந்திருக்கிறார் என்பதை இந் நிகழ்வுகள் காட்டுகின்றன.

ஒருமுறை பிரசாந்தி நிலையத்தில் உள்ள எனது பூஜை அறையில் பெரிய பல்லி சுவரில் ஓடியது. எனது மகஞுக்குப் பல்லியைக் கண்டால் பயம். ஆட்களைக் கூப்பிட்டு அதை மெல்ல பிடித்து வெளியே கொண்டு போய் விடச் செய்தேன். ஆனால் அது திரும்பவும் வந்து விட்டது. இதை நான் சுவாமிக்கு கூறிய போது “பல்லியும் உனது குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது” என்று சுவாமி கூறினார்.

கடிதம் ஒன்று ஒருவரிடம் கிடைக்க வேண்டுமாயின் அவரின் விலாசமும், அதற்குரிய முத்திரையும் ஒட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். இதே போல கடவுளுடன் தொடர்பை ஏற்படுத்துவதற்கு பொறுமையும், நம்பிக்கையும் வேண்டும். சீரடி சாயி பாபா தனது பக்தர்களிடமிருந்து இரண்டைத் தட்சணை யாகக் கேட்பதுண்டு. அவையாவன. சிரத்தை (அசையாத நம்பிக்கை) மற்றுது சபுரி

(பொறுமை) என்பவையேயாகும். எமது ஆண்மீகப் பயணத்தில் சந்தேகம் அசையாத நம்பிக்கைக்கு விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும். இந்த விசுவாசம் முச்சாக மாற வேண்டும். நம்பிக்கையில்லையேல் இழப்புத்தான் ஏற்படும் முழுமையான நம்பிக்கைக்கு ஆண்டவனின் கிருபை வேண்டும். பெரிய மகான்களும் சில சமயங்களில் நம்பிக்கையைக் கைவிட்டுள்ளார்கள். இயேசு பிரான் போர் வீரர்களால் பிடிக்கப் படும் நேரத்தில் அவருடன் இருந்த சீடர்கள் நம்பிக்கை இழந்தார்கள். பீட்டர் மூன்று தடவை இயேசுவை நிராகரித்தார். உயிர் மீட்டெழுந்ததும் சீடர் தோமஸ் சந்தேகப் பட்டார். பகவானுடைய பக்தன் பேராசிரியர் கஸ்தூரிக்கும் இது ஏற்பட்டது. ஒரு முறை திறந்த வெளியில் சுவாமி அருளூரை நிகழ்த்திக் கொண்டிருக்கும் பொழுது கரு முகில்கள் கூடின. மழை பெய்யும் போல் இருந்தது. பேராசிரியர் கஸ்தூரி பகவானால் ஐம்பூதங்களையும் கட்டுப்படுத்த முடியும். பயமின்றி அமைதியாக இருங்கள் மழை பெய்யாது என்று அறிவித்தார். சுவாமி மழையை அருளூரை முடியும் வரை நிறுத்தினார். சுவாமி அப்போது “கஸ்தூரி சுவாமியால் மழையை நிறுத்த முடியும் என்று அறிவித்தாலும் உங்களுக்கு நம்பிக்கையில்லை. நிறுத்தும்படி எனக்குப் பிரார்த்தனை செய்தார்” என்று கூறினார். முழுமையான நம் பிக்கை இருப்பதற்கு ஆண்டவனின் கிருபை வேண்டும்.

தரிசனத்தின் போது ஒருமுறை, தென் ஆபிரிக்காவிலிருந்து வந்த பக்தன் ஒருவர் பாடிக் கொண்டே இருந்தார். சுவாமி முன்னால் நின்று “எய் பிஜி” (Heyfiji) என்று கூப்பிட்டார். அவர் தான் அந்நாட்டிலிருந்து வரவில்லை என்று சொல்லவில்லை பேசாதிருந்தார். சுவாமி சென்ற பின் அவரை ஏன் திருத்தவில்லை யென்று கேட்ட போது சுவாமி சொன்ன போது “சுவாமி எப் போதும் சரியானதைச் சொல்லுவார். ஒரு வேளை நான் முன்னர் பிஜியில் பிறந்திருக்கலாம் அல்லது இனி மேல் பிறக்கலாம்” என்று சொன்னார். அவருடைய அசையாத நம்பிக்கையை நான் மெச்சினேன். எனக்குத் தெரிந்த இன்னொரு பக்தன் பொறியியலாளர். அவருக்கு இரண்டுமாதமாக இருமல் இருந்தது. எக்ஸ்ரே எடுத்துப் பார்த்தால் அங்கே நுரையீரலில் கட்டி இருப்பதாகத் தெரிந்தது. சுவாமி சொன்னால் தான் எந்தவித சிகிச்சைக்கும் உட்படுவேன் என்று சொல்லி வைத்தியர்களில் வைத்தியரான சாயியைப் பிரார்த்தித்தார். நடக்க முடியாமல் இளைப்பும் வந்து விட்டது. ஆனாலும் இரண்டு மாதங்களில் அவரின் நிலமையை சீரடையத் தொடங்கி நல்ல சுகத்தை அடைந்தார். அப்போது சிலர் இன்னொரு எக்ஸ்ரே எடுத்துப்

பார்க்கக் கூடாதா என்று கேட்டதற்கு “ஏன் பார்க்க வேண்டும். அவருக்கு எல்லாம் தெரியும்” என்று அசையாத நம்பிக்கையுடன் கூறினார். அவர் மேலும் 20 வருடங்கள் உயிர் வாழ்ந்தார்.

எங்களிடம் அன்பிருக்க வேண்டும். அதை நாம் அனுபவிக்க வேண்டும். சந்திரனைப் பார்ப்பதற்கு சந்திர ஓளி மூலமே பார்க்கலாம். அதே போல அன்பான கடவுளை அனுபவமாக்குவதற்கும் அன்பையே கையாள வேண்டும். இதைத் தான் சுவாமி எல்லோரையும் நேசி. எல்லோருக்கும் சேவை செய்” என்று பலதடவை கூறியுள்ளார். இப்பொழுது இப்படியான சேவையை சாயி நிறுவனங்கள் 146 நாடுகளில் மேற்கொண்டுள்ளன. சேவையை மிகவும் பணிவுடன் செய்ய வேண்டும். கடவுளே இதை எமக்குச் செய்து காட்டியுள்ளார்.

- இயேசு பிரான் தனது சீடர்களின் காலைக் கழுவியுள்ளார்.
- தர்மராஜா நடத்திய யாகத்தின் போது கிருஸ்ன பகவான் எச்சில் இலைகளை அகற்றும் பணியில் ஈடுபட்டார்.
- ஒரு முறை பங்களூரில் நடந்த அகண்ட பஜனையின் போது சுவாமி தீவிரமாகச் செய்யப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார். பக்தர்களின் பாதனிகளை ஒழுங்காக வைத்துக் கொண்டிருந்தார்.
- இன்னொரு சந்தர்ப்பத்தில் நோயற்ற பக்தனின் கால்களைப் பிடித்துக் கொடுத்தார்

கடவுள் அன்பு மயமானாலும், பக்தர்களைக் கடுமையான சோதனைக்கு உள்ளாக்குவார். அசையாத நம்பிக்கையுடன் எதிர் கொள்ள வேண்டும்.

ஒரு முறை ஒரு பக்தன் சுவாமி யிடம், சுவாமியைப் பற்றி சிலர் வெளியே பல இடங்களில் அவதாராகப் பேசுகிறார்கள் என்று கூறினார். சுவாமி

அதற்கு “நீ என்ன உண்ணுடைய பூஜை அறையில் மட்டுமே ஞாபகம் வைக்கின்றாய். அவர்களோ என்னைப் பல இடங்களில் விமர்சித்து, எனதுபெயரை எங்கும் பரப்புகிறார்கள். அவர்களும் இதனால் எனக்குச் சேவை செய்கிறார்கள்” என்று கூறினார்.

உலகத்தைத் திருப்தி செய்ய முடியாது. உனது மனச்சாட்சியைத் திருப்தி செய். உலகத் திற்கு செவி மடுத் தால், தகப்பனும் மகனும் கழுத்தையைத் தூக்கிக் கொண்டு நடந்தது போலாகி விடும்.

உங்கள் அனைவருக்கும் பேரன்பும் அமைதியும் பகவானால் தரப்பட்டு ஆசீர்வதிக்கப்படுவீர்கள்.

ஜெய் சாயிராம்

இதன் பின் சபையிட மிருந்து வந்த கேள்விகள் சிலவற்றிற்குப் பதிலளித்தார்.

கேள்வி:
பிரேரம் சாயி அவதாரம் எப்போது நிகழும்?

பதில்:
வீரடி சாயி அவதாரத்தின் போது தான் 1918 இல் மகாசமாதியடைந் து எட்டு வருடங்களின் பின் பு அவதரிப்பேன் என்று கூறி, சத்திய சாயி பாபாவாக அவதரித்தார். பலர் பல பதில்கள் தருவார்கள். அதனால் மனதைக் குழப்பக்கூடாது. நாங்கள் பகவானின்

போதனைகளின் படி வாழ வேண்டும். நான் ஒருமுறை கவாமியின் காலகளை பிடித்து விட்டுக் கொண்டிருக்கும் போது, இதே சந்தர்ப்பத்தை அடுத்த அவதாரத்தின் போதும் தர வேண்டுமென்று கேட்டேன். அதற்கு கவாமி, “எனது போதனைகளில் ஆழமாகப் போய் ஏனையோருக்கும் போதிக்க வேண்டும்” என்று கூறியுள்ளார்.

கேள்வி:

96 வயது வர முன்னர் ஏன் மகா சமாதியடைந்தார்?

பதில்: கவாமி தான் தனது பிறப்பையும் சமாதியையும் நிர்ணயிப்பார். சிலர் சந்திர கலண்டரின்படி 96 வயதடைந்து விட்டாரெனக் கூறுகின்றார்கள். கவாமி “தனது பெருமையை, செயல்களை ஒருவராலும் விளங்க முடியாது. என்ன ஆராய வேண்டாம். அன்பை வெளிப்படுத்தவும்” என்று கூறினார்.

கேள்வி:

கவாமி மீது நம்பிக்கை வைத்தவர்களையே கவாமி சோதிக்கின்றார் ஏன்?

பதில்:

கவாமி தனக்கு பக்தர்களைச் சோதிப்பது ஒரு ருசியே என்று ஆங்கிலத்தில் Test is my taste என்று கூறியுள்ளார். எங்களுக்கு test என்றால் அவருக்கு rest . தங்கத்தை நல்ல நடைகளாக்குவதற்கு உருக்கி அடித்துத் தான் ஆக வேண்டும். எங்களை மேம்படுத்தலே அந்த அடி, காய்ச்சதல் எல்லாம். ஆகவே சோதனைகளை எதிர் கொண்டு வெற்றி கொள்வோம். சோதனைகள் முடிந்ததும் பரவச நிலையே ஏற்படும். மீராபாய், தியாகராஜர் எவ்வளவு துன்பங்களை எதிர் நோக்கினார்கள். அவர்கள் துவளாவில்லை.

கேள்வி:

கவாமியிடம் கடைசிக் காலத்தில் அதி தீவிர சிகிச்சைப் பிரிவில் சேவை ஆற்றும் வாய் ப்பைப் பெற்றீர்கள். அப்போதிருந்தே உங்கள் உணர்வுகள் என்னாங்கள் பற்றிச் சொல்லீர்களா?

பதில்:

அவருக்கு அக் கட்டத்தில் சேவை செய்யக் கிடைத்தது என்பாக்கியம். எவ்வாறு தேகாபிமானத்திலிருந்து விடுபட வேண்டுமென்று எங்களுக்குக் காட்டிக் கொடுத்தார். அவர் வேதனைப் படுவதாகக் காட்டவேயில்லை. அவர் “நடப்பவையெல்லாம் உடம்பிற்கே நானே ஆனந்தத்தில் இருக்கிறேன்” என்ற மனப்பாங்கை வெளிப்படுத்தினார்.

இரண்டு வருடங்களுக்கு முன்பிருந்தே அவரது தேகநிலை படிப்படியாகக் குறைந்து வந்தது. “நீங்கள் எத்தனையோ பேரைக் குணமாக்கி உள்ளீர்கள். ஏன் உங்களின் உடலைக் குணமாக்க முடியாதா? என்று கவாமியிடம் கேட்டேன். கவாமி “என் போதனைகளை ஒருவரும் பின் பற்றுவதில்லை. தேகாபிமானத்தை விட முயற்சி எடுக்கிறார்களில்லை. ஆகவே தான் நான் தேகம் அல்ல தேகி என்பதைக் காட்டவே சுகயீனங்களை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளேன்” என்றார். சாயி தத்துவத்தை நேசியுங்கள்.

மங்கலாராத்தியுடன் நிகழ்வு நிறைவடைந்தது.

ஜெய் சாயிராம்

பாக்டரி. நடராஜனாத் ரெட்டி அவர்கள் 08.07.2012 அன்று கொழும்பு பானிஸ் மினோசில் நடந்த தேசிய சுதநிய சாமிச் சபையின் கூட்டத்தில் வழங்கிய பொள் மாழிகள்

சுவாமியின் சங்கல்ப்பத்தினாலேயே நீங்கள் வந்துள்ளீர்கள். சுவாமியினால் அவரது பணியைச் செய்வதற்கு தேர்ந்தெடுக்கப் பட்டுள்ளீர்கள். தெய்வத்தின் கிருபையால் எமக்குக் கிடைத்த பெறுபேறுகள்:

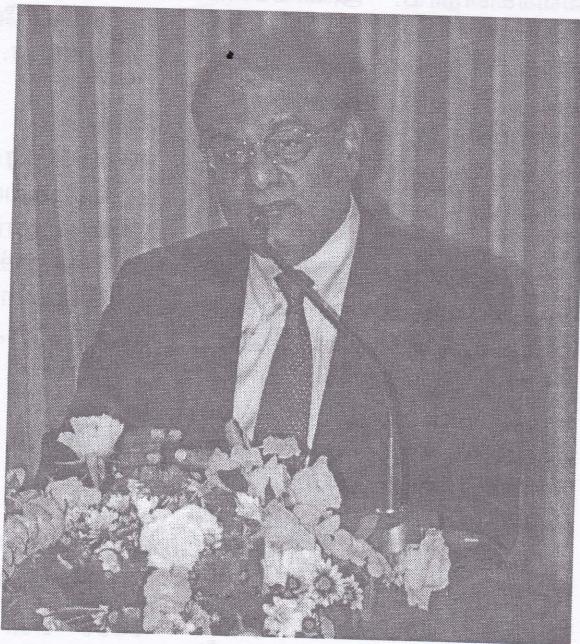
1. மனிதப் பிறவி. எங்களின் தெய்வீகத் தன் மைய உனர் வேண் டும். அழைக்கப்பட்டோர் அநேகர். ஆனால் தெரிந்தெடுக்கப்பட்டோர் சிலரே.
2. இறைவனை அடைய வேண்டுமென்ற ஆவல்.
3. பெரிய ஆன்மீக மகானின் நெருக்கம். பெரிய ஆன்மீக மகான்களே பகவானைப் பூரண அவதாரர் எனக் கூறியுள்ளார்கள்.
4. அவரின் பணியில் பங்கேற்கும் வாய்ப்பு. சார்ஸ்ஸ் பென் என்பவருக்கு சுவாமி எழுதிய கடிதத்தில் - அவரின் தரிசனம் எங்கள் மூலமாகப் பாய வேண்டும். ஆனவம் எப்போது ஆரம்பிக்கின்றதோ அப்போது எனது கிருபையும் நின்று விடும். பதவி என்னையும், உன்னையும் பிரிப்பதில்லை. ஆனவம் தான் பிரிக்கும். மிகவும் பணிவுடன் சேவையைச் செய். கடமையை அன்புடன் செய்யவும்.

மூன்று கட்டளைகளைப் பின்பற்ற வேண்டும்.

- 1) அசைவுணவை விடுதல்.
- 2) புகைத்தலை விடுதல்
- 3) மதுபானம் அருந்துதலை விடுதல்.

எனது பணியைச் செய்பவர்கள் அர்ஜூனனைப் போல மாறி விடுவார்கள். கிருஸ்ன பகவான் கீதையை அர்ஜூனனுக்குப் போதித்ததற்கான காரணங்கள் சில:

- 1) போரில் பங்கு பற்றப் பின்னின்றது. விளைவுகளைப் பற்றிச் சிந்தித் து பகுத்தறிவுத் தார்க்கத்தில் பிழை விட்டது. எல்லோருடைய நன்மையை மனதில் கொள்ளாமல் தன் வினையினால் விளையும் விளைவையே எண்ணியது.
- 2) செய்யும் காரியத்தில் மன ஒருமை செலுத்துவதில் விற்பனைன். சிறு விடயங்களையும் உன்னிப்பாக கவனிக்கும் திறன்.
- 3) கிருஸ்னர் மீது அசையாத நம்பிக்கை
- 4) கிருஸ்னனுக்கு அருகாமையிலிருப்பவனும்

அருமையானவனும் ஆகையால்.

சுவாமியின் அருளுரைகளும், எழுதிய வாஹினி தொடர் நூல்களுமே எங்களுக்குப் போதுமானவை. அதில் சுவாமியின் ஓவ்வொரு சம்பாஷணையும். ஓவ்வொரு அருளுரையும் வேதமாகும். எல்லாவற்றிலும் சிறந்த யோகம் பிரேம யோகமாகும்.

சுவாமியினுடைய கிருபையைப் பெறுவதற்கு இதை ஞாபகத்தில் வைத்திருக்கவும்.

எல்லாவற்றையும் கேள் - சொல்ல முற்படாதே
எல்லாவற்றையும் கொடு - ஒன்றையும் எடுக்காதே
எல்லோருக்கும் சேவை செய் - ஒன்றுமில்லாது கிரு
சகலதையும் பொறுத்துக் கொள் - ஒன்றும் செய்யமால் கிரு

சகிப்புத் தன்மை தான் இறை அருளைப் பெற முக்கியம். சுவாமி தேவை ஏற்பபடும் போதெல் ல்லாம் நேரடியாகத் தொடர்பு கொள்வார். இடைத் தரகர்கள் சொல்வதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டாம். இனி வருங்காலத்தில் சுவாமியின் பக்தர்களின் எண்ணிக்கை பெருகும்.

எம்மிடம் வந்தவர்கள் விட்டு விலகாதபடி எங்களிலுள்ள குறைகளை நிவரத்தி செய்ய வேண்டும். ஒற்றுமை இல் லா வி டி ல் கிருபையும் இராது.

ஜெய் சாயிராம்.

**டாக்டர். நஸ்ரந்திரநாத் ரெட்டி அவர்கள் 08.07.2012 அன்று கொழும்பில்
நிகழ்த்திய ஆஸ்மீக உரை**

பஜுணையின் பின்பு. வரவேற்பு உரை அதன் பின்பு அறிமுக உரை, இதனைத் தொடர்ந்து டாக்டர். ரெட்டி அவர்களின் உரை ஆரம்பமாகியது.

தன்னைப் புகழ்ந்து தனது பெருமையைப் பற்றிக் கூறிய அனைத்தையும் சுவாமியின் கமலப் பாதங் களில் பணிவுடன் அர்ப்பணித்தார்.

நாம் எப்போதும் சுவாமியை நோக்கிய வண்ணமே இருக்க வேண்டும். பேராசிரியர் கஸ்தூரி ஒரு சில நாட்கள் சுவாமியால் கவனிக்கப் படாதிருந்தார். ஏனென்றால் அவரை அறியாமலே சிறிது ஆணவும், தற்பெருமை தலை தூக்கியது. கஸ்தூரிக்கு ஏன் அப்படி நிகழ்ந்தது என்று பகவான் கூறிய பிறகு தான் அவருக்கு விளங்கியது.

மனிதன் - ஆணவும் = கடவுள்

புட்டபர்த்தியை ஆங்கிலத்தில் எழுதினால் அதிலேயே பெரிய உண்மை அடங்கியுள்ளது.

Puttaparthy = Put - Apart - I

நான் என்றதை அகற்ற வேண்டும். சுவாமியின் சங்கல்பப்பமின்றி அனுவும் அசையாது. அவர் தனது சங்கல்பத்தை வாபஸ் பெற்றாலும் ஒன்றும் அசையாது. ஒரு முறை ஒரு திறமையான பேச்சாளர் சுவாமியின் முன்பு பேசவேண்டுமென்று அவசரப்பட்டார். ஒவியாங்கியின் முன் சென்றதும் ஒரு சத்தமும் வெளியே வரவில்லை. சுவாமியின் கிருபையின் பின்பே அவரால் பேச முடிந்தது. தர்மம் குற்றும் போதெல்லாம் அதை ஸ்தாபிப்பதற்காக பகவான் யுகம் தோறும் மனித உருவும், நாமமும் எடுக்கின்றார். மிருக பலியிடும் காலத்தில் புத்த பெருமான் தோன்றினார். ஜெருசலம் நகரில் வணிகர்கள் நேர்மையற்ற விதத்தில் வியாபாரம் செய்ததைக் கண்டு பையனாயிருந்த யேசு பிரான் கொதித் தெழுந்தார். இப்போது மக்கள் எல்லாம்

wealth (செல்வம்) இற்குப் பின்னால்

ஓடுகிறார் கள். ஆஸ்மீக ரீதியில் www என்பது work (கடமை / தொழில்) worship (பிரார்த்தனை) wisdom (ஞானம்)

நடசத்திரங்கள் பலவானாலும் ஆகாயம் ஒன்றே. பன்மையில் ஒருமை காண வேண்டும். சுவாமி, 17.05.1964 அன்று நிகழ்த்திய அருளுரையில் தனது தன்மையைப் பற்றி ஒரளவு வெளிப்படுத்தியுள்ளார். எல்லா நாமங் களும் உருவுமூம் ஒன் றையே குறிக்கின்றன. டாக்டர். ஹில்லப் என்பவருக்கு சுவாமி கிருஸ்னராக காட்சி கொடுத்தார். வெங்கட்ராமன் என்பவருக்கு இராமராகவும், கலிபோர்னியா மாநிலத்திலிருந்து வந்த ஒருவருக்கு இயேசுவாகவும், தாய்லாந்து நாட்டில் இருந்து வந்தவருக்கு புத்த பெருமானாகவும் காட்சி கொடுத்துள்ளார். இதன் மேலாகச் சிலருக்கு விஸ்வரூபமும் காட்டியுள்ளார்.

அவர் -
எல்லாவற்றிலும் ஒன்றாயும்
ஒன்றே பலவாயும்
எல்லாம் எல்லாமாகவும்
எல்லாவற்றிலும் அப்பாலுமானவர்

அற்புதங்கள் எங்கும் நடந்து கொண்டே யிருக்கின்றன. சத்திர சிகிச்சை நிபுணர் ஒருவருக்கு முளையில் கட்டி இருப்பதாக பரிசோதனைகள் காட்டின. சுவாமியின் அருள் சுகமாக்கியது. பக்தர்களுக்கு அவர்களின் பிறந்த நாட்களில் ஆசீர்வாதமாக அறுகரிசி, பூக்கள் ஆகாயத்திலிருந்து விழுந்துள்ளன.

சுவாமி தான் மறைந்து விட்டதாக என்ன வேண்டாம் என்று பல பக்தர்களுக்கு காட்சி கொடுத்துச் சொல்லியுள்ளார். தன்னைப் பற்றி ஆராய்ச்சி செய்வதில் பயனில்லை என்றும் சொல்லியுள்ளார். தனது போதனை களைப் பின்பற்றவும் தனது அன்பை மற்றவர் களுடன் பகர்ந்து கொள்ளவும் சொல்கிறார். அன்பில்லாவிட்டால் சகல சாதனைகளும் வீணாகி விடும். இந்த அன்பு மனித விழுமியங்களாகப் பரிணமிக்க வேண்டும். உலகில் சம்பாதித்தவை எல்லாம் சூனியமே. ஆனால் கடவுளை முன் வைத்தால் அவை எவ்வளவோ மதிப்பில் உயர்ந்து விடும்.

உதாரணமாக 0 0 0 → 1 0 0 0 (1 - கடவுள்)

நியந்தனையற்றது அன்பு. அது எப்போதும் கொடுப்பதும் மன்னிப்பதுமாகும். அது தன்னல் தத்திற்கு முன்னுரிமை கொடுக்காது. கடவுள் க்குப் பின்பு ஏனையோருக்கும் முன்னுரிமை கொடுத்தே. தன்னைப் பற்றிச் சிந்திக்கும். இதனைப் பின்வருமாறு

JOY என்ற ஆங்கிலச் சொல்லிலும்

J-Jesus first ,கடவுள் முதல்
 O - Others Next ,ஏனையோர் அடுத்து
 Y- You last,நீ கடைசி

Sai என்ற பத்திலும்
 S-Swami first, சுவாமி முதல்
 A - All others next, ஏனையோர் அடுத்து
 I - i last நான் கடைசி
 என்று சுவாமி விளக்குவார்.

பக்தர்கள் பின் கூறப்படும் பூச்சிகளைப் போன்று மூவகையானவர்.

- சாணியில் சிலது அப்படியே மாண்டு போன
- இலையான் அழுக்கு நல்லது என்று பாராது எல்லாவற்றிலும் தங்கும்
- தேனீ தேனைத் தேடியே செயற்படும்.

சிலர் அக்கறையே இல்லாதவர்கள். சிலர் பகுதி நேர பக்தர்கள். சிலர் முழுநேர பக்தர்களென மூவகைப் படுத்தலாம். தீவிர சாதனை மன ஒருமைப்பாட்டுடன் செய்ய வேண்டும். “தீவிர மன ஒருமைப்பாட்டுடன் 11 செக் கன் என்னைத் தியாங்கித்தால் நான் தோன்றுவேன்.” எனச் சுவாமி கூறியுள்ளார்.

தன்னல நோக்கின்றி தூய மனப்பாங்கு தான் முக்கியம். ஒரு கதை பெரிய பணக் காரணுக்கு நான்கு மனைவிமார். அவர் வெளியூர் போய் வர ஆயத்தமாகும் வேளையில் மனைவிமாருடன் தொடர்பு கொண்டு என்ன கொண்டு வர வேண்டுமென்று கேட்டார்.

- ஒருத்தி விலையுயர்ந்த வாசனைப் பொரு ஞம், மருந்துகளும் கொண்டு வரச் சொன்னார்.
- மற்றவர் நல்ல நகைகளும்,
- மற்றவர் புத்தகங்களும் கொண்டுவர சொன்னார்.
- நான் காவது மனைவி அவர் சுகமே விரைவாகத் திரும்பி வந்தாலே போதும் என்று கூறினார்.

பணக்காரர் திரும்பியதும், பொருள் கேட்ட மனைவிமாருக்கு அவற்றைக் கொடுத்து விட்டு நான்காவது மனைவியுடன் போய் வாழ்ந்தார். ஏனைய மனைவிமார் ஏன் அப்படிச் செய்கி ன்றீர்கள், என்று கேட்ட பொழுது இவள் ஒருத்தியே என்ன விரும்பினாள். நீங்கள் பொருளையே விரும்பின்ரகள் என பதிலளி த்தார். அன்புக்காகவே அன்பாகவிருக்க வேண்டும். எமது அன்பை விஸ்தரிப்பதற்கு, நாமஸ்மரணையும், நிஷ்காம கர்மமும் தேவை. சுவாமி நடமாடும் அன்பேயாகும். நான், எனது, நாங்கள், எமது என்பது மாறி எல்லாம் அவன், அவனது என்ற பக்குவ நிலையை அடைய

வேண்டும். இம் மனப்பாங்குடன் செயற்படால் பக்தர்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும். மனப்பாங்கு அல்லது உள்ளுணர்வு தான் முக்கியம். உதாரணமாகப் பலர் எவ்வளவோ பணத்தை அதி நவீன வைத்தியசாலைக் கட்டிடத்திற்குக் கொடுத்தார்கள். அவருடைய ஒரு மாணவன் துவைப்பவரிடம் கொடுக்காது தானே தனது உடைகளைத் தோய்த்து அதனால் சேமித்த பணமாக 100 ரூபாவை உறையில் வைத்துக் கொடுத்தார். சுவாமி அதை எல்லோருக்கும் தரிசனத்தின் போது காட்டி அச் செயலை மிகவும் மெச்சினார்.

சில பக்தர்கள் சாதனைக் கு நேரமில்லையென்று கூறிய போது சகல செயற்பாடுகளையும் சுவாமிக்கு நாமத்துடன் அர்ப்பணித்தால் அதுவே பிரார்த்தனையாக மாறிவிடும் எனக் கூறியுள்ளார். ஒரு முறை கோடைக்கானல் நிகழ்வுகள் முடிந்து திரும்பும் போது, சுவாமி விசேஷமாகத் திரும்பிப் போய் அங்கே பணிபுரிந்த ஒரு எருமை மாட்டைத் தடவி ஆசீர்வதித்தார். சுவாமிக்கு சிறு பணி பெரிய பணியென்ற வித்தியாசமில்லை. இரண்டை மறக்க வேண்டுமென்று சுவாமி சொல்லியுள்ளார்.

- ஒன்று மற்றவர்கள் செய்த தவறு/தீமை
- மற்றையது நீ செய்த நற் செயல்கள்/நன்மை சுவாமி 20 வயதாயிருக்கும் பொழுது, அவரை ஒரு பெண்மணி தனது வீட்டுக்கு அழைத்து நஞ்குட்டிய வடைகளைப் பரிமாறினார். சுவாமி அவ்வடைகள் முழுவதையும் உண்டு, வாந்தி எடுத்தார். ஆனால் அப் பெண்மணியை மன்னித்து “இச் செயலினால் அவன் எனது தெய்வீகத்தை உலகறியச் செய்துள்ளார்” என்று பாராட்டியும் உள்ளார். எமது வாழ்க்கையை மேம்படுத்த மன்னிக்கும் மனப்பாங்கை வளர்க்க வேண்டும். அன்பு அல்லது பிரேரமையே விடுதலையை அடையும் வழி. நாம் எமது வாழ்வை மேம்படுத்துவோமாக.

ஜெய் சாயிராம்

பின்பு சில கேள்விகளுக்குப் பதிலளித்தார். பதில்களின் சாரம் இங்கே தரப்பட்டுள்ளது.

சுவாமியின் மகா சமாதி நிலையையபற்றி கேட்டதற்கு.

பகவான் சாயி ஒரு அவதார புருஷர். மனிதரை மேம் படுத்த அவர் மனிதனாக கலியுக த்தில் 3 தடவைகள் அவதரிப்பார். இது வரை முன் ரூபரங்கள் ஒன்றான் பின் ஒன்றாக நிகழி

வில்லை. சாயி நிறுவனத்தைப் பொறுத்த வரையில், சுவாமி எங்கும் போகவில்லை, உடல் நீங்கி விட்டது. சாயி தத்துவம் நிரந்தரமானது என்பதில் உறுதியாய் இருக்க வேண்டும். இந்த அவதாரத்தைப் பற்றி உலகம் முழுவதுமே அறிந்துள்ளது. அவர் தனது அருவ நிலையில் எங்கும் தனது பிரசன்னத்தை படங்களிலிருந்து வீபூதி சொரிந்தும், அமிர்தம் சொரிந்தும், கனவில் தோன்றியும், ஆபத்துக்களிலிருந்து காப்பாற்றியும் வெளிப் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறார்.

கடவுள் குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர் என்பதைப் பற்றி சொல்வதானால்

தமஸ், ரஜஸ், சத்விக் ஆகிய மூன்று குணங்களும் எங்கும் வியாபித்துள்ளன. அவற்றை மூன்று வித நிறத் துணிகளுக்கு ஒப்பிடலாம். கறுப்பு நிறத்துணி தமஸ்ஸைக் குறிக்கும். தெய்வீகத்தை மறைத்து விடும். சிவப்பு நிறம் ரஜஸ்ஸைக் குறிக்கும். ஓரளவு ஒளிக் கதிர்களை வெளிவிடும். வெள்ளை நிறம் சத்வீக குணத்தைக் குறிக்கிறது. அதனாடாக ஒளியை அறியலாம். மூன்றும் அகற்றப்பட்டால் தான் தெய்வீகத்தை உணரலாம். தமஸ் குணத்தை அகற்றி பின் ரஜஸ் குணத்தையும் அகற்றி இறுதியில் சத்வீக குணத்தையும் அகற்ற வேண்டும்.

காயத்ரி மந்திரத்தை எவ்வாறு உச்சாரிக்க வேண்டும்?

இதை உச்சாடனம் செய்வோருக்கு ஆண்டவன் பாதுகாப்பு அளிப்பார். தேக ஆரோக்கியத்தையும் கொடுப்பார். முழுப் பயணையும் அடைவதற்கு, கருத்துத் தெரிந்து சரியான முறையில் இதய பூர்வமாக உச்சரிக்கவும் வேண்டும். இதய பூர்வமாக உச்சரித்தால் பிழைகள் இருந்தாலும் தீங்கு விளையாது. ஒழ் ஸ்ரீ சாயிராம் என்பது எல்லா வேத நூல்களின் சாரமாகும்.

எல்லாம் ஆண்டவனின் சாங்கல்பமா?

அத்வைத் நோக்கில் சரி, பிழை, நல்லது, கெட்டது எல்லாம் ஒன்று தான். ஆனால் துவைத் நிலையில் வித்தியாசமுண்டு. இதற்காக செய்த பாரிய குற்றங்களை கடவுளின் தலைமேல் போட்டுத் தப்பிக்க முடியாது, உதாரணமாக: ஒரு கொலை வழக்கில் நீதவான் குற்றவாளிக்கு

மரண தண்டனை விதித்தார். குற்ற வாளி தானும் ஆத்மா, கொல்லப் பட்டவனும் ஆத்மா ஆக வேயார் யாரைக் கொன்றது? என்றான் நீதவான் தான் ஆத்மாவுக்கு

மரண தண்டனை விதிக் கவில்லை. உடம்புக்குத் தான் விதித்துள்ளேன் என்றார்.

சம்பூர்ண சரணாகதியும் பிரார்த்தனையும்.

பிரார்த்தனை கடவுள்ளன் தொடர்பு கொள்வதே யாகும். சம்பூர்ண சரணாகதியில் எல்லாம் அவனே, எல்லாம் அவன் செயல் என்ற மனப் பாங்கு இருப்பதேயாகும். ஆன்மீகத்தில் கடைசி வார்த்தை அல்லது நிலை பூரண சரணாகதி.

மற்றவரில் இருக்கும் குறைகளை எடுத்துக் காட்டுவது.

மற்றையோவிலிருக்கும் குறையைச் சுட்டிக் காட்டாதே. அதை அன்பின் மூலம் திருத்த முயற்சி செய்.

ஆன்மீகத்தில் முன்னேறியதன் அறிகுறிகள் எவை?

படிப் படியாக பின் கூறும் அறிகுறிகள் விருத்தியடைவது.

1. மனதில் அமைதி

பத்தடமின்மை, இது ஒரு அறிகுறி அன்பு வெளிப்பாடு

2. தீயத் தூய்மை

தூய்மை தெய்வீகத்தின் அறிகுறி. ஒருமை, ஞான நிலை எல்லாம் இதயத் தூய்மையைக் குறிக்கின்றன. சாதனைகள் அனைத்தும் இதயத்தை தூய்மையாக்குவதற்கேயாகும். எதிர் மறையான வாசனைகள் எம்மை விட்டு இலகுவாக போகமாட்டாது. ஒரு கதை.

ஒரு வீட்டில் விருந்தாளி ஒருவர் வந்து தொடர்ந்து அங்கேயே இருந்தார். ஒரு வேளை உணவை நிறுத்தியும் போகவில்லை. இரண்டு வேளை உணவை நிறுத்தியும் போகவில்லை. உடனே கணவனும் மனைவியும் முரண் பட்டு சண்டை போடுவதாக நடித்தார்கள். அவர் வீட்டை விட்டுக் கிளம்பினார். சண்டையை நிறுத்தியதும் அவர் திரும்பவும் வீட்டினுள் வந்தார். இதே போலதான் எதிர்மறை வாசனைகள் எம்மை விட்டு இலகுவில் விலகமாட்டா.

3. சமநிலை

22.05.1947 இல் தனது அன்னனுக்கு எழுதிய கடிதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார். என்னுடைய பக் தார் கள் பயமுறுத் தல் களையும், சவால்களையும் நம்பிக்கையுடன் எதிர் கொள் வார் கள். இதுதான் பக்தியின் உண்மையான அறிகுறி. நடப் பவை யெல்லாம் நன்மைக்கே என்ற மனப்பாங்கு எழுதல் வேண்டும்.

சத்திய யுகம் பிறப்பதற்கு என்ன வழிகள்?

நிகழ்காலத்திலேயே வாழ்தல். மெஞ்ஞானத்

துடன் வாழ்ந்தால் சத்திய யுகம் பிறக்கும். எங்களையே மாற்ற வேண்டும். சாயி இராச்சியம் எமக்குள்ளேயே இருக்கின்றது.

சுவாமி ஏன் தனது தேக உபாதையைக் குணப்படுத்தவில்லை? 96 வயது வரை வாழ்வேன் என்று கூறி 86 வயதில் சமாதியடைந்து விட்டாரே ஏன்?

சுவாமி தனது அருளுரைகளில் கூறியதும், எழுத்தில் வாஹினித் தொடர் நூல்களிலுள்ளதும் எல்லோருக்கும் பொதுவானது ஆனால் சுவாமி தனிநபர்களுக்குச் சொன்னது, அவர்களுக்கே உரியது. சுவாமி தனது அவதாரத்தையும் மகாசமாதியையும் தானே நியமிப்பார். அவரே அத்தினங்களை மாற்றலாம். எங்களால் அதை விளங்கிக் கொள்ள இயலாது.

பக்தி என்றால் என்ன?

கிடையில் 12 ஆவது அத்தியாயத்திலுள்ள 13 தொடக்கம் 35 வரையுள்ள சுலோகங்களில் கூறப்பட்டதைப் படிக்கவும். முக்கியமாக: ஒருவரிலும் வெறுப்பு இருக்கக் கூடாது.

எல்லோருடனும் கருணையுடன் சிநேகித மாகவும் பழக வேண்டும். அத்துடன் கடவுள் எனது பக்தியை ஆமோதிக்க வேண்டும்.

சுவாமி தனக்கு நிகழ்ந்த சுக்க குறைவுகளை ஏன் சுகப்படுத்தவில்லை?

எத்தனையோ உபாதைகளை எடுத்துள்ளார். சிலவற்றை குணப்படுத்தியுள்ளார். சிலவற்றைக் குணப்படுத்தவில்லை. எங்களுக்கு எவ்வாறு தேகாபிமானம் இல்லாது வாழப் பழக வேண்டும் என்று காட்டுவதற்கே இவை நிகழ்ந்தன.

உலக சமாதானம் பற்றி?

சமாதானம் உள்ளே உள்ளது. I want peace. என்ற வாக்கியத்தில் | என்ற உணர்வையும் Want என்ற ஆசைகளையும் வெட்டி விட்டால் எஞ் சியிருப் பது அமைதி அல்லது சாந்தியோகும்.

ஜெய் சாயிராம்.

சுவாமி எங்கும் வியாபித்துள்ளார்

பாடகி பி.சீலா அவர்கள் சுவாமி வைகுண்டம் போன பின்னர் “இசை ஆராதனா உற்சவம்” என்ற நிகழ்ச்சியை மிகவும் வைபவ பூர்வமாக சென்னை மாநகரில் நடாத்தும் முகமாக ஏற்பாடுகளைச் செய்யத் தொடங்கினார். நிகழ்ச்சிக்கு இரண்டு நாட்கள்முன்பாக இசை நடக்கவிருக்கும் “நாரத கான சபா” என்ற அரங்கை பார்க்கச் சென்றார். அப்போது அவர் சுவாமி கூட இல்லையே, எப்படி இதெல்லாம் செய்யப் போகின்றேன் என மிகவும் விட்டு விட்டுப் போய்விட்டாரே எனக் கவலைப் பட்டாயே, நான் எங்கே போனேன், நான் உங்களுடனே நடாத்தவிருந்த ஆராதனா இசை மகோற்சவம் பற்றிய அனைத்து நிகழ்ச்சிகளையும் எப்படி நடாத்தவேண்டும், சென்றார்,” அதாவது, சுவாமி அவரை பிற்பகல் 6 மணிக்கு நிகழ்ச்சியை தொடங்காமல் இன்னமும் நேரத்துடன் 4 மணிக்கு ஆரம்பிக்கும் படியும், சொகார் ஜானகியை நிகழ்ச்சிகளுக்கு தலைமைதாங்கி நடாத்தும்படி சொல்ல வேண்டும் எனவும் கூறினார். அதற்கு சீலா அவர்கள் இன்னமும் இரண்டு நாட்களே இருக்கின்றன, சூறினார். அதற்குச் சுவாமி நானே சென்று ஜானகிக்கு கூறுகின்றேன். எனச் சொல்லியதுடன் அன்றிரவே பின்னர் சீலாவை “மதுர மோகன ஜெகன் நாதக் கண்ணனே ஸாயி” என்ற பாட்டைப் பாடும்படியும் கூறினார். சீலா அவர்கள் ஒரு பிரபலபாடகர் ஒருவரை முதலாவதாகப் பாடுவதற்கெனப் போட்டிருந்தார். வருபவராகவிருப்பதால் அவரைக் கூறுகின்றேன் முடிவில் பாடப் போடும்படியும் கூறினார்.” இவ்வாறாக நிகழ்ச்சிகளிற்கும் முழுவதையும் கண்காணித்து தேவையான மாற்றங்கள் செய்து சீலா அவர்கள் நிக்ச்சியை திறம்பட நடாத்துவதற்கு கூடவிருந்து வழிநடாத்தினார். இதிலிருந்து சுவாமியின் கைங்கறியங்களை மனப் பூர்வமாக செய்வதற்கு நாங்கள் முற்படும் போது, சுவாமி எங்களை கூடவேயிருந்து வழிநடத்தி ஆசிர்வதிக்கின்றார் என அறியலாம்.

உ.இராஜசுலோஜனா புட்பாத்தி

சாயி சகோதரர் விவேகானந்த சாகூ அவர்கள் கல்முனையில் ஆற்றிய உரை

(அன்பன் விவேகானந்த சாகூ அவர்கள் 20.07.2012 அன்று கல்முனையில் சத்திய சாயி நிலையத்தில் ஆற்றிய உரையின் தொகுப்பு பேச்சாளரை அன்பன் இளங்குமரன் கிழக்குப் பிராந்தியத் தலைவர் அறிமுகம் செய்து வைத்தார். ஆங்கிலத்தில் நிகழ்த்திய உரை தமிழில் உடனுக்குடன் மொழி பெயர்க்கப் பட்டது.)

பகவானின் பொற்கமலப் பாதங்களில் எனது அன் பான் சமர் ப் பணங் கள். மதிப்பிற்குரிய சகோதர சகோதரிகளே உங்கள் அனைவருக்கும் சாயிராம்.

நான் இங்கே ஒவ்வொரு கணமும் சுவாமியின் கிருபையும் அன் பையும் அனுபவிக்கிறேன். நான் MBA படிப்பில் இருக்கும் பொழுது சுவாமி இரண்டு மாதங்களாகத் தமிழிலேயே என்னுடன் கதைத்தார். நான் ஓரிசா ‘மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவன்’ சுவாமி நான் தமிழ் நாட்டைச் சேர்ந்தவன் ருளண்ணினார் போலும். இதனால் நானும் எனது சக மாணவர்களி டமிருந்து தமிழ் கொஞ்சம் கற்றுக் கொண்டேன். ஒரு நாள் தரிசனத்தின் போது மாணவர்களின் பெயரைக் கேட்டார். அவர்கள் சுவாமி என்று சொல்லிப் பின் தங்களது பெயர்களைச் சொன்னார்கள். ஏன்னைக்கேட்டதும், சுவாமி விவேகானந்தா என்று சொன்னேன். இரண்டாவது நானும் கேட்டார், இதையே சொன்னேன். மூன்றாவது நானும் கேட்டார், நான் அதையே சொன்னேன். சுவாமி கூர்மையாகப் பார்த்து “சுவாமி விவேகானந்தா?” என்று திரும்பவும் கேள்விக்குறியிடன் கேட்டார். அப்போது நான் “உங்களின் வாயிலிருந்து வெளிவரும்வார்த்தை எதுவோ நான் அதுவாக மாறுவேன். உங்களின் வார்த்தை பொய்க்காது. எனக்கு இதில் அசையாத நம்பிக்கையுண்டு” என்று சொன்னேன். நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் இம்மாதிரியான நம்பிக்கை வைத்திருக்க வேண்டும்.

வேண்டும். பல போதனைகளைத் தந்தாலும் எல்லா வற்றிலும் அடிப்படையான கருத்து ஒன்றுள்ளது. அதாவது நாம் எல்லோரும் கடவுள்ள என்பதையாகும்.

சுவாமியின் வாழ்வே அவரின் செய்தி. அனுமான் இறை நம்பிக்கையினாலே சமுத்திரத்தைக் கடந்தான்.

19வது 20வது வயதில் சுவாமி சித்திராவதி நதிக்கரைக்குப் பக்தர்களுடன் ஒவ்வொருநாளும் போவது வழக் கம். பாதையின் முடிவில் ஒரு சிறு குடிசை. அதில் ஒரு முதாட்டி சுவாமியை வந்தார். அவர் ஒவ்வொரு நாளும் சுவாமியின் வருகைக்காகக் காத்திருந்து தாமஸூலம் கொடுப்பார். ஒருநாள் முதாட்டி யையும் நதிக்கரைக்கு தங்களுடன் வருமாறு அழைத்தார். சுவாமியை இதயபூர்வமான சிறிய செயலாலும் கவர்ந்துவிடலாம். நதிக்கரையிலே அவரிடம் என்ன வேண்டும்? என்று கேட்டார். சுவாமி தங்களுக்குச் சேவை செய்வதிலே தான் எனது விருப்பம். இல்லை இல்லை என்ன வேண்டுமென்று கேள் என்றார் சுவாமி. இது நடந்த ஆண்டு 1945 ஆகும். அப்போது முதாட்டி தனது கணவன் 1919ம் ஆண்டு முதலாவது மகாயுத்தத்தின் போது இறந்துள்ளதாகவும் அவான் படமோ தன் னிடத் தில் இல்லையென்றும் அது ஒன்று கிடைத்தால் நல்ல தென்று சுவாமியிடம் வேண்டினார். சுவாமி தனது கைகளை மன்னில் புதைத்து இழுத்தார். அப்போது கைகளில் கடதாசி போல் தெரிந்தது. அது முதாட்டியின் கணவின் படமோகும். சுவாமி அதைக் கொடுத்தார். அப்போது மிகவும் வெட்கப்பட்டார். இவ்வளவு வயதாகியும் வெட்கம் போகவில்லையென்று பகிள்யாகச் சுவாமி சொன்னார். இந்நிகழ்வு சுவாமி காலத் திற் கும் இடத் திற் கும் அப்பாறப்படவா் என்பதைக் காட்டுகிறது.

இன்னொரு நாள் ஒரு சிறு கல்லை எறிந்தார். அதை ஒரு பக்தன் பிடித்ததும் சாப்பிடச் சொன்னார். அவர் தயக்கத்துடன் கல்லைக் கடித்ததும் அது கற்கண்டு போல மாறி இனிப்பாக இருந்ததாகச் சொன்னார். சுவாமி இவ்வாறெல்லாம் நடந்து கொள்வது எம்மை அவருடன் நெருங்க வைப்பதற்காகவே தான். நாம் அவரது அருளைப் பெற்று அனுபவித்து அதை விரிவடையச் செய்ய வேண்டும்.

இன்னொரு முதாட்டி சுவாமியிடம் தான் அவருக்குச் சேவை செய்ய வேண்டுமென்று மன்றாடினார். என்ன சேவை செய்யப் போகிறாய்? என்று கேட்டார். அதற்கு அவர் சுவாமி குளிப்புதற்காகக் காலையும் மாலையும் ஆற்றிலிருந்து நீர் கொண்டு வந்து வாளியில் நிரப்பும் சேவை செய்வேன் என்றார். சுவாமியும் சம்மதித்தார். 15 வருடங்கள் இச் சேவை தொடர் ந் தும் இடையில் பைப் புகள்

பூட்டப்பட்டாலும் சுவாமி அந்த வாளியிலுள்ள நீரையே குளிப்பதற்குப் பயன்படுத்தினார். ஒருநாள் இவர் வரவில்லை. சுவாமி உடனே பக்தர்களை போய் என்ன நடந்தது என்று பார்க்கச் சொல்லித் தானும் போனார். அங்கே முதாட்டி காய்ச்சலுடன் மிகவும் பலவீனமாப் படுத்திருந்ததைக் கண்டார். சுவாமி அவரை உடனே தனது காரிலேயே தானே காரை ஒட்டி பெங் களூரிலுள் எவத் தியசாலைக்கு எடுத்துச் சென்றார். போகும் வழியில் கார்ச் சில்லு சேற்றினுள் புதைந்து நிற்க தானே இறங் கிக் காரைத் தள்ளி ஓட்டினார். வைத்தியசாலையை நள்ளிரவு அடைந்தார்கள். அங் கு வைத் தியாரிடம் முதாட்டிக்கு அப்பென்டிசைற்றிஸ் உடனே சத்திரி சிகிச்சை செய்ய வேண்டுமென்று சுவாமி சொன்னார். வைத்தியர், மயக்க மருந்து கொடுக்கும் வைத்தியர் அப்போது இல்லையென்று சொல்ல சுவாமி பரவாயில்லை. கெதியாகச் செய்யவும் தான் மயக்க நிலையில் வைத்திருப்பதாகவும் கூறினார். சுவாமி தலையை தடவிக் கொண்டிருக்க ஒப்பறேசன் நடைபெற்றது. சத்திரி சிகிச்சை 2 மணித் தியாலம் நடைபெற்றது. முடியும் பொழுது அதிகாலை 2 மணியா கிவிட்டது. முடியும் வரை வெளியேயுள் ஒரு வாங்கில் சுவாமி காத்திருந்தார். பக்தர் ஒருவர் சுவாமியைப் போய் ஆறுதல் எடுக்கும்படி சொல்ல “இல்லை இல்லை நோயாளி வழித்தெழும் பொழுது தான் நிற்க வேண்டும். என்று சொல்லி அங்கேயே நின்றார். காலை 8.00 மணிக்கு நோயாளி கண்விழித்த பொழுது சுவாமி! சுவாமி! என்றே கூப்பிட்டார். சுவாமி தான் பக்கத்திலேயே இருப்பதாகச் சொல்லி ஆறுதலளித்தார். இந் நிகழ்வு சுவாமி எவ்வாறு தாயாகவும் சேவகனாகவும் சேவை புரிவார் என்பதைக் காட்டுகிறது.

சுவாமிக்கும் எத்தனையோ தடைகள் எழுந் தன. அவான் நெருங் கிய சுற்றத் தாரிடமிருந்தும் எழுந்தன. அவர் அனைத்தையம் எதிர்கொண்டு தான் அவதரித்த நோக்கிலேயே கவனம் செலுத்தினார். சிலர் சுவாமி பண வசதீ அந் தஸ் து உள்ளவர்களைத்தான் கவனிக்கிறார் என்று குறை கூறுவதும் உண்டு. மேலே முதாட்டிக்குச் செய்த சேவை சுவாமி தூய்மையில் தான் கவனம் செலுத் துகிறார் என்பதைக் காட்டியுள்ளது.

இன்னொரு நிகழ்வு ஒரு பக்தன் சுவாமியின் பாடசாலையிலே படிக்கும் பொழுது சகல உதவிகளும் பெற்றார். வளர்ந்து திருமணமாகி மூன்று பெண் களுக்கும் தந்தையாளர். அவர்களை விவாகம் செய்து வைக்க சுவாமியிடம் உதவி கோரினார். சுவாமி

நான் பணம் தரமுடியாது. ஆனால் நான் சொன்னதை நீ செய்தாயேயால் தேவைகள் பூர்த்தியாகும் என்று சொல்லி தனது படுக்கை அறைக்குள் கூட்டிச்சென்றார். அங்கே கட்டிலும் கதிரையும் இருந்தன. இருந்தால் போல நிலத்தில் ஓர் பொந்து தோன்றியது. அதற்குள்ளிருந்து 6 அடி நீளமுள்ள கருநாகம் வெளியே வந்து படம் எடுத்துக் கொத்தப்போகும் பாணியில் அசைந் தது. “பாம் பைப் பிடி பாம்பைப்பிடி” என்று சுவாமி கூறினார். அந்தப் பக்தனோ பயத்தின் நிமித்தம் சுவாமியைச் சுற்றி சுற்றி ஓடினார். சிறிது நேரத்திற்குப் பின் பாம்பு பொந்துக்குள் நுழைந்தது அப்போதும் பிடி பிடி என்றே சுவாமி சொல்ல பாம்பின் வாலின் நுனியைப் பிடித்தார். என்ன அதிசயம் பிடித்த பகுதி அவரின் கைகளில் போன்னாக மாறியது. அவர் சுவாமி சொன்னதை நம்பி அப்படியே செயற்பாட்டிருந்தால் போதியளவு தங்கம் கிடைத்திருக்கும். இதே மாதிரித்தான் நம்மில் பலர் சுவாமி சொல்வது அனைத்தையும் நம்பி செயற்படவில்லை. நாம் எவ்வாறு இந்த பக்தனைப் பார்த்துச் சிரிக்கிறோமோ, வருங் காலத்து மனிதர்கள் எம் மைப் பார்த்து சிரிப்பார்கள். பரபிரமத்துடன் கூடியிருந்தும் முழுப் பயனையும் பெறாத தூர்பாக்கிய சாலிகள் என்று சிரிப்பார்கள்.

இதன் பின்பு, சிங்கப்பூரிலிருந்து வந்த பக்தர் குழு மிகவும் விலையுயர்ந்த பூச்சாடி இரண்டை அன்பளிப்பாகக் கொண்டுவந்து அது உடைக்கப்பட்டுப் பின்பு சிருகஷ்டிக் கப் பட்டதென்ற நிகழ்வைக் கூறினார். இது விபரமாக முன்னர் உரைத்த உரையில் பிரசரிக்கப் பட்டுள்ளது.

அந்த நிகழ்வு பக்தன் இராமப்பிரமம் என்பவர் பிருந்தாவன ஆச்சிரமத் தின் காப்பாளர். நெடுங்காலமாக மிக நெருங்கிய பக்தன். ஒரு முறை சுவாமி ராமபிரமம்! ராமபிரமம்! என்று கூப்பிட்டார். இவர் இன்னொருவருடன் எதோ அவசரமான வேலையைப் பற்றிக் கதைத்துக் கொண்டிருந்த படியால் 5 நிமிடங்கள் கழித்தே சுவாமியிடம் சென்றார். சுவாமி கூப்பிட்டர்களே என்றார். சுவாமி கூப்பிட்டேனா எப்போது கூப்பிட்டேன் என்று கேட்டார். 5 நிமித்திற்கு முன்பு கூப்பிட்டர்களே என்று சொல்ல சுவாமி ஆம் நான் அப் போது கூப்பிட்டேன் என்று சொன்னார். ஒரு கிழமைக்குப் பின்பு ராமப்பி ரமம் கிணற்றிலிருந்து நீர் எடுக்கும் பொழுது வழுக்கி உள்ளே விழுந்தார். விழும்

பொழுது சாயி ராம் சாயி ராம் என்று கூக்குரலிட்டார். கிணற்றில் நீர் தாராளமாக இருந்தது. தாண்டு கொண்டு போகும் போது ஏதோ ஒரு விசை கீழிருந்து மேலே தள்ள தான் கிணற்று வெளியே வீசப்பட்டதாகச் சொன்னார். சுவாமியிடம் சென்று தன் கைக் காப்பாற்றியதற்காக நன்றி கூறிய போது, சுவாமி “கூப்பிட்ட பொழுது நான் 5 நிமிடம் கழித்து வந்திருந்ததால் என்ன நடந்திருக்கும்” என்று கூறிச் சிரித்தார். தான் கூப்பிடு முன்னரே அங்கு வந்து விட்டதாகவும் சொன்னார்.

சுவாமி தான் சொல்வதை பக்தர்கள் முழுமையாகக் கேட்பதில்லை என்று கூறி பின்வரும் கதையைக் கூறினார். அறுபதாவது திருமணநாளை வயது போன பாட்டாவும் பாட்டியும் கொண்டாடினார்கள். அவர்களுக்கு காது கேட்பதும் கொஞ்சம் குறைந்துவிட்டது. பாட்டனார் தனது மனனவியைப் புகழ்ந்து விட்டு முதலில் நான் உம்மையிட்டு பெருமைப் படுகிறேன் என்று ஆங்கிலத்தில் 'I am proud of you' சொன்னார். பாட்டி என்ன என்று கேட்டுவிட்டு தானும் அலுப்படைந்து விட்டேன் என்று ஆங்கிலத்தில் 'I am also tired of you' என்று சொன்னார்.

இதைப் போலவே நானும் சொல்வதைக் கவனமாகக் கேட்பதில்லை. கேட்பதும் அரை குறையாகத்தான் கேட்கின்றிர்கள் என்று பல தடவை சொல்லியுள்ளார். திரும்பத் திரும்ப நாங்களும் கடவுள் என்று சொன்னாலும் நாம் அதை நம்பி கவனத்திற்கு எடுப்பதில்லை.

ஒரு முறை இலண்டனிலுள்ள கோகிநூர் (Kohinoor) இரத்தினக் கல்லைப் பார்க்கப் போகிறீர்களா? என்று கேட்டார். இது மிகவும் விலை உயர்ந்தது. சரித்திர வரலாறு பெற்றது. இது மிகவும் பாதுகாப்பாக இலண்டன் கோபுரத்தில் 24 மணித்தியாலமும் போர் வீரர்களின் பாதுகாப்பிலுள்ளது. மாணவர்கள் பார்க்க மிகவும் ஆசைப் பட்டார்கள். பாதுகாவலர்கள் ஒருவரை ஒருவர் கடக்கும் போது தான் சிறிதளவு கவனக்குறைவிருக்கும். அந் நேரத்தில் தான் அதை எடுக்கலாம். தக்க சமயம் பார்த்து சுவாமி தன் கையின் அசைவினால் அந்த வைரக் கல்லைக் கையில் வரச் செய்தார். அதை எல்லோரும் பார்க்க சுற்றிக் காட்டப் பட்டது. மாணவாகள்.

ஸ்ரீவங்கா தேசிய இளைஞர் மாநாட்டுச் சிறுப்பிதழ் - 2012

கண் களிலும் ஒத்திக் கொண்டார்கள். “எங்களையும் இந்த வைரக்கல் மாதிரி பிரகாசிக்கச் செய்யுங்கள் தகுதியான கருவியாக மாற்றுங்கள், என்று மாணவர்கள் வேண்டி நார்கள். என்னிடம் சரணடைந்தால் இதிலும் பார்க்க 100 மடங்கு மதிப்புடைய வைரக்கல்லாக மாற்றுவேன் என்று சுவாமி பதிலளித்தார். யாருக்கு இக் கல்லு வேண்டுமென்று கேட்க எல்லா மாணவாக கூடும் கைகளை உயர்த்தினார்கள். சுவாமி மேலே எறிய அது மறைந்து பழைய இடத்திற்கு சென்றதாகச் சுவாமி சொன்னார்.

சிரித்தும் மகிழ்ச்சியுடனும் காணப்பட்ட சுவாமி சடுதியாக மாணவர்களின் நடத்தை தனக்கு ஏமாற்றத்தையே தந்துள்ளது. எனக் கூறினார். மாணவர்களுக்கு விளங்கவில்லை. சுவாமி “நீங்கள் எல்லோரும் படைப்பிலேயே மயங்கி விட்டார்கள். படைத்தவனைப் பற்றி நினைக்கவே இல்லை. எல்லாம் எனது கரத்தில் உள்ளன.” என்று விளங்கக்கப்படுத்தினார்.

ஒரு முறை மாணவர்கள் தங்கள் விடுதியில் விஞ்ஞான கண்காட்சி ஒன்றை ஒழுங்கு செய்தார்கள். கடைசியாக ஒரு மாதிரி வீடும் அங்கே மின் எலாமும் (Burglers alarm) பொருத் தியிருப் பதாக மாணவர்கள் சொன்னார்கள். சுவாமியையும் வீட்டுக் கதவுக்குள் கையை விடச் சொன்னார்கள். ஒரு அபாய ஒலியும் எழவில்லை. மாணவன் தனது இயந்திரத்தைச் சரி பார்த்து தனது கையை உள்ளே விட்டதும் அபாய ஒலி எழுந்தது. திரும்புவும் சுவாமி கையை விட்டவுடன் அபாய ஒலி எழவில்லை. சுவாமி “நான் ஒரு பெரிய கள்ளன். நான் இதயங்களையே திருடுவேன். இந்த இயந்திரங்களால் என்னைத் தடுக்க முடியாது” என்று கூறினார்.

சுவாமி எனது இதயத்தை எடுத்துக் கொள்ளவும், என்பதே எமது பிரார்த்தனையாக இருக்க வேண்டும். இது ஒரு உயர்ந்த சாதனை சுவாமியின் உடல் ஒரு பெரிய மாயை. அவர் இந்த மாயையும் விலக்கிவிட்டார். இப்போது எங்கும் வியாபித் துள்ள தன்மையே வெளிப்படுத்துகின்றார்.

ஒரு நேர காணவின் போது மாணவன் ஒருவன் பிரசாந்தி நிலையத்திலுள்ள போது சுவாமியை உணர்கின்றோம். வெளியே டெல்லிக்குப் போனதும் அந்த உணர்வு எழுவதில்லை ஏன்? என்று கேட்டான்.

சுவாமி நீ இங்கே இருக்கும் போது இங்கே இருப்பதாக உணர்கின்றாய். டெல்கியில் இருக்கும் போது நீ அங்கே இருப்பதாக உணர்கின்றாய். நான் தான் உன்

முச்சாக இருக்கும் போது என்னை உணர முடியவில்லை. நீ இருப்பதை உணரும் பொழுது என்னை எப்படி உணர முடியும். நான் தான் உன் முச்சாகவும் இருக்கிறேன் என்று கூறினார்.

சிறிய இடைவேளைக் குப் பின் உரையைத் தொடர்ந்தார்)

உலகில் எழும் பிரச்சினைக்கு நாமஸ்மரணமே தீர்வு. சுவாமி பிற்காலத்தில் வேத பாராயணத்திற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளார். எத்தனை பேருக்கு ருத்ரம் சொல்ல முடியுமென்று சபையோரைப் பார்த்துக் கேட்டார். எல்லோரும் ருத்ரம் சொல்லப் பழக வேண்டும் இது இப்போதைய காலத் தில் மிகவும் முக்கியம் என்று அறிவுறுத்தினார். சகல பிரச்சினைகளுக்கும் ருத்ரத்தில் தீர்வு உண்டு.

2008 ம் ஆண்டு மும்பை நகரில் பயங் கரவாதிகளால் குண்டுதாக்குதல் நடத்தப்பட்டு பலர் உயிர் இழந்தார்கள். இதை பக்தன் ஒருவர் சுவாமியிடம், சொல்ல சுவாமி அவர்கள் ஏன் ருத்ரம் சொல்லவில்லையெனக் கேட்டார். பின்பு பக்தனிடம் ருத்ரத்தின் கருத்துக் தெரியுமா என்று கோட்டார். தெரியாதென்று அவர் சொல்லவே அவரைப் போய்த் தெரிந்து கொண்டு வரும் படி சுவாமி சொன்னார். கருத்து தெரிந்த பின் சுவாமியிடம் போய் வேதத்தின் ருத்ரப் பகுதியிலுள்ள முக்கிய அனுவாகத்தின் கருத்தைச் சொன்னார்.

ஓ ருத்ரனே கள்ளர்களிடமிருந்து காப்பாற்றும் ஓ ருத்ரனே குண்டு வெடிப்பு அழிவிலிருந்து காப்பாற்றும்
ஓ ருத்ரனே உலகம் முழுவதையும் காப்பாற்றும்”

என்பதை சொன்னார். ருத்ரத்தின் கருத்தினைத் தெரிந்து சரியான உச்சரிப்புடன் பாராயணம் செய்தால் அதன் சக்தி மிகவும் அதிகரிக்கும்.

எனது நன்பன் ஒருவர் டோக்கி யோவுக்கு பட்டப் பின் படிப்புக்காகச் சென்றிருந்தார். அங்கேயுள்ள யப்பானியப் பக்தர்கள் வேதம் சொல்லப் பழகுவதை அவதானித்தார். சமஸ்கிருத அடையாளங்களை உச்சரிப் புகளையப்பானிய பாகையில் போடுவது கஷ்டம். ஆனாலும் அவர்கள் கற்கின்றார்கள்.

பகவான் ஒரு மாணவனைக் கூப்பிட்டு வேதம் சொல்லச் சொன்னார். மாணவன் கணபதி பிரார்த்தனை சொல்லி வேதத்தில்

முதல் இரண்டு வரிகளையும் சொன்னது சுவாமி போகச் சொன்னார். மாணவனுக்கு அதற்கு அப்பால் சொல்லத் தெரியாது என்று சுவாமிக்குத் தெரியும். அவர் தனது மாணவர்களின் மானத்தையும் காப்பற்றிக் கொள்வார்.

இப்போது மாணவர்கள் அனைவரும் வேதம் சொல்லக் கற்றுக் கொண்டார்கள்.

எங்களில் மாணவனென்றுவன் வேதங்கள் யாவற்றையும் நன்றாகக் கற்றார் எமது விடுதியில் இயந் திரங்களைப் பேணும் பொறுப்பு இவரிடம் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஒரு முறை எதோ பிழையைத் திருத்தம் பொழுது மின் தாக்கி தூக்கி ஏறியபட்டான். சுவாமியின் தரிசனத்தின் போது என்ன நடந்தது என்று சுவாமி கேட்டார். சுவாமி நீங்கள் தான் என்னைக் காப்பாற்றின்கள் என்றார். சுவாமி “நான் உன்னை காப்பாற்றவில்லை. வேதம் தான் உன்னை காப்பாற்றியது. வேதம் ஒதுதலால் ஏற்பட்ட தெய்வச்சக்தி மின் சக்தியைச் செயலிழக்கச் செய்தது” என்று சுவாமி சொன்னார். சுவாமி எங்களின் பாதுகாப்பிற்காக எவ்வளவோ சொல்லி யுள்ளார். ஆனால் அவர் சொன்னதில் எமக்கு முழு நம்பிக்கையில்லை.

1997ம் ஆண்டு ஒருமுறை தரிசனத்தின் போது பெண்கள் பகுதியில் வயது போன மாது பாபா! பாபா! என்று சத்தமிட்டார். சேவாதள் அங்கத்தினரால் அவரைச் சாந்தப்படுத்த முடியவில்லை. சுவாமி சாந்தி! சாந்தி! என்று அப்பெண்ணை நோக்கிச் சொல்லி நேர் காணலுக்கும் அழைத்தார். (இந்நிகழ்வும் முன்னர் உரைத்த உரையில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது.)
பக்தன் ஒருவர் ஒருமுறை புதிய மாருதிக் கார் ஒன்றை சுவாமிக்கு அன்பளிப்பாகக் கொண்டுவந்தார். சுவாமியை அதில் ஏறி அமருமாறு வேண்டினார். சுவாமியும் அக்காரைப் பார்த்து மகிழ்ந்தார். அப்போது பக்தன் “இது ஸ்பென்சர் கார் இதைப்போல வேறு ஒரு கார் ஒரு இடமும் இல்லை” என்று சொன்னார். சுவாமி “இந்த உலகில் ஒரே ஒரு சாயிபாபா தான் உள்ளார்” என்று பதிலளித்தார். சுவாமி பிள்ளைகள் மத்தியில் பிள்ளையைப் போலவும், பெண்கள் மத்தியில் பெண்களைப் போல வும், ஆண்கள் மத்தி யில் ஆண் களைப் போலவும், தனிமை யில் தெய்வமாகியும் நடந்து கொள்வார். சுவாமி பக்கியாக ஏதும் சொன்னால் அதன்

ஆழத்தில் ஓர் பெரிய உண்மை இருக்கும். நாம் சில வேளைகளில் சுவாமி யையும் எம்மைப்போல் சாதாரணமாக என்னிடி விடுவோம். அப்படியான வேளைகளில் நான் எனது கன்னத்தைத் தட்டி அவர் தெய்வம் என்று ஞாபகப் படுத்திக் கொள்வேன்.

ஏனைய தெய்வங்கள் கைகளில் ஏதாவது ஆயுதம் வைத்திருப்பார்கள். சுவாமியோ தன்கைகளில் நிறைய பக்தர்களின் கடிதங்களையே வைத்திருப்பார். சுவாமியைச் சுற்றிவர கடிதக் குவியல்கள் இருக்கும். அவர் ஓய்வுள்ள நேரமெல்லாம் வாசிப்பார். இரவில் நித்திரை கொள்வதில்லை. கடிதங்களை வாசிப்பார்.

ஒருமுறை எமக்குப் பாடமெடுக்கும் (பிருந்தாவன வளாகம்) ஆசிரியர் வரவில்லை. மாணவர்கள் சுவாமியின் தரிசனத்தை எடுப்போம் என்று சொல்லி பிருந்தாவனத்திற்கு போனோம். கதவிலுள்ள சிறு நீக்கலினால் உள்ளே பார்த்த பொழுது சுவாமி கடிதங்கள் வாசிப்பதைக் கண்டோம். ஒருவர் பின் ஒருவர் நின்ற படி பார்த்தோம். இருந்தாற்போல் பின்னே நின்ற மாணவர்கள் தள்ள முன்னின்ற மாணவர்களால் கதவு தள்ளப்பட்டு திறந்தது. நாம் அனைவரும் உள்ளே போய் சுவாமியின் அருகில் உட்கார்ந்தோம் சுவாமி கடிதங்கள் வாசித் தபடியே இருந்தார். சிலதை உடைக்காமல் அப்புறப்படுத்தினார். சிலதை உடைத்து சில வினாடிகள் பார்ப்பார். கடிதத்தில் இருப்பதெல்லாம் சுவாமிக்குத் தெரியுமோ என்ற சந்தேகம் எம்மில் சிலருக்கு எழுந்தது. இருந்தாற்போல் ஒரு கடிதத்தை எடுத்து மாணவன் ஒருவரிடம் கொடுத்து உள்ளே துளசி இலை இருப்பதாகவும் உடைத் துப்பார்க்கால் துளசி இலை உள்ளே இருந்தது. இன்னொரு கடிதத்தை இன்னொரு மாணவனிடம் கொடுத்து உள்ளே கராம்பு இருக்கின்றதென்றும் உடைத்துப்பார்க்கவும் சொன்னார். உடைத்துப்பார்த்தால் கராம்பு உள்ளே இருந்தது. இன்னொரு கடிதத்தைக் கொடுத்து அதற்குள் 5 ரூபா நோட்டு இருப்பதாகச் சொன்னார் உடைத் துப்பார்த்தால் 5 ரூபா நோட்டு இருந்தது. இப்பவும்

சில மாணவர்கள் சந்தேகம் கொண்டார்கள். சுவாமி ஏதோ தடவிப் பார்த் துத் தான் உள்ளுக்குள் இருப்பதை அறிகிறார் என்று நினைத் தார்கள். சுவாமி இன்னொரு கடிதத்

ஸ்ரீலங்கா ஜெனிய தினாஞ்சு மாநாட்டுச் சிறப்பிதழ் - 2012

தைக் கொடுத்து அதில் உள்ளவற்றைச் சொன்னார். உடைத்து வாசித்ததும் சுவாமி சொன்னது அப்படியே இருந்தது. இப்பொழுது தான் சகல மாணவர்களுக்கும் சுவாமி கடிதத்தை உடைக்காமல் உள்ளே என்ன இருப்பதை அறிந்து ஸ்ளார் என்று முழு நம்பிக்கை வந்தது. சுவாமி நீ எழுதத் தொடங்கியிடுவேனேயே எனக்குத் தெரியும் உங்களைத் திருப்திப் படுத்துவதற் காகவே கடிதங்களை ஏற்றுக் கொள்கின்றேன்” என்று சொன்னார். பரிசோதித்தபின் சுவாமியில் நம்பிக்கை ஏற்பட்டால் அது ஒருபொழுதும் தளம்பக்கூடாது.

சுவாமி சுறுயதன்படி நான் கடவுள் என்பதில் முழு நம்பிக்கை வைத்தேன் “நான் கடவுள் நான் கடவுள்” என்று சதா சொல்லிக் கொண்டேன். நம்பிக்கை முதலில் இருந்தால் தான் அனுபவமாக அது எழும். நான் சுவாமியைப் போலவே நடக்கத்தொடங்கி விட்டேன். எனது சக மாணவர்கள் இது என்ன பைத் திய நாடகமா? என்று நளினம் செய்தார்கள். இது 6 மாத காலம் நடந்தது. சுவாமி என்று நினைத்தால் சுவாமியைப் போல சில மாற்றங்கள் ஏற்படும். இராமாயணத்தில் இராமர் வனவாசம் முடிந்து அயோத்திய நகருக்குள் வந்ததும் பரதனும் சேர்ந்து கொண்டார். மக்களுக்கு இருவரில் யார் யாரென்று கண்டு கொள்ள முடியவில்லை. பரதனும் 12 வருடங்கள் இராமா இராமா என்று சதா நினைத்தபடியே இருந்ததால் இராமரைப் போல மாறிவிட்டான்.

நான் எனது உடம்பை கிள்ளி நுள்ளிப் பார்த்தால் வேதனை எழும்புகின்றது. இப்படியாகில் நான் ஒரு சாதாரண மனிதனா? சுவாமி “நீ உடம்பல்ல மனமல்ல கடவுள் தான்” என்று சொல்கின்றதைப் பரிசோதிக்க விரும்பினேன். நான் கடவுள்! நான் கடவுள்! என்ற எண்ணத்திலேயே வாழ்ந்தேன். நித்திய சம்பந்தம் நித்திய சிந்தனை மூலம் நாம் அதுவாக மாற்றாமென உணர்ந்தேன்.

2002 ம் ஆண்டு அகண்ட நாம பஜனை நடந்தது. ஆரார்த்தியின் பின் சுவாமி தனது அறைக்குள் போய்விட்டார். பலர் இரவு உணவுக்காக வெளியே சென்று விட்டார்கள். இரவு 11.00 மணிக்கு சுவாமி சடுதியாக வந்தார். நானும் விறாந்தையிலிருந்து கொண்டு உற்சாகமாகப் பாடினேன். குல் வந்த மண்பத்தில் இலையான்கள் இருப்பவை. நான் பாடியபொழுது ஒன்று வாய்க்குள் போய் விட்டது. நான் கையில் எடுத்தவுடன் அது இறந்திருப்பதை உணர்ந்தேன் “சுவாமி இக்குற்றத்தைச் செய்ய விட்டார்களே உங்களைப் பற்றிய பாடல் பாடும் பொழுதல்லவா இது நடந்தது. இதன் உயிரை மீளத்தரவேண்டும்” என்று பிரார்த்தித்தேன்.

எனது பக்தி உண்மையாகில் இந்த இலையான் சாகப்படாது. பிரார்த்திக்கும் பொழுது உள்ளேயிருந்து வந்த ஒசை “ஸயுமல்ல விவேகானந்தனுமல்ல எல்லாம் சித்தமே. நானும் ஸயும் வேற்றல் நான் இறக்கவில்லை ஆகவே ஸயும் இறக்கமுடியாது” சுவாமியின் முன்னே இது நிகழ்ந்துள்ளது அடுத்தவினாடியே ஈ உயிர் பெற்று பறந்துவிட்டது. சுவாமியின் கவனிப்பு எல்லாவற்றிலுமுள்ளது. இந்த நினைவுடன் சுவாமியைப் பார்த்தபொழுது சுவாமி தன் கை மேல் ஊதிக் காட்டினார். நான் எனது சாதனையில் ஈடுபட்டேன். அனுபவமாக மாறுவதற்கு சுவாமி உதவி செய்து கொண்டே இருந்தார்.

இரவில் ஒவ்வொருநாளும் விநாயகப் பெருமானைச் சுற்றி 108 தடவைகள் வலம் வருவேன். எனது என்னங்கள் எல்லாவற்றையும் அகற்ற வேண்டி பிரார்த்தித் தேன். விநாயகப் பெருமான் நாம் சொல்வதைக் கேட்பவரா? என்று சோதிக்க விரும்பினேன். நான் நினைப்பது உண்மையாகில் இப்பொழுது மழைபெய்ய வேண்டுமென்று விநாயகரிடம் வேண்டினேன். என்ன அதிசயம் கருமுகில்கள் கூடி மழைபெய்யத் தொடங்கியது. இது நிற்க வேண்டுமென பிரார்த்திக்க அது நின்றுவிட்டது. நான் எனது சாதனையைத் தொடர்ந்தேன். இப்படி வலம் வரும் பொழுது நான் சுவாமியாக மாறுவதை உணர்ந்தேன். நானும் சுற்றியுள்ள அனைவரும் அன்பு மயமாகத் தோன்றின. எல்லோரும் ஒன்றே என்பதை உணர்ந்தேன். இந்த அனுபவமேற்பட்ட அன்று இரவு தூக்கம் வரவில்லை. அடுத்தநாள் தரிசனத்தின் போது சுவாமியின் கதிரைக்கு முன்னால் அமர்ந்திருந்தேன். சுவாமி கண்களை முடி பஜனையை இரசித்துக் கொண்டு சிறிதளவு அசைந்து கொண்டிருந்தார். நான் மனதாலோ சுவாமி க்கும் எனக்கும் இடையில் ஏதாவது வித்தியாசம் உண்டா எனக் கேட்டேன். அவர் இல்லை இல்லை என்று தலையை அசைத்துக் காட்டினார். பின்பும் வித்தியாசம் வயதில் தான் என்றதும், ஆம் ஆம் என்ற தலையை அசைத்துக் காட்டினார். சுவாமி எப்போது யார்யாருக்குத் தேவையான செய்தியை அனுப்பி விடுவார்.

ஸஹதரபாத்திலிருந்து இளைஞர்கள் எவ்வளவோ சேவை செய்வார்கள். சுவாமியும் அவர்களிடம் அன்பைச் செலுத்தினார். நானும் சேவை செய்ய வேண்டுமென்று ஆசைப்பட்டு சுவாமியிடம் சேவைக்குச் சந்தர்ப்பம் தரும்படி வேண்டினேன். ஒரு வருடம் படிப்பு முடிந்தபின் என்னைச் சம்மாவே பிரசாந்தி நிலையத்தில் வைத்திருந்தார். ஒரு இரவு வழைமை போல் விநாயகரை 108 தடவைகள் வலம் வந்து

விடுதியை நோக்கி சமாதித் தெரு வழியாக போனேன். அங்கு அன்னை ஈஸ்வராம்பா சமாதி வளவுக்கு முன்னால் குப்பைக்கூழம் சிதறுண்டு இருப்பதைக் கண்டேன். நான் மனதில் எவ்வாறு குப்பைத்தொட்டி ஒன்று கட்டி அவ்விடத்தைச் சுத்தமாக வைத்திருக்க வேண்டு மென்று திட்டம் போட்டு அடுத்த நாள் செய்வோம் என்று தீர்மானித்து விடுதிக்குச் சென்றேன். அடுத்த நாள் காலை 6.00 மணிக்கு அப்பாதையால் வரும்போது நான் மனதில் திட்டம் போட்ட படியே குப்பைத் தொட்டி கட்டப்பட்டு குப்பைகள் எல்லாம் அகற்றப்பட்டுவிட்டன. இப்படி யாரால் செய்ய முடியும்? சுவாமியால் தான் முடியும்.

நான் மந்தீருக்கு போய் பேராசிரியர் அனில்குமாரின் அருகாமையில் உட்கார் ந்தேன். சுவாமி தரிசனத்தின் போது போராசிரியரைப் பார்த்து “அனில் எப்படி இருக்கிறார்?” என்று கேட்டார் அவரும் நன்றாகச் சுகமாக இருப்பதாகச் சொன்னார். சுவாமி “நீ நன்றாகத்தானிருக்கிறாய் சில மாணவர்களுக்குத் திருப்தியில்லை” என்றார். அனில்குமார் “ஏன் அப்படி சுவாமி” என்று கேட்டார். சுவாமி “நான் ஏதோ அவர்களின் நேரத்தை வீணாக்குகின்றேன். என்று நினைக்கிறார்கள். (இக் கூற்று எனக்குத் தான் என உணர்ந்தேன்) அவர்களுக்கு நான் செய்வது தெரியாது. நான் இவர்களைச் செம்மைப் படுத்துகின்றேன். அவர்களைத் தயார் செய்கின்றேன். சாதாரண மக்களைப் போல வேலை செய்யாது என்னைப் போல எனது பணிகளில் வேலை செய்யத் தயாராக்குகின்றேன். அவர்கள் நினைத்தவுடன் அது நடந்தேயாக வேண்டும். சங்கலபம் தூய்மையான இதயத் திலிருந்து எழுந்தால் நடந்தேதீரும். உடலுக்குத் தான் முதலில் சேவை செய்ய வேண்டும். அது தான் உன்னத மாற்றம் என்று சுவாமி கூறினார்.

சுவாமி தனது கடைசிக்கு முதல் தரிசனத்தின் போது கைகளைக் கூப்பி நமஸ்காரம் செய்தார். இப்படத்தைப்பலர் கண்டிருப்பீர்கள். ஏன் அப்படிச் செய்தார்? கடந்த பல வருடங்களாகப் போதித்ததையே அன்று செயல் மூலம் காட்டினார். அவர் எங்களுக்கு நமஸ்காரம் செய்ததன் மூலம் நாங்களும் அவரும் ஒன்றே என்பதை சுட்டிக் காட்டியுள்ளார். உடனடியாக விழித்தெழுங்கள். நான் போகின்றேன். நீங்களும் நானும் ஒன்றே அவர் இன்னும் பல வருடங்கள் இருந்தால் மக்கள் மாற மாட்டார்கள். ஆனால் மாணவர்கள் அவரது பிள்ளைகள் தனது பிள்ளைகள் விழித் தெழுவார்கள் என்ப

தில் நம்பிக்கை கொண்டார்.

நான் இலங்கைக்கு வந்திருப்பது முதல் தடவையல்ல முன்று கிழமைகளுக்கு முன்பு சுவாமி என் கனவில் குட்சும் நிலையில் ஆகாயத் தில் கூட்டிச் சென்று கீழே இலங்கையைப் பார் என்று சொல்லி பல முக்கிய ஸ்தலங்களையும் காட்டினார். (இது விபரமாக முன் உள்ள கட்டுரையில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது).

நல் லதும் கெட்டதும் எல்லாம் இறைவனின் சங்கல்பமேயாகும். தெய்வத்தின் சங்கல்பமா அல்லது மனிதனின் சங்கல்பமா என்று மாணவர்களுடன் உரையாடும் போது எல்லாமே தெய்வ சங்கல்பமென்று நிருபித்துக் காட்டினார் (முன்னர் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளது)

ஆன்மீக லோகத்தில் ஆன்மாக்கள் எல்லாம் ஒளியாகவும் மிகவும் ஆனந்தமாகவும் இருப்பார்கள். இப்படியிருக்கையில் ஒரு ஆன்மாவுக்கு மன்னிக்கும் போது உண்டாகின்ற ஆனந்தத்தை அனுபவிக்க வேண்டுமென்று ஆசை வந்தது. ஆன்மா உலகத்தில் ஒருவருக்கு ஒருவர் தீங்கு செய்வதில்லை. ஆகவே இதை எப்படி அனுபவிக்கலாம் என்று தங்களின் குருவானவருடன் ஆலோசித தார்கள். இந்த லோகத்தில் இதை அனுபவிக்க முடியாது என்று சொல்ல, ஒரு ஆன்மாவும் மற்றவரும் பூலோகத்தில் பிறந்துதான் அனுபவிக்க வேண்டும் என்று ஆலோசனை கூறப்பட்டது. ஒரு ஆன்மா மற்றைய ஆன்மாவின் துன்புறுத்தலை மன்னித்து அதனால் வரும் இன்பத்தை அனுபவிக்க வேண்டும். எனக்கு தீங்கு செய்வதால் தீங்கு செய்யும் ஆன்மாவுக்கு என்ன பலன் என்று கேட்கப்பட்டது. தீங்கு செய்யும் ஆன்மா மற்றைய ஆன்மாவிடம் “நான் தீங்கு செய்யும் போது நான் உனக்காகவே பிறந்து ஓப்பந்தத்தின் படியே தீங்கு செய்கின்றேன்” என்று நினைத்தாலே போதும் என்றது. நமக்கு யாரும் தீங்கு செய்தால் அது ஆன்மா உலகத்தில் முற்கூட்டியே செய்யப்பட்ட ஒப்பந்தமாய் இருக்கலாம் என்பதை ஞாபகப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். நாம் தீங்கு செய்தவரை எப்போதும் மன்னிக்க வேண்டும்.

“நான் கடவுள்” என்ற சாதனையைத் தொடா ந் து செய் தேன் . 11.01.2004 அன்று பட்டமளிப்பு விழா. MBA வகுப்பில்

கடைசி வருடம். இவ்விழாவில் வைப்பதற்காக பெரிய உருவத்தைச் சரிக்கட்டி (Cut one) பெரிய கையில் பூகோளம் சளஞ்சுவதாக ஒரு மாதிரியைச் செய்வதில் மும் முரமாக ஈடுபட்டோம். முதல் நாள் இரவு வேலை முடியவே அதிகாலை 3.00 மணியாகிவிட்டது. விடுதியில் போய் 2-3 மணித்தியாலங்கள் தூங்குவதற்கு ஆயத்தமானேன். என்னவோ தெரியாது காலை 4.00 மணிக்கே எழும்பி விட்டேன். எனது படுக்கையை உற்றுப் பார்த்தேன் யாரோ படுத்திருப்பது போல் தெரிந்தது. இன்னும் உற்றுப்பார்த்தபோது என் உடம்பையே கண்டேன். இதென்ன? நான் இறந்துவிட்டேனா? என்று பயம் வந்தது. பெற்றோரைப் பார்க்க வேண்டும். சுவாமியின் பாதநமஸ்காரம் எடுக்க வேண்டும். இதெல்லாம் முடியாமல் போய்விட்டதே என்ற எண்ணம். ஆனால் பின்பு நான் மேலே போய் உடம்புக்கு வெளியே சஞ்சிரிக்கும் அனுபவத்தை சுவாமி தந்தார். திரும்ப உடலுக்கு அனுப்பும் பொழுது மிகவும் வருத்தப்பட்டேன். எனது பணி இன்னும் எவ்வளவோ செய்ய இருக்கின்றது என்ற சொல்லித் திரும்பவும் உடலுக்குள் செலுத்தி விட்டார். இது 2004ம் ஆண்டு நிகழ்ந்தது. 2008ம் ஆண்டு சுவாமியின் முன்னால் நான் பேச வேண்டியிருந்தது. நாலாவதாக நான் உரை நிகழ்த்தினேன் இங்கே நான் டெல்லியில் பல்தேசிய கம்பனியில் வேலை செய்யும் போது ஏற்பட்ட அனுபவத்தைக் கூறினேன். அப்போது சுவாமி எவ்வாறு இமைகள் கண்களைப் பாதுகாக்கின்றனவோ அவ்வாறு சுவாமி எங்களைப் பாதுகாக்கின்றார் என்று சொல்ல சுவாமியும் கண்ணரீ விட்டார். ஒரு முறை மாணவர்களின் நேர் காணலின் போது முகாமைத்துவத்தைப் பற்றிய விபரம் எல்லாம் சொன்னார். பின்பு கேள்விகள் கேட்கச் சொன்னார்.

ஒரு முறை சுவாமி கடிதங்களை வாசித் துக் கொண்டிருக்கும் பொழுது சுவாமியிடம் சிறிய பிரார்த்தனை செய்யலாமா என்று கேட்டேன் கேள் என்றார் “எங்கள் எல் லோரையும் உங்களைப் போல் ஆக்குங்கள்” என்று பிரார்த்தித்தேன். சுவாமி அதிசயத்துடன் என்ன என்று கோட்டார். திரும்பவும் அதே வேண்டுகோளை வைத்தேன் சுவாமி “நீ என்ன அந்தப் பெரிய விடயத்தை ஏதோ இலோசாகக் கேட்டுவிட்டாயே” என்றார். இதை நாங்கள் வேறு யாரிடமும் கேட்க முடியாது. இந்தப் பிரார்த்தனை உண்மை யானதோ என்று சுவாமி திரும்பவும் கேட்டார். நாங்கள் “எங்களுக்கு உங்கள் சக்தி வேண்டாம் உங்களின் நிபந்தனையற்ற அன்பையே வேண்டுகின்றோம். எப்படியும் அனைவரையும் நேசிக்கும் அன்பை விருத்தியடையச்

செய்யுங் கள் மகனுக் குத் தந் தையிடம் உள் எதைக் கேட்கும் உரிமையுண் டு. உங்களிடம் இருக்கும் அன்பைத் தான் கேட்கின்றோம்” என்றோம்.

சுவாமி மிகவும் ஆனந்தத் துடன் “இப்போதாவது நான் தர விரும்பியுள்ளதைக் கேட்டுள்ளாய். நான் அனைவருக்குமாகவே பூமியில் வந்துள்ளேன் தகுதியான நேரத்தில் எல்லாம் தருவேன்” என்றார். உடலுடன் இருந்த பொழுது அநேகமாக சிறிய விடயங்களைத்தான் சுவாமியிடம் கேட்டுள்ளோம். இனி அப்படி அவற்றைக் கேட்க முடியாது. முதலில் கதிரையில் இருந்து எழும்புவதற்கு என்

கையைப் பிடித்தார். எழும்பி நடக்கும் பொழுது எனது உள்ளங்கையில் தனது கைப்பெரு விரலில் அழுத்திக் கொண்டே நடந்தார். எனது மனதில் சுவாமி எனது விதியை மாற்றுகிறார் என நினைத்தேன். சுவாமி உடனே “மாற்றி விட்டேன்” என்றுகூறினார்.

“சுவாமி எங்கள் எல்லோரையும் தகுதியுள்ள கருவிகளாக்குங்கள்” என்று பிரார்த்தித்து சபையோருக்கு நன்றி கூறி உரையை முடித்தார் (4 மணித்தியாலங்கள் உரை நிகழ்த்தினார்)

ஜெய் சாயிராம்

O Ma O Ma O Ma Sai Ma (2)

Tu Kitni Achchi Hai Tu Kitni Bholi Hai Pyaari Pyaari Hai

O Ma O Ma O Ma Sai Ma

Ye Jo Duniyaa Hai Ye Ban Hai Kaanton Kaa Tu Phulvaari Hai

O Ma O Ma O Ma Sai Ma

Dookhan Laagi Hain Ma Teri Akhiyaan (2)

Merey Liye Jaagi Hai Tu Saari Saari Ratiyaan

Meri Nindiyaa Pe Apni Nindiyaa Bhi Tu Nivaari Hai

O Ma O Ma O Ma Sai Ma

Apna Nahi Tujhe Sukha Dukha Koyi (2)

Main Muskaaya Tu Muskaayi Main Roya Tu Royi

Merey Hasne Pe Merey Rone Pe Tu Balighaari Hai

O Ma O Ma O Ma Sai Ma

Ma Bacchon Ki Jaan Hoti Hai (2)

Wo Hote Hain Kismat Vaale Jinki Ma Hoti Hai

Tu Kitni Sundar Hai Tu Kitni Sheetal Hai Nyaari Nyaari Hai

O Ma O Ma O Ma Sai Ma

Tu Kitni Achchi Hai Tu Kitni Bholi Hai Pyaari Pyaari Hai

O Ma O Ma O Ma Sai Ma (2)

உயிரும் நீயே உடலும் நீயே உணர்வும் நீயே தாயே - தன் உடலில் சுமந்து உயிரில் கலந்து உருவும் தருவாய் நீயே உன் கண்ணில் வழியும் ஒரு துளி போதும் கடலும் உருகும் தாயே உன் காலடி மட்டும் தருவாய் தாயே சொர்க்கம் என்பது பொய்யே (உயிரும்)

விண்ணைப் படைத்தான் மண்ணைப் படைத்தான் காற்றும் மழையும் ஓலியும் படைத்தான் பூமிக்கு அதனால் நிம்மதி இல்லை சாமி தவித்தான் தாயைப் படைத்தான்

(உயிரும்)

பகவான் இதயந்தை உருக்கும் பாடல்கள்
இவையென விவேகானந்த சாகா அவர்கள் கூறியவை

